

© T.C. Kùltür ve Turizm Bakanlığı
Kùtùphaneler ve Yayınlar Genel Mùdùrlùđù

Eser Adı: Riyazü's-salikîn
Mùellifi: Gelibolulu Mustafa Âli
Hazırlayan: İ. Hakkı Aksoyak, Mehmet Arslan
Yayın Yılı: 2018
ISBN: 978-975-17-3425-9
Ana Yayın Numarası: 3205
Kùltür Eserleri Dizisi-456

Adres: Anafartalar Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi,
No: 4, B-Blok, 06030 Ulus/ANKARA
Telefon: 00 90 312 3099001
Faks: 00 90 312 3098998
e-posta: yaphaz@kulturturizm.gov.tr

www.kulturturizm.gov.tr-
<http://ekitap.kulturturizm.gov.tr>

GELİBOLULU MUSTAFA ÂLÎ

RİYÂZÜ'S-SÂLİKÎN

Hazırlayanlar

Dr. Mehmet ARSLAN - Dr. İ. Hakkı AKSOYAK.

Ankara
2018

KISALTMALAR

AKM	: Atatürk Kùltür Merkezi
C.	: Cilt
çev.	: Çeviren
hzl.	: Hazırlayan
KB	: Kùltür Bakanlığı
KTB	: Kùltür ve Turizm Bakanlığı
MEB	: Milli Eđitim Bakanlığı
TDK	: Türk Dil Kurumu
TDV	: Türkiye Diyanet Vakfı
TTK	: Türk Tarih Kurumu
Yay.	: Yayınları
yy.	: Yayınları

GELİBOLULU MUSTAFA ÂLÎ'NİN HAYATI VE ESERLERİ

XVI. yüzyılın tanınmış simalarından Mustafa Âlî, Gelibolu'da 24-25 Nisan 1541de dünyaya geldi. Babasının adı Hoca Ahmed, annesinin adı Ümmühânî dedesinin Abdullah veya Abdulmevlâ'dır.

Altı yaşında okula başlayan Gelibolulu Mustafa, dokuz yaşındayken Habib-i Hamidî ile Sürurîden tefsir ve fıkıh dersleri alır. On altı yaşında İstanbul'a giderek Rüstem Paşa, Haseki ve Semaniye medreselerine devam eder. Önceleri Çeşmî, daha sonra Âlî mahlasıyla şiirler yazar. Bu mahlas Âlî'nin kişiliğini çözecek anahtar kelimelerden biridir. Çünkü bu mahlas onun mağrur karakterine çok uygundur.

Medrese eğitimini tamamladıktan sonra 1560-1561de, 20 yaşında iken, Şehzade Selim'in Kütahya'daki sarayına gider; ilk mesnevisi Mihr ü Mâh'ı şehzade II. Selim'e sunar. Bir aralık İstanbul'a gelerek Kanunî Sultan Süleyman'a eserlerinden ve erdemlerinden söz ederek mağdur olduğunu bildirir ise de yüz bulamaz. İki yıl şehzadenin yanında kalır ve divan kâtipliğini yapar.

1562-1563 yılına kadar kaldığı şehzadenin yanından Tütünsüz Hüseyin Bey ile geçinememesi üzerine ayrılır. Şam beylerbeyi Lala Mustafa Paşa'nın davetiyle önce Halep'e sonra Şama gider ve orada altı yıl divan kâtipliği yapar. Lala Mustafa Paşa, Yemen serdarlığına atanınca, Mısıra geçer. Mustafa Paşa'nın azli üzerine 1569da Manisa'da sancak beyi Şehzade III. Murat'a sığınır ve kendini affettirmeyi başarır. Daha sonra, Heft Meclis adını verdiği eserini Şeyh Muslihiddin aracılığıyla Sadrazam Sokollu Mehmet Paşa'ya sunduysa da umduğunu bulamaz ve 1574te Bosna beylerbeyi Ferhat Paşa'nın yanına gönderilir. Orada sekiz yıl kalır. Âlî, sürekli savaşların olduğu bu yerde hareketli bir hayat sürer. Bu arada dönemin önde gelen sanatçılarından Yahya Bey ve Âşık Çelebi ile görüşür. Döneme ilişkin olayları ve şairin ruh halini Riyâzüs-sâlikin mesnevisinde bulmak mümkündür.

III. Murat'ın padişah olması üzerine (1574) İstanbul'a dönerek tahta çıkışını kutlayan kasideler yazar ve Zübdetüt-tevârih'i sunar. Lala Mustafa Paşa 1577de Gürcistan ve Şirvan seferine giderken, Âlî'yi münşi olarak yanına alır. Paşa'nın yanında iki yıl vazife yapar. Defterdarlık ve nişancılık görevlerini talep ederse de kabul edilmez. 1578de Halep tımar defterdarlığına tayin olunur. Hamisi Mustafa Paşa'nın azlinden sonra Trabzon'a gider ve orada gönderilen erzakın depolanması ile ilgilenir. 1581 yazını Van'da geçirdikten sonra, kışın tımar defterdarlığı göreviyle Halep'e gider. Bu görevdeyken Nasihatüs-selâtin'i yazar. 1582de aynı yerde Câmîül-buhûr Der-mecâlis-i Sûr adlı eserini kaleme alır ve padişaha sunmak ve görev istemek için İstanbul'a gelir. Bu arada yükselmek bir yana Halep'teki görevinden de olur. İki yıl sonra Özdemiroğlu Osman Paşa tarafından Erzurum hazine defterdarlığına atandıysa da altı ay sonra azledilir. 1585te Bağdat mal defterdarlığına atanır; bir yıl sonra İstanbul'a gelir ve uzun süre açıkta kalır. 1589da Sivas defterdarlığına görevlendirilir. Erzurum veya Sivas defterdarlığı görevindeyken genç şair Ömer ile tanışır ve ona Nefi mahlasını verir. Bir müddet sonra Sivas defterdarlığından da azledilir.

1592 Temmuzunda ikinci defa yeniçeri kâtibi, Ekimde defter emini, 1592 ocağında yeniden yeniçeri kâtibi oldu. Bu görevi sırasında tesadüfen Fatih Camii

civarından geçen padişah III. Murat'ın, yapılmakta olan bir evde üç yüz kadar yeniçeri ve acemi oğlanının çalıştığını görmesi ve evin Âlî'nin olduğunu öğrenmesi üzerine azledilir. Aynı yıl, Gelibolu'ya döner.

Daha sonra İstanbul'a gelerek III. Mehmet'in tahta çıkışını kasidelerle kutlar ve Kühül-ahbâr adlı tarihini bitirebilmek için Mısır defterdarlığını talep eder. Ancak bazı entrikaların karışması üzerine, yine istediğini elde edemez. Bunun üzerine İkinci kez Sivas defterdarlığı, Amasya (1595) ve Kayseri sancak beyliğine atanır. Bundan sonra Cidde sancak beyliğine atanıp 1600 yılında bu görevindeyken vefat eder. Cidde'de defnedildiğinden söz ediliyorsa da mezarı şimdiye kadar bulunamamıştır. Nerede ve kiminle evlendiği hakkında bilinmiyor; bir kıtasında 984 (1577) yılında bir oğlu olduğunu ve ismini Fazlullah koyduğunu anlatıyor.

Gelibolulu Mustafa Âlî'nin Eserleri

Gelibolulu Mustafa Âlî, edebiyattan tarihe, maliyeden fıkıh ve mantığa kadar pek çok konuda eserler vermiştir. Eserleri aşağıda listelenmiştir:

Bediü'r-rukûm: Türk ve Fars şiirlerinden parçalar ve Âlînin bunlara nazireleri vardır.

Câmî'nin bir beytinin şerhi

Câmiü'l-kemâlât: III. Muratı övmek için yazılmıştır.

Câmiü'l-buhûr Der-mecâlis-i Sûr: Manzum Surnamedir.

Dakâiku't-tevhîd: III. Muratın bir gazelinin şerhidir.

Divanları: Arapça bir, Farsça bir ve Türkçe dört divanı vardır.

Enisü'l-kulûb: Âlî'nin *Sadef-i Sad-Güher*'de adını verdiği eser mensur olup Hümayunnâme tarzındadır.

Eyyühe'l-veled Tercümesi: Gazalî'nin ahlâka dair risalesinin Arapça metinle birlikte cümle cümle tercümesidir.

Ferâidü'l-vilâde: III. Murat'ın oğlu Osman'ın doğumunun eşref saate tesadüf ettiğine dair bir eserdir.

Fursatnâme: Nusretnâmede anlatılan olayların devamı niteliğindedir.

Fusûlü'l-halli ve'l-akd ve Usûli'l-harci ve'n-nakd: İslâm devletlerinin yükseliş ve çöküş sebeplerini anlatır.

Gül-i Sad-berg: Gazellerinden seçme 100 matlaı içerir.

Hakâiku'l-ekâlim: III. Muratın ülkesinde kullanılacak memurların vasıflarını anlatır.

Hâlâtü'l-Kâhire Mine'l-âdâtiz-zâhire: Mısıra ait hatıra ve gözlemleridir.

Heft Meclis: Kanunî Sultan Süleyma'nın son seferi olan Sigetvar seferinin

tarihidir.

Hilyetü'r-ricâl: Mutasavvıfları anlatır.

Hulâsatü'l-ahvâl: Sosyal konulu bir tercibenttir.

İstidânâme: Sultan III. Murat adına kaleme alınmıştır.

İzzetü'l-asr fi-Tefsîri Sûretü'n-nasr: Nasr Suresi'nin tefsidir.

Kavâidü'l-mecâlis: Görgüye dair bir eserdir.

Kühü'l-ahbâr: Eser, dünya tarihidir.

Maâlimü't-tevhîd: III. Murat'ın bir gazelinin şerhidir.

Manzum Kırk Hadis Tercümesi

Mecmau'l-bahreyn: Âlî'nin İran şairi Hafız'a nazirelerinden oluşur.

Mehâsinü'l-âdâb: Bir tür siyaset name ve görgü kitabıdır.

Menâkıb-ı Halil Paşa

Menâkıb-ı Hünerverân: Hat tarihinden, ünlü hattatlar, nakkaşlar ve diğer sanatkârlardan bahseder.

Menakıb-ı Şeyh Mehmedü'd-Dagî

Menşeü'l-inşa: Mektuplardan oluşur.

Mevâidü'n-nefâis Fi-kavâidil-mecâlis

Mihr ü Mâh: Klasik mesnevi konularından biridir.

Mihr ü Vefâ: Mesnevidir.

Mirâtü'l-avâlim: Dünyanın yaratılmasına dairdir.

Mirkâtü'l-cihâd: Danişmend Gazî'den bahseden destanî bir tarihtir.

Münşeât: Türkçe mektup örnekleridir.

Nâdirü'l-mehârib: II. Selim ile Bayezit'in Konya savaşını anlatan bir eserdir.

Nasîhatü's-selâtin: Padişahlara yol gösterici ahlâk ve siyaset kitabıdır.

Nevâdirü'l-hikem: Her asırda yetişmiş olan bazı bilgin ve mutasavvıflardan, halifeler ve hilâfet meselesinden bahseder.

Nikâtü'l-hâl: III. Murat'ın bir gazelinin şerhidir.

Nusret-nâme: Azerbaycan ve Şirvan seferlerinin tarihidir.

Rahatü'n-nüfûs: Tifaşî'nin eserinin değişik ve ilâveli tercümesidir. Bah ile ilgilidir.

Risale: III. Murat'ın 120 yıl yaşayacağına dair bir risale.

Risâle-i Zâtü'l-kürsî

Risâle-i Zirgamiyye: İbrahim Paşa'nın Arapların hayvanlarını öldüren bir arslanı öldürmesi hakkındadır.

Riyâzü's-sâlikîn: Âlînin tasavvufî bir mesnevisidir.

Sadeî-i Sad-Güher: Türkçe divanlarından 100 gazeldir.

Subhatü'l-abdâl: Şairin divanlarında yer alan muharrem mersiyeleridir.

Subhatü'l-inâbe: Tasavvuf konulu bir terkibenttir.

Tuhfetü'l-uşşâk: Mesnevidir.

Tuhfetü's-suleha: Gazzalî'nin *Eyyühel-veled'*inin tercümesidir.

Vakıf-nâme: Âlî'nin 1586da Kerbelâ'yı ziyareti sırasında yaptırdığı sebilin idaresine dair bir vakıftır.

Zübdetü'l-evrâd: *Dürr-i Mensûre*'den seçmelerdir.

Zübdetü't-tevârih: Kadı Adûd'un *İşrâkut-tevârih* adlı eserinin tercümesidir.

Henüz Ele Geçmeyen Eserleri

Bedâyiü'l-metâli, *Dürr-i Mensure*, *Hac ve Işk risalesi*, *Kenzü'l-ahbâr*, *Maâyibü'l-erzâl*, *Mişkât*, *Nüzhet veya Nüzhetü'l-mecâlis*, *Râbiü'l-manzûm*, *Ravza-i İrfân*, *Ravzatü'l-letâif*, *Riyâzü'r-rahmet*, *Tarih-i Üngurus ve Selimname*, *Teşrifatnâme*.

Sonuç

Âlî'nin mesnevilerinden *Mihr ü Mâh* 1561; *Tuhfetü'l-uşşâk* 1562; *Mihr ü Vefâ* 1563, *Riyâzü's-sâlikîn* 1563'te başlanıp 1576'da bitirilmiş, 1590'da yeni ve son şekli verilmiş; *Câmiü'l-buhûr* ise 1582 yılında yazılmıştır. Bir başka deyişle Âlî 1541 yılında doğduğuna göre mesnevilerini sırasıyla 20, 21, 22 ve 41 yaşlarında kaleme almıştır. Bu sıralamaya göre *Riyâzü's-sâlikîn* Âlî'nin gençlik dönemi eserlerindedir.

Âlî'nin mesnevilerini konuları bakımından gruplara ayırdığımızda *Mihr ü Mâh* ile *Mihr ü Vefâ* bir grupta; *Tuhfetü'l-uşşâk* ile *Riyâzü's-sâlikîn* diğer grupta yer alır. Bu iki grubun dışında değerlendirilebilecek olan *Câmiü'l-buhûr* ise sosyal muhtevalı ve tarihî bir mesnevidir. İlk gruptaki mesneviler çift kahramanlı aşk hikâyeleri iken *Tuhfetü'l-uşşâk* ile *Riyâzü's-sâlikîn*'de doğrudan doğruya tasavvufî konular ele alınmıştır. Ayrıca mesnevilerin konularını ve yazılış yıllarını birlikte ele aldığımızda, Âlî'nin mesneviciliği iki bölüme ayrılabilir: Şair gençliğinde tasavvufa ilgi duymuş ve 22 yaşına kadar yazdığı *Tuhfetü'l-uşşâk* ile *Riyâzü's-sâlikîn*'de bu alandaki bilgisini ortaya koymuştur. Bu iki mesnevi edebiyatımız içinde “okuyucuya bilgi vermek, onu eğitmek amacı güden mesneviler”in bir alt bölümü olan “tasavvufî mesneviler”in içinde yer alırlar.

Aslında divan edebiyatının ilk dönem eserlerinden olan tasavvufî mesneviler geniş halk kitlelerine tasavvufu öğretmeyi amacıyla kaleme alınmışlardır. XVI. yüzyıla gelindiğinde ise artık toplum îslâmî bilgilenme bakımından önceki yüzyıllara göre daha da ilerlemiştir. İşte bu noktada *Riyâzü's-sâlikîn* yazarın anlayışı ve toplumun ihtiyaçları karşısında, eserin adından da anlaşılacağı üzere, *Riyâzü's-sâlikîn* (Sâliklerin Bahçeleri) “sâliklere”, hitaben kaleme alınmıştır.

Ayrıca *Riyâzü's-sâlikîn*, Necmüddin Kübrâ'nın (1145-1226) risaleleri ile Necmüddin İmam Râzî'nin (ö. 1256) “Kitâb-ı Mirsâdü'l-ibâd Mine'l-mebde İle'l-me'âd” adlı eserinden faydalanılarak yazılmış olmasına rağmen bir tercüme değil bir telif eser hüviyeti taşımaktadır. Âlî, mesnevisinde azillerinden duyduğu kırgınlığı ve Yahya Bey ile olan karşılaşmasını, Meylî adlı şairin başına gelenleri anlatan pasajları da eklemeyi ihmal etmemiştir. Hikâyelerinden ikisi de İstanbul'da geçmektedir.

Âlî'nin mesnevilerin edebî değerinin çok yüksek olduğunu söylemek mümkün değildir. Ancak sadece mesnevilerinin toplam beyit sayısının 17000'e yaklaştığı da ortadadır. Bu sayıya bakarak o, “vaktini boşa geçirmeyen gayretli bir şair” sıfatına hak kazanmıştır.

Âlî *Mihr ü Mâh*, *Tuhfetü'l-uşşâk*, *Riyâzü's-sâlikîn*, *Câmiü'l-buhûr* ve *Mihr ü Vefâ* olmak üzere bir hamse sahibi olacak kadar mesnevi kaleme almıştır. Ancak Âlî, hiç bir eserinde kendini hamse sahibi olarak göstermemiştir. Yine aynı biçimde kaynakların hiç biri onu hamse sahibi saymamıştır. Ancak Âlî, beş mesnevi kaleme alarak XVI. yüzyın mesnevi şairleri arasında kendine önemli bir yer edinmiştir.

KAYNAKÇA

- Ahdî. *Gülşen-i Şu'arâ*. Millet Kütüphanesi. Ali Emiri nr:774. vr. 45 b.
- Aksoyak, İ. Hakkı (1995). *Gelibolulu Mustafa Âlî ve Tuhfetü'l-uşşâk Mesnevisi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- Aksoyak, İ. Hakkı (1996). "Mahzenü'l-esrâr Geleneğine Bağlı Mesnevilerdeki Ortak Hikâyeler". *Bilig* (3): 182-189.
- Aksoyak, İ. Hakkı (1996). "Gelibolulu Mustafa Âlî'nin Gelibolu Şhregizi", *Türklük Bilimi Araştırmaları* (3):157-176.
- Aksoyak, İ. Hakkı (1996). "Gelibolulu Mustafa Âlî'nin Gül-i Sad Berg'i". *Türklük Bilimi Araştırmaları*. (4):163-175.
- Aksoyak, İ. Hakkı (1997). "Gelibolulu Mustafa Âlî'nin Sade-i Sad Güher Adlı Antolojisinin Ön Sözü". *Türklük Bilimi Araştırmaları* (5): 283-310.
- Aksoyak, İ. Hakkı (1998). "Gelibolulu Mustafa Âlî'ye Atfedilen ve Devriye Özelliği Taşıyan Bir Manzume: Sübhatü'l-Înâbe". *Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi* (21): 217-228.
- Akün, Ömer Faruk (1989). "Âlî Mustafa Efendi (Edebî yönü)". C. II. *İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay. 416-421.
- Arslan, Mehmet (1990). *Divan Edebiyatında Manzum Sûr-nâmeler (İnceleme-Metinler)*. Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Arslan, Mehmet, İ.H. Aksoyak (1996). "Gelibolulu Mustafa Alî'nin Dalkavukluk Örneği Bir Risalesi, Risale-i Zırgâmiyye". *Türklük Bilimi Araştırmaları* (1): 209-226.
- Arslan, Mehmet ve İ. Hakkı Aksoyak (1996). "Gelibolulu Mustafa Âlî'nin Kerbelâ Mersiyelerini Muhtevi Bir Risalesi: Subhatü'l- Abdâl". *Türklük Bilimi Araştırmaları* (2): 49- 67.
- Arslan, Mehmet, İ.H. Aksoyak (1998). "Gelibolulu Alî'nin Şerh Muhtevalı Dört Risalesi: "Me'âlimü't-Tevhîd", "Dakâ'iku't- Tevhîd", "Nikâtü'l-Kâl Fî Tazmîni'l-Makâl", "Câmî'nin Bir Beytinin Şerhi". *Türklük Bilimi Araştırmaları* (6): 263-288.
- Arslan, Mehmet (1998). "Edebî Hüviyet Taşıyan Bir Vakfiye Örneği: Gelibolulu Âlî'nin Vakıfnamesi". *Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi* (21): 17-40.
- Bekir, Kütükoğlu (1989). "Âlî Mustafa Efendi (Hayatı)". C. II. *İslâm Ansiklopedisi*. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yay. 414-416.
- Beyanî. *Beyânî Tezkiresi*. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi. Ty. nr: 2568. vr. 52 a.
- Bursalı Mehmet Tahir (1322). *Müverrihîn-i Osmaniyeden Âlî ve Kâtip Çelebi'nin Terceme-i Halleri*. Selanik.
- Çelebioğlu, Âmil (1978). "XII-XV (İlk yarım) Yüzyıl Mesnevilerinde Mevlâna Tesiri".

- Mevlâna ve Yaşama Sevinci (III. Uluslararası Mevlâna Semineri)*'nden Ayırbaşım. Ankara.
- Fleischer, Cornell H. (1986). *Bureaucrat and Intellectual in The Ottoman Empire. The Historian Mustafa Âlî*. Princeton.
- Gelibolulu Âlî. *Câmiu'l-buhûr Der-Mecâlis-i Sûr*. Topkapı Sarayı Kütüphanesi. Bağdat nr: 203, vr. 107b.
- Gelibolulu Âlî. *Sadef-i Sad-Güher*. Millet Kütüphanesi, Ali Emiri. Manzum. nr: 978. vr. 9a.
- İbrahim Kutluk (1989). *Hasan Çelebi Tezkiretü'ş-Şu'arâ*. Ankara: TTK Yay.
- İnal, İbnülemin Mahmut Kemal (1926). *Menâkıbu'l-Hünerverân*. İstanbul: Matbaa-i Amire.
- İsen, Mustafa (1994). *Künhü'l-ahbar'ın Tezkire Kısmı*. Ankara: AKM Yay.
- Kazfâde Fâizî. *Zübdetü'l-Eş'âr*. Millet Kütüphanesi. Ali Emiri. nr: 1325. s. 133.
- Kocatürk, Vasfi Mahir (1964). *Büyük Türk Edebiyatı Tarihi*. Ankara: Edebiyat Yayınevi.
- Kut, Günay (1991). "Âşık Paşa". *İslâm Ansiklopedisi*. C. 4. İstanbul: TDV Yay. 1-3.
- Levend, Agâh Sırrı (1988). *Türk Edebiyatı Tarihi*. Ankara: TTK Basımevi.
- Mehmet Süreyya (1308). *Sicill-i Osmanî*. İstanbul: Sebil Yayınevi.
- Onan, Necmettin Halil (1956). *Fuzûlî, Leylâ ile Mecnun*. İstanbul: Maarif Basımevi.
- Öztekin, Ali (1996). *Gelibolulu Mustafa Âlî, Câmiül-Buhûr Der Mecâlis-i Sûr*. Ankara: TTK Yayınları.
- Öztekin, Nezahat (1991). "Âlî'nin Sûr-nâme'sindeki Vezin Değişiklikleri". *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*. (IV): 183-192.
- Şeker, Mehmet (1977). "Müverrih Âlî'nin Tasavvufa Ait İki Eseri: Hilyetü'r-Ricâl ve Riyazü's-Sâlikîn". *Diyanet Dergisi*. XVI (3): 160-167.
- Tietze, Andreas (1982). *Mustafa Âlî's Counsel for Sultans of 1581*. Wien.
- Ünver, İsmail (1986). "Mesnevi". *Türk Dili Türk Şiiri Özel Sayısı II (Divan Şiiri)*. (415-417): 430-563.

RİYÂZÜ'S-SÂLIKÎN

METİN

(Müfteilün Müfteilün Fâilün)

- 1 Bismillâhirrahmânirrahîm
Devha-i bustân-ı Kelâm-ı Kadîm
- 2 Nehr-i firâvân gibi hoş meddi var
Ravza-i Kur'ân'a odur cûy-bâr
- 3 Meddin alup dâ'ire-i şeş-cihât
Oldı musahhar ana esmâ-ı zât
- 4 Noktasıdur nükte-i sırr-ı vücûd
Merkez-i pergâr-ı sipihr-i şuhûd
- 5 Sûrelerün her biri bir serv-i kad
Kaş gibidür sûre başında omed
- 6 Cezmi olup dâ'ire-i “**kün fe-kân**”
Şevkine dâ'irdür anun âsmân
- 7 Sûreler üstindedür ol satr-ı âl
Söz kapusındaki kitâba misâl
- 8 Cısr-i sırât oldı o medd-i rakîk
Andan öte cennete varur tarîk
- 9 Bağlasa leşker gibi saffin sûtûr
Nûr-ı alem kaldurur ol satr-ı nûr
- 10 Bâsı durur berg-i dıraht-ı ulûm
Bârıdur anun reşehât-ı rüsûm
- 11 Mübdi-i eşyâ-i hakikat-nümâ
Muhteri-i ravza-i neşv ü nemâ
- 12 Kıldı rubûbiyyetine anı dâl
Mîve-i hikmetle pür oldı nihâl
- 13 Sîni ki dendâneleri şânedür
Lâyık-ı zülf-i hat-ı ferzânedür
- 14 Erredür ammâ ki dalâl ehline
Oldı havâle o vebâl ehline
- 15 Fevk-i semâdan çü zuhûr itdi sîn
Tâc-ı ser idindi anı sâlimîn

- 16 Nola üç oldu ise dendân ana
Her biri bir sırra olur reh-nümâ
- 17 Birisi dâl-i ser-i Sübhân'dur
Biri delîl-i dil-i insândur
- 18 Oldı biri şâhid-i sırr-ı rüsûl
Mahremi oldu bu nikâtun ukûl
- 19 Mîmi meşiyette nümâyân olur
Mâ-sadak-ı âlem-i imkân olur
- 20 Zarf-ı kerem sırr-ı dü-âlemdür ol
Dâl-ı adem münhasır âdemdür ol (?)
- 21 Pençe-i kudretdür ol ism-i güzîn
Zâr u zebûnidur anun müşrikîn
- 22 Şeddesi ol pençede bir şâne-vâr
Zülf-i siyeh-kârı kılur târmâr
- 23 Safhası zımnında musattar menâl
Olsa mükerrer yiridür anda âl
- 24 Birisidür müşir-i âl-i resûl
Ol birisi dâl-ı kirâm-ı fühûl
- 25 Âhiridür mâ-sadak-ı yemm-i zât
Katre degül gavtasına kâyinât
- 26 Bir kese olmaya bu sırlar bedîd
Zîver-i akl ile dinilse ferîd
- 27 Ceyb-i ukûl olsa nola çâk çâk
Nâdir olur böyle dür-i tâb-nâk

HİKÂYET-İ LATİFE DER-FAZİLET-İ BESMELE-İ ŞERİFE

- 28 Dinle eyâ vâkıf-ı sırr-ı nihâl
Pâdişeh-i mesned-i mermûz-ı hâl
- 29 Kâfile-sâlâr-ı tarîk-i ukûl
Sâlik-i mahmil-keş-i cünd-i fühûl
- 30 Var idi bir şahş-ı mahâfil-nişîn
Vâsıl-ı ârâm-geh-i ehl-i dîn

- 31 Mü'min idi gerçi ki ol pâk-zât
Kılmaz idi lîk edâ-yı salât
- 32 Fısk u fücûr idi işi her zamân
Cennete isterdi gire râygân
- 33 Atsa biri mescide destârını
Girmez idi virir idi varını
- 34 Ehl-i harâbâtla olurdu yâr
Sevmez idi zâhidi ol nâ-bekâr
- 35 Hem-demi sahbâ idi hem-bezmi hum
Hâtırına gelmez idi hiç ölüm
- 36 Vadesi bir gün irüşüp gâyete
Degmeyüben işreti ol usrete
- 37 Rihlet idüp bezm-i fenâdan hemân
Kıldı bekâ mülkine cânın revân
- 38 Cüra-sıfat hâk ile yeksân olup
Genc gibi hâkde pinhân olup
- 39 Cân gözini yumdı cihândan hemân
Dîdesini bağladı hâb-ı girân
- 40 Lîk ana tâ irişince ecel
Besmelesiz bir işe urmazdı el
- 41 Her ne ki işlerse ol ehl-i fesâd
Besmelesiz itmez idi anı yâd
- 42 Nâm-ı Hudâ vird idi ol âkile
Her ne sühan kim irişürdi dile
- 43 Kankı kapudan ki iderdi duhûl
Nâm-ı Hudâ birle bulurdu vusûl
- 44 Çünkü gözin yumdı cihândan o merd
Eyledüğü fiska göre çekdi derd
- 45 Yirini od eyledi dûzah misâl
Dâmenini aldı günâh ü vebâl

- 46 Emr-i Hudâ ile o şahsı hemân
Eylediler bâb-ı cahîme revân
- 47 Dûzaha varınca o merd-i elîm
Ağız açınca ana bâb-ı Cahîm
- 48 Yine getürdi dile mutâdını
Cân ile yâd itdi Hudâ adını
- 49 Emr-i Hudâ ile hemân-dem o bâb
Sedd-i sedîd oldu çekildi hicâb
- 50 İtmedi çünkim anı dûzah kabûl
Cürmini afv itdi Hudâ virdi yol
- 51 Vâsıl-ı cevângeh-i Rıdvân olup
Ravza-i cennetde mekânın bulup
- 52 Başladı evvelki gibi işrete
Gussası irişmedi bir sâate
- 53 İçdi toyınca mey-i huldı tamâm
Eyledi mahzûn dilini şâd-kâm
- 54 Âkil isen sana yiter bu haber
Âhen ise kalbüne eyler eser
- 55 Cürm ile âlûde iken ol kişi
Nekbet iken gice vü gündüz işi
- 56 Olmagıla ism-i Hudâ'ya karîn
Kıldı yirin kâh-ı bihişt-i berîn
- 57 Besmeleden irdi bu devlet ana
Oldı müyesser mey-i cennet ana
- 58 Nola şeref bulsa o lafz-ı be-nâm
Fihris-i şeş-nâm-ı Hudâ'dur tamâm
- 59 Her ki zebânın ana mutâd ide
Cürmi cibâl olsa da ber-bâd ide
- 60 Sıdk ile zikr eyleyen anı hemîn
Olmayısar derd ü belâdan hazîn

BER-VEFK-İ TEVHÎD Ü TAHMÎD BAŞŞÂYİŞ-İ İLÂHÎ BEYÂNINDA VE ALÂ-TARÎKÎ'T-TEMCÎD NİAM-I MUHTEREM-İ NÂ-MÛTENÂHÎ İLÂNINDADUR.

- 61 Ey dükeli âleme perverdigâr
Cürm ü günâh ehline âmirz-kâr
- 62 Tume-gin-i kâffe-i ins ü cân
Behre-fezâ-yı sipeh-i bî-kerân
- 63 Mazhar-ı gencîne-i zât u sıfât
Nâzır-ı âsâr-nih-i kâyinât
- 64 Vâhid ü Ferd ü samed ü Lâ-yezâl
Kâdir ü Kayyûm u Adîmü'l-misâl
- 65 Emrûn ile mürde-i pejmürde hay
Bedraka-i aklı kodun süst-pey
- 66 Zât u sıfâtunda adem bî-nişân
Bezm-i vücûdunda bidâyet nihân
- 67 Niçe tasavvur ide eşyâ seni
Seyr idemez dîde-i bînâ seni
- 68 Vahdet-i zâtunda ayân binbir ad
Her biri sad menkabe-i mütezâd
- 69 Ehl-i zemîn ü felek-i müstedîr
Bunca berâhîn ü bu cemm-i gafîr
- 70 Birisinün sırrına vâkıf degül
Marifetullâh ile ârif degül
- 71 Cümle senündür yenilüp içilen
Nimetünün garkasıdur cân u ten
- 72 Süfre-i cûdundan alurlar taâm
Bay u gedâ pâdişehân-ı be-nâm
- 73 Âlemi var itdün iki harf ile
Gökleri bârân u yah u berf ile
- 74 Hâk yaratdun yine insân için
Hâsıla virdün anı hayvân için
- 75 Âb salup yirlere eflâkden
Tûşe-i hayvân bitürüp hâkden

- 76 Nimet-i lutfunla olup behre-vâr
Dânesini aldı kamu mûr u mâr
- 77 Şehd çıkardun fem-i zembûrdan
Toptolu kıldun meges ü mûrdan
- 78 Oldı müyesser birine zârlık
Birine bahş oldışeker-bârlık
- 79 Dâne-i mûrı güm idüp hâkde (?)
Sular akıtdun has u hâşâkde
- 80 Tuymadı sermâyı kamu mûrlar
Dâne için gam yidi usfûrlar
- 81 Aç kalup yine biri ölmedi
Dâne için tume-i mûr olmadı
- 82 Âlemi kıldukça yine nev-bahâr
Gülleri itdün dükeli jâle-dâr
- 83 Şevk ile handân idicek gülleri
Nagme-zen itdün niçe bülbülleri
- 84 Cümle nebâtâta irişdi hayât
Mahşere döndi meselâ kâyinât
- 85 Çâk iderek perde-i hâki hemîn
Gülşene geldi haşerât-ı zemîn
- 86 Zevk ü safâlarla tolup her taraf
Jâleye reşk eyledi dürr-i sadev
- 87 Gülleri bâlîn idinüp hârlar
Gezdi çemen-zârı âlef-hârlar
- 88 Her gül-i sûrî yine mir'ât-vâr
Sûret-i bülbülle olup tâb-dâr
- 89 Berg şükûfeyle bulup zîb ü fer
Servün ayagina akup cûylar
- 90 Cûyda gör aks-i dirahân-ı bâg
Kalbüne tûbâdan irişsün ferâg

- 17
- 91 Bunca zebân şerh idemez cûdunı
Bildiremezler bize maksûdunı
- 92 Kimse mi var anda zebân olmaya
Tayy-ı lisân ile beyân olmaya
- 93 Midhat-i zâtunda kalur lâl olur
Kim ki senün kudretüne dâl olur
- 94 Zerrede envâr-ı cemâlün bedîd
Katrede deryâ-yı kemâlün bedîd
- 95 Yine sanurlar seni pinhânsın
Güm-şüde-i perde-i imkânsın
- 96 Çeşm-i basîretle basar bir degül
Herkes anun farkına kâdir degül
- 97 Çeşm-i basîretde nümâyân olan
Gerçi degül manzar-ı çeşmân-ı ten
- 98 Lîk dü-çeşm ana ki eyler nazar
Çeşm-i basîretde olur cilve-ger
- 99 Dîde-i ser gerçi ki mir'ât-vâr
Sûret-i halk ile olur tâb-dâr
- 100 Herkesün etvârını eyler ayân
Sâhibine zâtını kılur beyân
- 101 Mazharı dahı sana mir'âtdur
Muzhir ol âyînede bi'z-zâtdur
- 102 Yine Hudâyâ göremezler seni
Baglu sanup her biri çeşm-i teni
- 103 Katreye ibretle kılınsa nazar
Zerrede dikkatle irişse basar
- 104 Bahr sıfat zâtun ile cûş ider
Gün gibi dîdârunı menkûş ider
- 105 Râst-rev ü râst-dil ü râst-bîn
Nâzır olur zâtuna ayne'l-yakîn
- 106 Kec-rev ü kec-bîniş ü kec-intikâl
Görse ayân zâtunı sanur hayâl

- 107 Nâr görür fark idemez nûrdan
Tâbiş-i mihri seçemez hûrdan
- 108 Nûr sanur âteşe eyler nazar
Nâr sanur nûrı begenmez geçer
- 109 Gerçi bilür nâr ile nûr adını
Sanur ihâta ide efrâdını
- 110 Manîde ne anı bilür ne bunı
Kendüyi bilmez niçe bilsün onı
- 111 Eyleseler ehl-i zemîne su'âl
Eylemeyeler anı egri hayâl
- 112 Olmış iken garka-i deryâ-yınûr
Şöyle sanurlar yine nûr ola dûr
- 113 Bûlbül-i gülzâr-ı letâfet-karîn
Dinle ne yüzden ide savt-ı hazîn

HİKÂYET DER-TEDKÎK-İ RÜYET

- 114 Nite ki bir ahmak u nâ-dân u gûl
Bî-basar u nâ-kes ü hem-bezm-i gûl
- 115 Kabe tarîkine düşüp har gibi
Boynın egüp kâleb-i bî-fer gibi
- 116 Kisb-i safâ kasdına ol bî-usûl
Say kılup Kabe'ye bulmuş vusûl
- 117 Dîde-i serle o ziyâret-gehi
Seyr kılurken yog imiş âgehi
- 118 Lîk nasîb oldu deyu hacc tâmâm
Şehrine geldükde o şahs-ı be-nâm
- 119 Ana gelüp bir kişi eyler su'âl
Kabe'de gördün mi deyu nûr-ı hâl
- 120 Ol har-ı lâ-yefhem ü ol kej-nazar
Dir ana yok Kabe'de andan eser
- 121 Gerçi ki ben say ile kıldum tavâf
Lîk yine görmemişem nûr-ı sâf

- 122 Kendüyi bilmez görün ol ahmakı
Görmek umar dîde-i serle Hak'ı
- 123 Nûrı görür anlamaga çâre yok
Kılca nazar zerrece nezzâre yok
- 124 Kabe'yi sanur ki ola hışt u seng
Kılmag ile anun içinde direng
- 125 Dikkat ider fark idemez dârdan
Nûrı görür lema sanur nârdan
- 126 Kabe'yi mehcûr sanup nûrdan
Zerreyi bîgâne bilür hûrdan
- 127 Nûr-ı musavver nola âyâ deyü
Gice irişdükçe gider isteyü
- 128 Vây bu ahmak nice nâ-dân imiş
Sûret-i insânda hayvân imiş

**BU TEVHÎD-İ HAKÎKAT-NİHÂD VAHDET-İ VÜCÛDİ İSBÂT U İRÂD VE
“KÜLLÜ MÜ’MİNÜN İHVETÜN” HADÎS-İ ŞERÎFİNDEN MÛSTEFÂD
MAZMÛN-I LATÎFİYLE İSTİŞHÂD SIRRINDA TAHRÎR KILINMIŞDUR.**

- 129 Aç gözünü halka-ı tevhîde gel
Kesret-i esrârı ko temcîde gel
- 130 Tıfl-ı dili hilkatüne âlem it
Kabe-i gehvârede hoş mahremit
- 131 Çünkü açıldı safahât-ı adem
Hatt-ı vücûda nola çeksen rakam
- 132 Bilmege say eyle letâfet nedür
Nükte-i âyât-ı hakîkat nedür
- 133 Fahr-ı cihân yani risâlet-penâh
Eyledi mâhiyyet-i halka nigâh
- 134 Mü'mini mü'minlere ihvân idüp
Herkesi birbirine akrân idüp
- 135 Perde-i vahdetde görindi vücûd
Kapladi mâhiyyet-i insânı sûd

- 136 Âlem-i kesretde beşer bî-şumâr
Safha-ı vahdet yine nakş unigâr
- 137 Hâne-i vahdet nola kalsa tehî
Vahdete togruldu vücûdun rehî
- 138 Vahdet-i kesretde tefâvüt bedîd
Sûret-i mâhiyyet-i eşyâ vahîd
- 139 Kıldı delâlet çü hadîs-i resûl
Râh-ı kerâmâta bulındı vusûl
- 140 Kesrete yüz tutsa mazâhir ne var
Her birisi vahdet ile âşikâr
- 141 Kesreti tabîr ideyin nâmeveş
Vahdeti tasvîr ideyin hâmeveş
- 142 Gûş-ı tefekkürle idüp istimâ
Eyle semâ gibi hemîşe semâ
- 143 Bâg-ı fenâdan koparup bir nihâl
Ucını yak âteşe kevkeb-misâl
- 144 Bul o nihâl ile reh-i vahdeti
Âlem-i dilden güm idüp kesreti
- 145 Mîve-i maksûdı bitür sen sana
Döndür anı çerh-sıfat dâ'imâ
- 146 Encümi ko aç gözünü çerha bak
Ahz idüp evrâk-ı semâdan sebak
- 147 Devr ider iken o nihâl-i dirâz
Kesret-i eşyâdan olur keşf-i râz
- 148 Vahdet iken kesrete tahvîl olur
Herkesi mâhiyyeti tahsîl olur
- 149 Kesret-i eşyâya olur yanî dâl
Anı vücûda getürür ol nihâl
- 150 Aynı durur âdet-i âlem hemân
Devr ile insânı ider bî-kerân
- 151 Kesreti vahdetde nümâyân ider
Vahdeti ol arsada pinhân ider

- 152 Gayri sanup birbirin ehl-i şuhûd
Tan ile birbirine virmez vücûd
- 153 Kendüyi bilmek ne idi her kişi
İlm ile âlûde olaydı işi
- 154 Bilse eger kendüni her nâ-tüvân
Hazret-i Bârî ola mıydı nihân
- 155 Mevc ura deryâ gibi her katrede
Gün gibi peydâ ola her zerrede
- 156 Yine niçün anı sanurlar nihân
Vuslata irmekde çekerler gümân

FÎ-MENÂFİ-İ ENVÂİ'L-MAHLÛKÂT Bİ-TAHKÎKÎ'Z-ZÂT VE'S-SIFÂT

- 157 Râzık-ı âlâ-i fevâyid-karîn
Hâlık-ı eşyâ-i avâyid-güzîn
- 158 Lahlaha-sûz-ı çemen-i şöhre-bend
Meşale-efrûz-ı sipihr-i bülend
- 159 Cân-dih ü cân-perver ü cân-âferîn
Îzid ü Yezdân-ı cihân-âferîn
- 160 Herkese bir nef ile ragbet kodı
Kime maraz kimine hikmet kodı
- 161 Âteş ile âheni nerm eyledi
Bâd ile her âteşi germ eyledi
- 162 Âba nezâfet bıragup âb ile
Âb ile âb üzre kodı âbile
- 163 Neşv ü nemâ ile bezendi nihâl
Akmag ile pâyıma âb-ı zülâl
- 164 Mümtezic idüp su ile âteşi
Âleme gönderdi dem-i dil-keşi
- 165 Sonra yine âteşi hâk eyledi
Anun ile her işi pâk eyledi
- 166 Avdet idüp aslına od da hemân
Âkîbetî oldu bir âb-ı revân

- 167 Câm-ı teselsül yine devr eyledi
Bezmün ahâlîsine cevri eyledi
- 168 Yani ki esrârını kıldı nihân
Kendüyi fehm itmedi bî-çâregân
- 169 Gülleri dûr eylemedi hârdan
Hârı cüdâ kıldı alef-hârdan
- 170 Suları evvel güle itdi gıdâ
Sonra anun her birisi oldu mâ
- 171 Her güli kim nâr-ı serâb eyledi
Resm-i serâb anı gülâb eyledi
- 172 Humreti gitdi ruhı oldu sefid
Çıkdi beyâza eser-i nâ-bedîd
- 173 Âteşi âb itdi Hakîm-i Kadîm
Âbı yine nârda kıldı sakîm
- 174 Ârife remz eyledigüm nâr u nûr
Oldı hemîn mazhar-ı Rabb-ı Gafûr
- 175 Ol oda hâkister idüp bülbüli
Dûd-ı kebûd itdi ana sünbüli
- 176 Mâ-sadak-ı âb u gil oldu semen
Reşk iderek zehrini dökdi çemen
- 177 Her şecer-i ahdarı gönderdi nâr
Tûr'daki nâra müşâbih enâr
- 178 Bülbül-i zâr itdügi sît ü sadâ
Bagladı nevrûz-ı acem yâ nevâ
- 179 Fâhteler servden itdi figân
Oldı hemân mâ-sadak-ı bûstân
- 180 Aks-i bahâr ile hemîn cûy-ı âb
Ravza kitâbını kılur intihâb
- 181 Gonçeden aldı şecere verd-i ter
Âl-i resûlüm deyu davâ ider

182 Cezm idüp ol gûne şeref meddine
Silsile inderi arak haddine

183 Oldı bu yüzden çün o sultâna âl
Sebz sarındı başına verd-i al

**DER-NAT-I RESÛL-İ KİBRIYÂ HAZRET-İ MUHAMMED MUSTAFÂ
ALEYHİ'S-SELÂM**

184 Ey sebab-i hilkat-i arz u semâ
Fahr-ı rûsul hâtime-i enbiyâ

185 Nahl-ı vücûdun şekerîn mîvesi
Gül-bün-i zâtun gül-i nev-bâvesi

186 Saldı ruhun gün gibi dehre ziyâ
Verdi cihân bâğına neşv ü nemâ

187 Hazret-i Hak rütbeni kıldı refî
Haşr olıcak ümmete sensin şefî

188 Cümle rûsul sana ider iktidâ
Sensin ulü'l-azme olan pîşvâ

189 Nûruna zarf olmasa kandîl-i arş
Bulmaz idi tâbişi sath ile ferş

190 Hâk-i rehün kuhl-ı cilâ-yı uyûn
Seng-i derün bâliş-i ehl-i fûnûn

191 Zâtunı âyîne idindi İlâh
Sırr-ı Hudâ mazharısın Hak güvâh

192 Hutbe-i levlâk ile buldun şeref
Gayre selef Hâlik'a oldun halef

193 Arşını Hak kıldı debistân sana
Münkeşif olsa nola irfân sana

194 Gevherüne âlem-i imkân kân
Dürrüne deryâ-yı hüviyyet mekân

195 Zâtunı Hak eyledi şâh-ı rûsul
Oldı tapun hâdî-i cümle sübül

196 Derneğ ile tâ ki nefîr oldı sûr
Cemin idüp cemm-i gafîrun Gafûr

- 197 Menzilet-i şânunı kıldı beyân
Rütbeni fehm eyledi halk-ı cihân
- 198 Sensin olan hâce-i her dü-serâ
Sensin olan vâsıta-ı kibriyâ
- 199 Sana habîbüm didi Cân-âferîn
Sevdi seni yanî Cihân-âferîn
- 200 Eyledi “**Levlâke**” hitâbın sana
Oldı senünçün dükeli mâ-sivâ
- 201 Hilkat-i kevneyne sebebdür tapun
Hayl-i rûsul mecmaı oldı kapun
- 202 Hâk-i derün tâc-ı ser-i Cebre’îl
Zâtuna müştâk Hudâ-yı Celîl
- 203 Nâmunı Hak kıldı Muhammed Emîn
Oldı vedîat sana hemyân-ı dîn
- 204 Feriştün nûrı ki bî-sâyedür
Arşa ruhun pertevi pîrâyedür
- 205 Nûrunı Hak kıldı cihân matlaı
Muttali ol matlaa Hak menbaı
- 206 Zâtun için toldı bu mamûre heb
Türk ü Acem Deylem ü Rûm u Arab
- 207 Bedreka-i nûr-ı ruhun urdı berk
Buldı güneş pertevini garb uşark
- 208 Âdemün alında çün oldı bedîd
Âleme zât virdi o dürr-i ferîd (?)
- 209 Oldı tufeylün dükeli enbiyâ
Sen dahı tıfl olmadın ey pârsâ (?)
- 210 Olmasa sultân-ı rûsul peykerün
Fark-ı semâvât olamazdı yirün
- 211 Virdi Hudâ şanuna kadr u alâ
Sidre-i seyründe degül müntehâ (?)

- 212 Sensin o sultân-ı sebük-hîz ü cüst
Peyk-i Hudâ kaldı güzârunda süst
- 213 Mihr-i ruhun mâh-ı cebînün tamâm
Şems ü kamerden yüce tutdı makâm
- 214 Aldı haber cümleten ehl-i nühâ
Nûr-ı cemâlündür olan mübtedâ
- 215 Hilkat-i eşyâdan idince su'âl
Hazret-i Mûsâ'ya didi Zü'l-celâl
- 216 Eyle Kelîm'üm bunı fehm-i dürüst
Hilkat ile kevn ü mekândan nühüst
- 217 Nûr-ı habîbümdür olan âşikâr
Bunda gümân eyleme sen zînhâr
- 218 Nûr-ı resûl olmag ile pîşvâ
Oldı ayân zümre-i arz u semâ
- 219 Cümlenüze evvel odur bî-gümân
Hilkat-i kevneyne sebebdür ayân
- 220 Yanî anun zâtı mükemmel durur
Ol bana sâni size evvel durur
- 221 Anun içün eyledüm inşâ tamâm
Oldı vücûdı sebep-i izdihâm
- 222 Hâsılı evsâfına yok hadd u add
Mucizesi âyeti hod lâ-yuadd
- 223 Rütbe-i mirâc ile âlîdür ol
Bâis-i eyyâm u leyâlîdür ol

DER-VAS-I MİRÂC VE MUCİZÂT-I BÂHİRÜ'L-İBTİHÂC

- 224 Bir şeb-i kadr oldı kevâkibde tâb
Nûr ile efrûhte çün âftâb
- 225 Bâr-ı Hudâ ol gice her kevkebe
Virdi ziyâde şeref ü kevkebe
- 226 Encüm ile çerh-i berîn anda fâş
Makad idi sanki murassa havâş

- 227 Hayl-i melâ'ikde tekâpû tamâm
Zîb-i erâ'ikde muayyen nizâm
- 228 Ey nice kerrûb-ı sürâdık-nîşîn
Rü'yet-i dîdâra terakkub-güzîn
- 229 Kubbe-i eflâke yetişdi sadâ
K'ey heme emlâk-i sürûşî-likâ
- 230 Müjde ki ser-halka-i peygamberân
Vuslatın eyler bu gice der-miyân
- 231 Müjde ki ol zât-ı me'âlî-sıfât
Yanî şeh-i taht-geh-i kâyinât
- 232 Müjde ki sâlâr-ı gürûh-ı rûsul
Ârızını arz idecekdür çü gül
- 233 Rûyın idüp âyîne-i Zü'l-celâl
Eyleyecekdür size arz-ı cemâl
- 234 Hâlık ü mahlûk bir oldu bu şeb
Sânii masnûnı kıldı taleb
- 235 Buldı şeref encümen-i kibriyâ
"Sümme denâ" câmı pür oldu safâ
- 236 Âşık u maşûkı ayân itdi ayn
Hetk-i hicâb eyledi kullâb-ı şeyn
- 237 Sırr-ı miyân oldu hemân ber-araf
Dâyiresin bildi felek hem-çü def
- 238 Dîde-i ahvel yumılup âşikâr
Togdı bir uslûb ile dîdâr-ı yâr
- 239 Cân tene dûr olmadı cânâna hem
İtmedi nâşîligi bîgâne hem
- 240 Sûret-i mahsûsa duhûl itdi nûr
Dîde-i makûl ile seyr oldu hûr
- 241 Mâ-hasal ol mürsel-i sâhib-şeref
Eyledi gayriyyetini ber-araf
- 242 Perteve peyveste olup zât-ı nûr
Şâhide düşdi yine isbât-ı nûr

- 243 Âşık u maşûk bulup ittihad
Dide-i agyâra görindi sevâd
- 244 Yanî ki deycûra iden itibâr
Hilkat-i emlâk idi ey râst-kâr
- 245 Bezm-i visâlün şebi mestûrdur
Rûzı anun bir gicesiz nûrdur
- 246 İd-i hüviyyet deyup âfâk ana
Leyl ü nehâr eylemez itlâk ana
- 247 Ayn-ı sevâd ile beyâz oldu ayn
İleri fark itmek olur ayn-ı şeyn
- 248 Lâzıma-i dîdene ol nûr-ı pâk
Ag u karadan kem olur iştirâk
- 249 Hâsılı ol pâdişeh-i mürselîn
Taht-geh-i vuslata oldu karîn
- 250 Kapladı mâhiyyetini nûr-ı Hak
Kalmadı mihrinde sevâd-ı şafak
- 251 Hazret-i Hak kıldı lutuflar ana
Ay u nücûm ol gice kaldı tana
- 252 Rütbe-i mirâcı o peygamberün
Oldı çü manzûrı kamu ahterün
- 253 İrmedi ol mertebeye bir resûl
Bulmadı bir mürsel o kurba vusûl
- 254 Devlet-i mirâc ana mahsûsdur
Menzileti vasl ile mansûsdur
- 255 Niçe kerâmât u niçe mucizât
Zâtına olmuşdur o şâhun sıfât
- 256 Mucize fehm eyleyen efâlini
Anladı keyfîyyet-i akvâlini
- 257 Âlem-i “**Levlâk**” olan pâdişâh
Zâtına efâlin idinür güvah

- 258 Her sözi bir mucizedür ârife
Sor gör anun hikmetini vâsıfa
- 259 Anun için halk olına kâyinât
Anun için devr ide bu dâyirât
- 260 Mucizesiz fili anun bî-nişân
Kavli dahı eyler o sırrı ayân
- 261 Mucizesin itseler anun hisâb
Zâhir ola niçe müdevven kitâb
- 262 Eyledi ahyâr tarîkin şîâr
Hâlet-i efâl ile ol râst-kâr
- 263 Bendesidür her şeh-i kişver-güşâ
Milletidür millet-i bay u gedâ

**DER-VASF-I HIDÎV-İ HİLÂFET-KARÎN VE HUDÂVENDİGÂR-I SAÂDET-
NİGÎN BAKIYYE-İ MÛLÛK-I SİKENDER-ÂYÎN HAZRET-İ SULTÂN MURÂD
HAN BİN SULTÂN SELÎM BİN SÜLEYMÂN-NİŞÎN**

- 264 Eyle ser-âgâz-ı beyân ey kalem
Şâh-ı cihân vasfı kılınsun rakam
- 265 Sensin olan bülbül-i bâg-ı sühan
Her varakı verd-i tarî gösteren
- 266 Kufl-ı maânî dilisin bî-gümân
Sensin olan hâzin-i kenz-i beyân
- 267 Vafını kıl şâh-ı felek-rütbetün
Şânını şerh it o melek-hasletün
- 268 Kimdür o sultân-ı muzaffer-sipâh
Mâlik-i dîhîm-zer ü bârgâh
- 269 Şâh-ı Sikender-der ü Sencer-haşem
Pâdişeh-i dâdger-i Muhteşem
- 270 Husrev-i âfâk-ı cihân-ittifâk
Dâver-i Kistrâ-dil-i Dârâ-vifâk
- 271 Şâh-ı cihân Hazret-i Sultân Murâd
Dâd-ger ü Dâver-i bâ-adl u dâd

- 272 Server-i ser-defter-i Osmâniyân
Mihter-i pür-mihr ü hıdîv-i zamân
- 273 Şöyle mü'eyyeddür o sâhib-kerem
Mîmi ider ayn-ı adûyı adem
- 274 Bir söz ile âlemi âbâd ider
Şûre-gili pür-gül ü şimşâd ider
- 275 İstese ammâ ki idüp bir kelâm
Mülketi vîrân ider ol nîk-nâm
- 276 Âlemi mamûre kılur dâd ile
Âdemi şâdân ider irşâd ile
- 277 İsm-i Hudâ mazharıdur ol hıdîv
Eyleyemez münkir-i dîv ana rîv
- 278 Gâh olur ism-i melege mâ-sadak
Mâlik ider zâtını emlâke Hak
- 279 Gâh olur ol mazhar-ı Kahhâr olur
Âteş-i hışm ile şerer-bâr olur
- 280 Niçe zamândur ki bu abd-ı zaîf
Derd ü gam-ı azl ile oldum nahîf
- 281 Kahrına mazhar kılup ol şehriyâr
Mâ-meleküm eyledi ihrâk-ı nâr
- 282 Azl ile vardı yele raht-ı huzûr
Mahz-ı kusûr oldı kusûr-ı sürûr
- 283 Her nereye oldum ise defterî
Deftere kayd olmadın oldum berî
- 284 Ki haber-i azlüm alup peyk-i cüst
Varmış idi mansıba bendennühüst
- 285 Ki haber-i azl ile ben kemterîn
Ana berâber varup oldum karîn
- 286 Böyle olup mansıb-ı Bâgdâd u Rûm
Böyle nasîb olmuş idi arz-ıbûm
- 287 Mâ-hasal olmadı bana bu merâm
Bir yıl olam mansıb ile şâd-kâm

- 288 Altı yidi aya varınca hemân
Geldi ulag eyledi azlüm beyân
- 289 Bir sebab-i azl olacak hâl yok
Cürm yok imhâl yok ihmâl yok
- 290 Lîk açup ayn-ı tama bir vezîr
Yirini dînâr ile kıldı saîr
- 291 Mansıbı mensûbına arz eyledi
Kıydı bana azlümü farz eyledi
- 292 Hoş gele hâşâ ki şehe bu amel
Ehlün ala yirini bir nâ-muhâl
- 293 Fâyik olan azl ile giryân ola
Fâsık alup mansıbı şâdân ola
- 294 Eller ider zulmi gider adl u dâd
Şâh-ı cihândan bilinür ol fesâd
- 295 Çünkü vekîl-i Hak olan şâhdur
Gayrı vekîl itmesi ikrâhdur
- 296 Haşr olıcak kendüden eyler su'âl
Adl ile zulmün sebebin Zül-celâl
- 297 Zulmi iden gerçi ki düstûrdur
Şâh-ı cihân define me'mûrdur
- 298 Özri mülûkun niçe makbûl ola
Eller ide cevri o mes'ûl ola
- 299 Cürm ü günâhum yog iken hâsılı
Dûzah-ı azlün olıcak dâhili
- 300 Hak bu durur lîk dürûg eyledüm
Şemümi bî-nûr fûrûg eyledüm
- 301 Olmagıla bende üç ism-i azîm
Tîg-ı hakâret dilüm itdi dü-nîm
- 302 Biri bu kim efdal-i akrân idüm
Âb-ı ruh-ı milket-i Osmân idüm

- 303 Rütbe-i irfân ile sadr-ı kemâl
İtdi benüm yirümi saff-ı niâl
- 304 Bir dahı cürmüm bu ki oldum fehîm
Bildî beni halk-ı cihân müstakîm
- 305 Eylemedüm mâlını şâhun tebâh
Olmadı ser-nâme-i kârum siyâh
- 306 Hurd u büzürg oldı çü hoşnûd-ı tâm
Eylemedüm zulm ile tahsîl-i nâm
- 307 Bir dahı budur bana cürm-i kebîr
Olmaz anun gibi günâh-ı kesîr
- 308 Mîr-livâ idi dahı pâdişâh
Zâtına **Boztag** idi hoş tahtgâh
- 309 Şimdiki ayân ile eşrâfdan
Hidmet-i dergâh iden esnâfdan
- 310 Ekseri mechûl idi madûm idi
Bende-dili Hazret'e malûm idi
- 311 Râst yigirmi iki yıldır dürüst
Hidmete mensûb olalı abd-i cüst
- 312 Bes bu kadar marifetüm nisbetüm
Togrulug ile niçe yıl hidmetüm
- 313 Şimdi bana cürm-i kebîr oldı hayf
Âh iderin azl ile sermâ vü sayf
- 314 Bay u gedâ bana ider merhamet
Acımaz ol şâh-ı cihân-madelet
- 315 Bendesini zann ider ehl-i gınâ
Bana sanur fakr odını iftirâ
- 316 Hazret-i Hak âlim ü âgâhdur
Vâkıf-ı esrâr olan Allâh'dur
- 317 Bana nasîb olmadı nakd-i nisâb
Fakr u fenâ derdi velî bî-hisâb
- 318 Hâlüme nâmûsı kılup perde-dâr
Dîn-i kesîr ile olup kâm-kâr

- 319 Hâlümi ketm eylerin agyârdan
Halka gınâ arz iderin ârdan
- 320 Tâ ki ahibbâm helâk olmaya
Hüznüm ile yirleri hâk olmaya
- 321 Râzı husûsâ ki bilüp düşmenân
Olmayalar giryem için şâdmân
- 322 Bir dahı kasdum bu kibâr u sığâr
Nakd-ı gınâ râgıbdur âşikâr
- 323 Her kimi kim ehl-i fenâ bileler
Fakr ile magmûm-ı anâ bileler
- 324 Yigrenüp ol şahsdan idüp girîz
Bulsalar eylerler anı hâk-rîz
- 325 Fazl u kemâlâtını anmazlar
Gizli kapudur anı açmazlar
- 326 Fazl için itdükleri bugz u hased
Fakr için elbette görünür eşed
- 327 Bâis odur kim idemem keşf-i râz
Kelle-i şekker didüğüm bir piyâz
- 328 Âhir-i güftâr budur hâsılı
Devlet-i dehrün degülem mâ'ili
- 329 İstemezem cem-i nukûd eyleyem
Yirümi micmer gibi od eyleyem
- 330 Yâhud idüp arz-ı riyâset tamâm
Mansıb ola istedüğüm subh u şâm
- 331 Hazret-i Hak hâlüme âgâhdur
Vâkıf-ı esrâr-ı şebân-gâhdur
- 332 Cem-i nukûdı dilerin ol kadar
Görmeye tâ âb-ı maâşum keder
- 333 Ellere arz eylemeyüp ihtiyâc
Ola maâşumda nizâm u revâc

- 334 Tâ ki gam-ı fakr u azâb-ı düyûn
Kılmaya ahvâl-i dili vâjgûn
- 335 Yanî ki kayd olmaya dünyâ bana
Şems ola mir'ât-ı musaffâ bana
- 336 Yohsa riyâset dilemem şân için
Şöhret için gayret-i akrân için
- 337 Hazret-i Yezdân'a sipâs-ı kesîr
Tûl-i emel dilde degül cây-gîr
- 338 Görmedüğüm yimedüğüm nimet az
Bilmedüğüm giymedüğüm hilat az
- 339 Az degüldür bu kadar imtiyâz
Yok hele gönlümde gam-ı hırs-ı âz
- 340 Hidmetüm idenlere baht oldı yâr
Niçesi beglerbegidür nâm-dâr
- 341 Lutfum ile fahr idinen ezkiyâ
Oldılar ashâb-ı der-i kibriyâ
- 342 Niçe kerem-dîdemi gördüm bülend
Tâc-ı serüm gibi tefevvuk-pesend
- 343 Ahz-ı rikâbumla iden iftihâr
Ayagum almagı iden ihtiyâr
- 344 Bir niçe nev-devlet ü nev-kîseler
Bâver olunmaz ne kadar diseler
- 345 Nân u nemek hakkını ketm itdiler
Niçe ihânet niçe şetm itdiler
- 346 Küfre berâber reh-i küfrândur
Küfr çü müfreddür o küfrândur (?)
- 347 Bilse kebîrin nola merd-i sebîl
Katre vücûdına sebebdür sebîl
- 348 Nân u nemek hakkını bilür kilâb
Bilmeyen itden dahı bed-ter harâb
- 349 Münimine it ulaşup ürmeyen
Segden eşeddür ulusun bilmeyen

- 350 Neyleyelüm şükr ki Yezdân-ı pâk
Dâyim ider ehl olanı şerm-nâk
- 351 Şükr ki irfân ile ser-defterüz
Fakr ile gam leşkerine serverüz
- 352 Zinde durur haşre degin nâmımız
Devr-i felek gibi döner câmımız
- 353 Şânımızun hutbesidür marifet
Nâkdimizün sikkesidür marifet
- 354 Yegdür olam bî-zer-i kâmil-ayâr
Hâk-i derüm yâd ola iksîr-vâr
- 355 Cehl ile tek olmayam ehl-i celâl
Devlet-i bî-marife ayn-ı vebâl
- 356 Halt-ı kelâm eyleme Âlî yiter
Niçeye dek gam seni güstâh ider
- 357 Şâh-ı cihân yâdına eyle duâ
Zimmetüne farz olanı kıl edâ
- 358 Eyleye Hak ömr-i azîzin dırâz
Kutb-ı felek devletine kâr-sâz
- 359 İzzet-i dâreynle alsun murâd
İrmeye milkine zevâl ü fesâd
- 360 Her ne dilerse ide Yezdân atâ
Devlet ü ikbâli muvaffak ola
- 361 Bezmini zeyn eyleye şeh-zâdeler
Bende ola kûyına âzâdeler
- 362 Yâdına dâyim niçe tasnîf ola
Hatm-i duâ bâis-i te'lîf ola

SEBEB-İ TE'LÎF Ü TAHRÎR VE BÂİS-İ TAsNÎF Ü TE'HÎR

- 363 Çerh-i felek dönmededür mâh u sâl
Gelmede gitmekde nehâr u leyâl
- 364 Ömr-i cihân nâsdan efzûn olur
Anun içün hâli diger-gûn olur

- 365 Lâzım olan arz-ı eserdür hemân
Yohsa zamân oldu çü bâd-ı vezân
- 366 Şöyle ki târîh-i Arab bî-nifâk
Nüh-sad u heftâd idi bi'l-ittifâk
- 367 Zinde idi şâh-ı Süleymân-nişân
Adl ile âsûde idi ins ü cân
- 368 Ben de o dem sâkin idüm Şâm'da
Zulm ü sitem yog idi eyyâmda
- 369 Sinn-i azîz idi yigirmi iki
Çekmez idüm cevri-i felekden yüki
- 370 Râgbet-i ihvân ile hem bî-riyâ
İtmiş idüm bu esere ibtidâ
- 371 Pey-rev-i pîrân-ı Hudâ-bîn idüm
Bahr-ı tasavvufda güher-çîn idüm
- 372 Nâm-ı kitâbı koyup anda **Riyâz**
Micmereler feyz ile oldu hıyâz
- 373 Hâmelerüm arar-ı şimşâd idi
Berg-i tarab gül gibi berbâd idi
- 374 Bülbül-i tabum bıragup gulgule
Şirimün evrâkı dönerdi güle
- 375 Mısr u Yemen ten sühanum cân idi
Şâm u Habeş gevherüme kân idi
- 376 Anma Hicâz ile sevâd-ı Arab
Yesrib ü Bathâ vü Irâk u Haleb
- 377 Kâfile-i nazmuma dil-beste-vâr
Râyic idi nesr-i cevâhir-nisâr
- 378 Kayd-ı kitâbetle rüsûm-ı berât
Rûz u şeb olmuşdı bana vâridât
- 379 Yanî kuyûdum çoğ idi ol zamân
Nâdir idi sayd-ı maânî-beyân

- 380 Meşreb-i fakr olmuş idi pür-keder
Vâfir idi gussa gibi sîm ü zer
- 381 Ana binâ'en bu eser bu binâ
Bulmadı tekmîli ile intihâ
- 382 Esmedi tevffik yeli subh u şâm
Neşv ü nemâ bulmadı bâg-ı merâm
- 383 Her işi te'hîrde hikmet nihân
Hilkat-i âciz bilür anı ayân
- 384 Kaldı bu te'lîfe mecâl olmadı
Semt-i muharrikde kemâl olmadı
- 385 Tâ ki mü'errihden irişdi hitâb
Nühsad u toksan sekiz oldu hisâb
- 386 Kaldı iki sâl ki ola hezâr
Zâhir ola hâdise-i bî-şumâr
- 387 Oldı Süleymân çü hümâ gibi güm
Hâtem-i mülk oğlına gösterdi düm
- 388 Yani ki pîrâye-i şemşîr-dâr
Hazret-i Sultân-ı Selîm-iştihâr
- 389 Çekdi nasîbince safâ câmını
Bezm-i hilâfetden alup kâmını
- 390 Bozdi o bezmün meyîn âhir nemek
Döndi murâd üzre bu kerre felek
- 391 Cây-ı pederde olup ol şeh mukîm
Hikmete râm oldu sipîhr-i kavîm
- 392 Haşre degin şâh-ı cihân-dâr ola
Ana kazâ râm u kader yâr ola
- 393 Ben de dahı aldum o devr içre kâm
Gâh humâr âfeti geh devr-i câm
- 394 Mansıbum alınmag ile bî-günâh
Vech-i maâş oldu fakırdansiyâh
- 395 Meşreb-i fakr oldu mühezzeb yine
Döndi bir âyîneye meşreb yine

- 396 Uzlet ile hâsıl olur vâkıa
Kalbe safâ rûh-ı latîfe cilâ
- 397 Saati gelmiş meger ol kıssanun
Yani ki telîf olacak hissenün
- 398 Fursatı fevt eylemeyüp rûz u şeb
Cümle beyâz oldu bi-tevfik-i Rab
- 399 Mansıb ile olsa mükedder derûn
Kandan olurdu bu cevâhir füzûn
- 400 İlm-i tasavvuf güheri bî-gümân
Fakrı hemîn bahr idinür zühdi kân
- 401 Ülfet-i dünyâ ile bulmaz kemâl
Kıymet-i kevneyne mukâbil le'âl
- 402 Şükr-i firâvân çü mey-i ergavân
Bahr-ı revân oldu bu ritl-ı girân
- 403 Söyledüm ahyâr tarîkûn nühuşt
Hayr ola tâ kim o sebebden dürüst
- 404 Hamd u sitâyiş ana dîbâcedür
San dikilür câme-i dîbâcedür

DÎBÂCE-İ RAVZA-İ GÜZÎN-PÎŞÎN EZ-KİTÂB-I RİYÂZÜ'S-SÂLİKÎN

(Faûlün Faûlün Faûlün Faûl)

- 405 Beyâ zâhidâ müşkilem bâz kun
Dilet-râ be-men kıssa-perdâz kun
- 406 Zi-deh devha-i bûstân-ı fu'âd
Me-râ mâvehâ-yı maânî bidâd

İmâm-ı fazîlet-fercâm ve hümâm-ı sûtûde-keâm pîşvâ-yı meşâyih-i güzîn, reh-nümâ-yı merâşid-i seccâde-nişîn Ebu'l-cenâb Necmü'd-dîn Kübrâ Kaddesallâhu sırrehu'l-alâ ki beyne'l-ekâbir muanven ve kibr-i şânı inde'l-meşâyih müberhen lâ-siyyemâ zâtı mazhar-ı gencîne-i üns ve lisân-ı bedîü'l-beyânı miftâh-ı hazîne-i kuds olup sûfiyyûnun tarîk-i hidâyet-refîki üç vech ile tebyîn ve her râh-ı saâdet-güvâhı onar lâzime ile tayîn buyurup böyle takrîr ve sülûke müteallik risâlelerinde bu üslûb ile tahrîr iderler ki ol tarîk-i selâsenün evveli erbâb-ı muamelât-tarîki ve ekser-i nâsun meslek-i inâyet-refîkidür ki tarîk-i ahyâr ile mestî ve ashâb-ı tasavvuf miyânında âmâl-i zâhire ile mesûbatı hüveydâ olup emtâr-ı mekârim-i İlâhî ol tarîk-i pür-tevfik-i nâ-mütenâhî

vâdîsini dâyimâ ser-sebz ü sîr-âb ve kulûb-ı meslûb-ı vâsilîn sıfatında tarâvet ile şâd-âb eyleyüp tehlîl ü tilâvet ve savm u salât ve hacc u cihâd ve tasadduk u zekât husûsa kıyâm-fi'l-leyl ve ihyâ-i leyâlî ve hıfzu'l-lisân mine'l-menâhî ale't- tevâlî on şecere-i müsmire gibi ol ravza-i ûlânun neşv ü nemâsına ve bu gûne amâl-i zâhire-i tâhire ile sülûk ihtiyâr iden ahyârun kadr ü rütbeleri itilasına sebep olduğumı beyân eyledükde imâm-ı müşârün ileyh Rahmetu'llâhi Taâlâ Aleyh “**Fe'l-vâsilûne bi-hâze't- tarîk fi'z-zamâni't-tavîl ekallü mine'l-kalîl**” deyu tahkîk buyurmuşdur. Fî-nefsi'l-emr havâss-ı mukarrebîn-i ebrâr amâl-i zâhire ile ibâdeti ihtiyâr kılmazlar. Belki tamîr-i bâtin ve tathîr-i kâmin meziyyetine müteallik olan ahvâl u efâl ve akvâl-i celîleye himmet kılurlar. Tâ ki erâ'ik-i tevhîd ol melâ'ik-i evc-i tecrîd hazerâtına bi-tarîki'l-ahvâl marûz ola ve mâh-ı pür-tâb-ı zâtları evc-i ufk-ı mübîne nûr-efzâ belki ufk-ı alâ rütbe-i râtibesine bâis-i nûr-ı ziyâ olup alâ-vechî'l-ittisâl kat-ı merâtibleri tahakkuk bula

(Feilâtün Mefâilün Feilün)

- 407 Feyezân itmek ile mâ'u'l-kuds
Âşikâr ola düretü'l-beyzâ
- 408 Beyt-i İzzetde Beyt-i Makdes'de
Tayy-ı evrâk-ı suhuf ide verkâ
- 409 Varmadın hâba ayn-ı vâkıası
Göre rü'yâda ıstılâm u celâ
- 410 Geçe mihrâba çün imâm-ı hümâm
Uya ana eimme-i esmâ (?)

Hakkâ bu bir ravza-i dil-güşâdur ki her devhası mîve-i mesûbât ile mâl-â-mâldür. Gûyâ ki silk-i rûşen- mesâlikün bâg u rag-ı amâli nümûdâr-ı cennet-i efâldür. Felâ-cerem şüyûhun müşkil-güşâ-yı behre- perdâzı kitâb-ı “**Mirsâdü'l-İbâd**” mü'ellifi Necmü'd-dîn İmâm Râzî, Rahmetullahi aleyh kitâb-ı mezbûrun ahirinde sülûk-i muhterife ve ehl-i sanâyi mevâddını müstakil fasl idüp bâzı tahkîkat itmişlerdür ki tarîk- i ahyâr ol sülûkun zirve-i ulyâsı idügi bî-reybdür. Farzâ ki ol zavâhir-i amâle göre savm u salât ve hacc u cihâd u zekât mezâyâsı merâyâ-yı âlem-i gaybdur.

(Mefûlü Fâilâtü Mefâilü Fâilün)

- 411 Bir ravza kim içinde anun cennete sıfât (?)
Nev-berlerini bezl ide gûyâ bihişt-i zât
- 412 Seyr eyler anda marifet ezhârını tamâm
Gülzârını hevâcis ide abd-ı müstehâm

El-kıssa bu tarîk-i pür-tevfik-i hikmet-refîka sülûk idenler ki zümre-i şerîfe-i ahyâr ve fırka-i saîde-i hidâyet-âsârdur. Elbette maârif hadâyıkını der-kenâr ve havâtır bâg u râgını pür-gül ü gülzâr ve meşâhid ü mesîrelerini ser-â-pâ envâr u ezhâr kılup riyâz-ı hıyâz-intimâsinun her şeceresi simâr-ı hulûs u ibâdet ile pür-berg ü bâr ve her bir

semeresi lezâyiz-i mesûbât ile şehd ü şeker-bâr olup ol bâgun nihâyetindeki cûy-bâr ki matmah-ı enzâr-ı zevî'l- ebsâr ve mir'ât-ı tâb-nâk-i şevâhid ü âsârdur. Leyâlî vü nehâr ol behişt-i berîni karîn-i bahâr ve hazân u bahâr ol firdevs-i illiyyîni envâ-ı envâr ve esnâf-ı şükûfe vü simâr ile mâ-sadak-ı “**Ünzur ilâ âsâri rahmetillâh keyfe yuhi'l-arza bade mevtiâ**” dâ'iresine vâsıl kılduğı ma'lûm-ı kibâr u sığâr ve mefhûm-ı her sâlik-i râst-kâr idüğü mukarrerdür.

ED-DEVHATÜ'L-ÛLÂ MİNE'R-RAVZATİ'L-ÛLÂ Fİ'S-SALÂT

- 413 Gel berü ey sâlik-i rûşen-sıfât
Zâtunı kıl mâ'il-i hubb-ı salât
- 414 Behre-i tekbîr ile ol ber-murâd
Kendüzünü eyle münevver-fu'âd
- 415 Kâ'im iken olsa rukû ile ham
Zâtun olur mazhar-ı “**Nûn ve'l-kalem**”
- 416 Kaddüni kıldukda rukû ile dâl
Şânun olur hizmet-i mabûda dâl
- 417 Secdede hod cezme döner kâmetün
Câzim-i tâat görünür hilkatün
- 418 Mâ-hasal ey sâlik-i âbid sana
Pend-i sahîhim bu durur dâ'imâ
- 419 Nûrı ile hizmet-i evkât-ı hams
Kaplaya kalbün felegin hem-çü şems
- 420 Bozma cemâatdeki cemiyyeti
Bais-i tevhîd bil ol sohbeti
- 421 Âb-ı vuzû kim kıla ravzanda câ
Nûr-ı namâz ile bulursun nemâ
- 422 Kim ki ol âb ile sular bâgını
Cânda bulur magfîret ırmagını
- 423 Kalb-i musallî ki mücellâ ola
Arş-ı Hudâ ana musallâ ola
- 424 Solsa bahâr-ı amelün ser-te-ser
Âb-ı vuzû eyler o ezhârı ter
- 425 Nehr-i firâvân-ı ameldür vuzû
Magfîret ırmagina varur kamu

- 426 Lîk vuzû ile namâzun tamâm
Niyet-i pâk ile gerekdür müdâm
- 427 Remz-i hitâb anda ki derrâk olur
Fâtiha zımnındaki “**ıyyâk**” olur
- 428 Çünki teveccüh ola agyârına
Kizb seni dûr ide dîdârına
- 429 Sırr-ı hitâbun ki mükerrer ola
Kizb olıcak âyine mugber ola
- 430 Âbid ü zâhiddeki ayb u dürûg
Şem-i münîrinde komaz hiç fûrûg
- 431 Cehd kıl ol şemün ola ayn-ı şems
Andan ala pertevi evkât-ı hams
- 432 Yohsa ne virür o rükû u sücûd
Görmeyesin anda fenâ-yı vücûd
- 433 Nite ki taklîd ile olan namâz
Bir egilüp yatmadur ey dil-nüvâz
- 434 Öyle musallîye dir erbâb-ı hâl
Hayf ki noksânunı sandûn kemâl
- 435 Ser-be-zemîn dem-be-hevâ mî-könî
Ya'ni ibâdât-ı Hudâ mî-könî
- 436 Ayn-ı ibâdetde gören zâtını
Bildi salâtındaki evkâtını
- 437 Ayn-ı rükû u dahı dâl-ı sücûd
Mîm-i kıyâm oldı adem-ber-vücûd
- 438 Lafz-ı ademden garaz ifnâ-yı zât
Girmeye tâ kim gözüne kâyinât
- 439 Şöyle ki tekbîr ü teveccühde cüst
Nükte-i tevhîd ola remz-i dürüst
- 440 Andaki ifnâ-yı vücûd ol zamân
Vâsıl ider zâta seni bî-gümân

- 441 Resm-i kıyâm eylese cismün hadeng
Şekl-i kemân olsa rükûnda teng
- 442 Menzil olur zâtuna bûm-ı visâl
Pûtene irmez dahı tîr-i hayâl
- 443 Mâ-hasal ey âyîne-i kâyinât
Zatuna mir'ât gerekdür salât
- 444 Görmese âyînesi jeng-i riyâ
Mazhar-ı dîdâr olur ehl-i safâ
- 445 Vâsita ol vuslata mir'ât olur
Mazhar-ı mir'ât velî zât olur
- 446 Olsa salât içre teveccüh dürüst
Göstere kendin derecât-ı nühist
- 447 Hakk'a ibâdât ise sûfî garaz
Eyle zamânında edâ mâ-faraz
- 448 Terk-i cemâatden idersen ibâ
Cem idesin sıdk u salâh u safâ
- 449 İtme salâtunda tecerrüd sakın
Pendümi tut kılma tereddüd sakın
- 450 Nükte-i tevhîd ki ana oldı sır
Bâtını sanma ola zâhirle bir
- 451 Vaktini fevt itme namâzun müdâm
Hidmetüne eyle deminde kıyâm
- 452 Vakt-i seher kim gözünü hâb ala
Nevm-i nedâmetde dü çeşmün kala
- 453 Vakt-i seher vakt-i atâdur hemîn
Aç gözünü kim olasın kâm-bîn
- 454 Vakt-i zuhûrda yine müstazhir ol
Lutf-ı Hudâ nimetine hâzır ol
- 455 Asrı dahı eyleme nisyân sakın
Cânı yakar âteş-i hüsrân sakın
- 456 Sâat-i magribde dahı zâhidâ
Nûr-ı salât itmese def-i dücâ

- 457 Zulmet olur âlem-i mâhiyyetün
Meclis-i târike döner hilkatün
- 458 Vakt-i işâ hod dem-i tââtdür
Kenz-i hafî sırr-ı ibâdâtdur
- 459 Sâlik o demlerde ki bîdâr ola
Magfîret-i Hakk'a sezâ-vâr ola
- 460 Ayb-ı riyâdan beridür ol namâz
Sânia mesmû olur anda niyâz
- 461 Genc-i nihândur bul ana dest-res
Hâbı ko hâzırdur o her bir nefes
- 462 Kılma gabâvetle latîfün kesîf
Reşk ide dersen sana tâ her harîf

HİKÂYÂT FÎ-HAKKÎ'L-ABDÂL-I BED-EFÂL (?)

- 463 Zümre-i abdâl ki bî-kayd olur
Ekseri bend-i kesele sayd olur
- 464 Kılmaz o bed fırka edâ-ı namâz
Rafz u dalâletle bulur imtiyâz
- 465 Birisi ol kavmün olur pîş-ez-în
Pâdişehânun birine hem-nişîn
- 466 Meyl idüben sohbetine şehr-yâr
Mahrem ider zâtına leyl ü nehâr
- 467 Lîk namâz emrine itmez kıyâm
Terk-i salât eyler o har subh u şâm
- 468 Her niçe emr eyleseler dinlemez
Savm u salât emrini hakdur dimez
- 469 Âciz olup âkıbet ol pâdişâh
Dir ana ey şûm-ı dalâlet-güvâh
- 470 Terk-i salât itmez isen subh u şâm
Ana bizim gibi idersen kıyâm
- 471 Günde vazîfen iki dînâr idem
Hem niçe enâma sezâ-vâr idem

- 472 Rûz u şeb ammâ ki bi-sıdk u safâ
Eyle huzûrumda namâzın edâ
- 473 Kavl u karâr itdi ıŖık Ŗâh ile
Tâ ki namâzın kıla ol mâh ile
- 474 Gördiler anı ki gelür vâkıâ
Ŗâh ile evkâtını eyler edâ
- 475 Cümleden evvel gelüp eyler Ŗitâb
Geç gelene tanı virür ıztırâb
- 476 Ŗâh anı gördi katı hazz eyledi
Zevk ile her mahremine söyledi
- 477 Gözledi bir ehl-i dil abdâlî cüst
Hâline hoş buldı vukûf-ıdürüst
- 478 Kim ebedî bilmez o har âb-dest
Kasr-ı ibâdâtına yok pây-pest
- 479 Çünkü bu hâlin dahı tuydı o Ŗâh
Lan idüp ol mülhide bî-iŖtibâh
- 480 Didi vazîfen iki dînâr ola
Yine iŖün kalb ile bâzâr ola
- 481 Didi vuzû ile olıcak namâz
İki bin altun dahı virilse az
- 482 İki filoriye kılınan salât
Âb-ı vuzûyı nider ey pâk zât

ED-DEVHATÜ'S-SÂNİYE Fİ'S-SAVM VE MÂ-YETEALLAKU BİH

- 483 Sâyim olan sâlike Bârî Hüdâ
Huld-ı naîmi idiserdür sezâ
- 484 Sâyim olan kâyim ola bâ-husûs
Zikr-i dili dâyim ola bâ-husûs
- 485 Lutf-ı İlâhîden olur behre-mend
Reyb ü riyâ kalbine virmez gezend
- 486 Hilkat-i insâna virür savm nûr
Zâtı olur burc-ı hüviyyetde hûr

- 487 Sâliki yoldan alıkor ekl ü şürb
Menzilini itmez anun bezm-i kurb
- 488 Savm ile ammâ o kesel ol kelâl
Zât-ı beşerden bulur âhir zevâl
- 489 Görme misin öndüle lâyıık semend
Âb u cevinden az olur behre-mend
- 490 Az yiyüp az yatur az uyur
Cû ile bir hefte yaragın bulur
- 491 Tâ ana bâr olmaya cism-i sakîl
Öndül alup eyleye tayy-ı sebîl
- 492 Sen dahı ser-menzil idersen taleb
Savmı kıyâs eyleme cû u taab
- 493 Sâlike cismi bile yükdür girân
Tumene ser-ber ola ana ayân (?)
- 494 Degmede ser-menzile irişmez ol
Dâm-ı hasâret olur ana o yol
- 495 Şöyle ki ammâ bula savm ile üns
Ola teferrüc-gehi gülzâr-ı kuds
- 496 Bâtını pür-nûr ola mânend-i mihr
Menzileti arta misâl-i sipihr
- 497 Kalmaya mir'ât-i dilinde keder
Anda ola sûret-i Hak cilve-ger
- 498 Görmeye hem-rehleri anı hacil
Görine zâtında kesel muzmahil
- 499 Âkıbetü'l-emr o safâ-yı derûn
İzzetini eyleye anun füzûn
- 500 Âlem-i gabrâdan açup bâl u per
İde hümâ gibi semâyı makar
- 501 Mâ-hasal ey sâlik-i peşmîne-pûş
Tut kulagın eyle bu hoş pendigûş

- 502 Savm-ı avâmı ko ki anlar hemân
Bir femi baglu hayevândur ayân
- 503 Dilleri elbette olur yâve-gû
Gözleri nâ-mahreme nâzır kamu
- 504 Açlığı savm anlar o dîvâneler
Tâat-i Hak sırrına bîgâneler
- 505 Zâtını anun gibi bergeşte-savm
Âhir ider lâyıık-ı teşnî u levîm
- 506 Savm-ı havâsa k'ola savmun şebîh
“**Ente bihi tükrimü lâ-reybe fih**”
- 507 Savm odur ey sâlik-i rûşen-derûn
Cürm ü günehten ola azâ masûn
- 508 Öyle gerekdür ki lisân evvelâ
Zikr ile tevhîd ile memlû ola
- 509 Gıybet ü zemm olmaya güftârda
Dönmeğe bir ahkere dil nârda
- 510 Fuhş-ı kelâm ise olur nâ-revâ
Sâyim odur eyleye andan ibâ
- 511 Dîde ise bakmaya nâ-mahreme
Benzemeye nûrı şeb-i muzleme
- 512 Dîde odur dîdesi ayne'l-yakîn
Talat-ı dîdâr ola ey râst-bîn
- 513 Öyle gözi sanma ki pür-hâk ola
Nûrı anun mihr-i alev-nâk ola
- 514 El dahı mahfûz gerekdür tamâm
Sâhibi ellenmeye rûz-ı kıyâm
- 515 Yani ki olmaya harâma dirâz
Dest-i dirâz eylemeye hırs u âz
- 516 Yoksa harâma yapışan fitne-dest
Sâyimenün menziletin ide pest
- 517 Pây dahı gitmeye bâtın yire
Fıska tayanmaya yolu yeksere

- 518 Pây o durur Hak'dan ala pâyını
Merd-i Hudâ bezmi kıla râyını
- 519 Sâyimenün pâyesi ber-ter ola
Pây ki mescid yolın ister ola
- 520 Gûş dahı şöyle gerekdür masûn
Girmeye ol gûşa mezemmet-füsûn
- 521 Hak kelimât eyleseler dinleye
Bâtil olan sözler için çnlaya
- 522 Dinlemeye yani ki feryâd ide
Sâhibini manîde irşâd ide
- 523 Bunları hıfz itdün ise sâlikâ
Bir dahı pendüm bu sühandür sana
- 524 Anlayacak dinleyecek penddür
Hıfz idecek nush-ı şeref-menddür
- 525 Yani gönül hâli durur asl-ı hâl
Savmı anun oldı karîn-i visâl
- 526 Gönünü el-kıssa sakın gayrden
Mescidüni fark idegör deyrden
- 527 İşte gönül savmı budur zînhâr
Olmayasız fikr ile agyâra yâr
- 528 Gönlüne kim girmeye hîç mâ-sivâ
Savmun olur hüsn-i pesende sezâ
- 529 Bâg-ı derûnun ki tola hâr u has
Ummâ güli rişte-i ümmîdi kes
- 530 İş bu şerâyitle tutan savmını
Mazhar-ı lutf itse olur kavmini
- 531 Hazret-i Hak bir kula kim lutf ide
Sâyim olıcak bu tarîka gide
- 532 Hâki kıl ey Bâri Hudâ bu yolun
Böyle tuta savmını Âlî kulun

LATİFE-İ BİHTERİN MENÂKİB-İ SÂ'İMİN

- 533 Niteki bir sâlik-i attârı ben
Görmüş idüm savm ile şeyh-izemen
- 534 Sâyim-i dehr idi o şahs-ı fehîm
Olmış idi lâyıık-ı huld-ınaîm
- 535 Didi yigirmi yıla oldu karîb
Eylemişem ekl ile şürbe şekîb
- 536 Gice taâmında dahı âdetüm
Ehl-i riyâzet gibidür nimetüm
- 537 Var idi dükkânına bir hem-civâr
Ol dahı virdi haberin âşikâr
- 538 Didi bu attâr ki sâyim durur
Savm ana bir sanat-ı dâyim durur
- 539 Hânesine varmaga idüp kesel
Rûz ta'âmından o har çekdi el
- 540 Eylese dükkânda tenâvül eger
Hisset-i hulkîsi anı men ider
- 541 Niyyeti yanî ki ibâdet degül
Savm ile ihlâs ile tâat degül
- 542 Ben dahı ahvâlini sordum tamâm
Böylece virdi haberin ol hümâm
- 543 Kim o kişi tâlib-i dünyâ durur
Hubb-ı riyâ anda hüveydâ durur
- 544 Kasdı budur kim diyeler bu hümâm
Sâyim-i dehr olmuş idüpihtimâm
- 545 Kılmadı gündüz yemegin ihtiyâr
Şeb dahı tâatdedür ol râst-kâr
- 546 Az yiyüp az uyumakdur işi
Zühd ü salâh üzre durur cünbişi
- 547 Hayflar ol ahmak-ı nâ-sâz-kâr
İde riyâ âteşini ihtiyâr

- 548 Hem yimeden içmeden olmuş berî
Râh-ı sülûkında gezer serseri
- 549 Sayd kılup hem anı dâm-ı riâyâ
Savm sanup dânededen itmiş ibâ
- 550 Cehl anı bed-nâm-ı enâm eylemiş
Kendüye sâlih deyü nâm eylemiş
- 551 Ömrini tazyî kılup derd-mend
Zâtına hırmân ile virmiş gezend
- 552 Böyle mürâyî ki özin yâd ide
Mürşid-i kâmil gerek irşâd ide

ED-DEVHATÜ'S-SÂLİSE Fİ'Z-ZEKÂT VE MÂ-YETEALLAKU BİHÂ

- 553 Sâlike kim Hak vire mâl u menâl
Bezl-i zekât itmemek olur vebâl
- 554 Olsa nisâb ehl-i gınâya nasîb
Redd-i zekât itmesi emr-i garîb
- 555 Binde yigirmi beşi eyle edâ
Görmeyesin tâ ki azâb-ı Hudâ
- 556 Çünkü ganî itdi seni Zü'l-celâl
Sen de zekât emrine kıl imtisâl
- 557 Fakr u fenâ sâlike oldı sezâ
Ana zekât olmaz eyâ bî-nevâ
- 558 Mâlîki gencîne-i ışkun velî
Nûr-ı kerâmâtı görür müncelî
- 559 Ana nisâb oldı visâl-i Habîb
Alsa eger ehl-i dil anda nasîb
- 560 Lâzım olur bezl ide cân nakdini
Hal kıla hemyân-ı tenün akdini
- 561 Yani zekât ana dil ü cân olur
Cânı viren yârını âsân bulur
- 562 Sîm-i sirişk ile dahı ol zekât
Geh kılınur vâsıl-ı bezm-i urât

- 563 Lîk anun lâyıkkı cân nakdidür
Rişte-i ülfet hem anun akdidür
- 564 Mâ-hasal ol kimse ki oldı ganî
Redd-i zekât itmese olur denî
- 565 Mâl-ı firâvân vire Mevlâ sana
Eylesene sen de zekâtın edâ
- 566 Eylemesün men seni hubb-ı mâl
Meskenüni dûzah ider ol vebâl
- 567 Oldı mesel az tama çok ziyân
Ketm-i zekât işüni eyler yamân
- 568 Emrine Hakk'un hem idersin hilâf
Hem yitişür mâluna noxsân-ı sâf
- 569 Bezl-i zekât itmese ehl-i gınâ
Mâlına Şeytân mutasarrıf ola
- 570 Mâ-melekinde berekât olmaya
Akçesinün fâidesin bulmaya
- 571 İmdi eger âkil isen bî-halel
Tut kulagun pendüm ile kıl amel
- 572 Hisseti ko eyle zekâtun edâ
Mâ-melekün olmaya tâ kim hebâ
- 573 Ketm-i zekât eyler isen bî-gümân
Yandura emlâküni nâr-ı ziyân
- 574 Şer-i şerîf emrine olan mutî
İki cihânda bula kadr-i refî
- 575 Mâl u menâlinde göre izdiyâd
Câh u celâlinde bula imtidâd
- 576 Deyn durur ehl-i gınâya zekât
Nite ki farz oldı edâ-yı salât
- 577 Âkil odur her neye emr itse şer
İde edâsın ne ise asl u fer
- 578 Tâ ki hacil düşmeye rûz-ı kıyâm
Kadri dü-âlemde ola müstedâm

- 579 Merd-i hîred-mend degüldür o kes
Kendüyi hâr eyleye çün hâr u has
- 580 Mâl zekâtını edâ itmeye
Ragbet-i fermân-ı Hudâ itmeye
- 581 Emr-i zekâta ne söz ol deyndür
Anı edâ eylememek şeyndür
- 582 Sâlike lâzım sadakât-ı füzûn
Anda gınâ olmaz ise vâjgûn
- 583 Çünkü bu meslek reh-i ahyârdur
Anı riâyetde hayır vârdur
- 584 Zâhire amâlün o bir rüknidür
Bâtınun ol niyyet ile eyle pür
- 585 Yanî zekât emrine kılma inâd
Eyle o fermâna hemîn inkıyâd
- 586 Tâ gire hemyânuna nakd-i sevâb
Eyleye güm niçe hatânı savâb
- 587 Bedraka-i şeri idüp pîşvâ
Tâ olasın vâsıl-ı râh-ı Hudâ
- 588 Akçe sakınmakdur o yüz karası
Müflis ider halkı anun pâresi
- 589 Olma amel müflisi dünyâ için
Zatunı kıl tabiye ferdâ için
- 590 İtme ferâmûş nisâbı sâkın
Hergiz unutma bu hisâbı sâkın
- 591 Sonra nedâmet sana olmaz müfid
Eyleyemez kimse sevâdun sepîd
- 592 Hâsılı ey merdüm-i sâhib-hîred
Mâlunı vir emr-i Hak'ı kılma red
- 593 Sen ölicev vârise kalur o mâl
Sen çekesin anda azâb-ı vebâl

- 594 Cürm ile hisset yirüni nâr ider
Kabrünü kânûn-ı şerer-bâr ider
- 595 Vâris olanlar yiyüp içmekde cüst
Cânuna kabır içre azâb-ı dürüst
- 596 Özge cehâlet budur ey derd-mend
Gerdenüne kendün atarsın kemend
- 597 Yok haberün cezb idüp ol bend-i şûm
Dûzaha yakar seni mânend-i bûm
- 598 Mezraadur hâk-i fezâ-yı cihân
Her ne ekersen o biçilür hemân
- 599 Nakd-i zekât oldı ana tohm-ı pâk
Anı eken olmadı cürm ile bâk
- 600 Pendümi hıfz eyle misâl-i güher
Çekmeyesin tâ ki cefâ vü zarâr
- 601 Vâris alur sakladugun mâlı hep
Cümle kılur sarf-ı şarâb-ı ineb
- 602 Mâl-ı zekât oldı sana kalacak
Nakdün odur yanî amel olacak

LATİFE-İ BELÂGAT-NİŞÂN MÜNÂSİB-İ ÂN

- 603 Nite ki ashâb-ı gınânun biri
Niçe girân emtianun kâdiri
- 604 Meclis-i vâizde zekâtı tuyar
Pendi anun cânına yab yab koyar
- 605 Virmez imiş hiç zekâtın meger
Kılmaz imiş Hak yolına bezl-izer
- 606 Gönline te'sîr kılup nush u pend
İster o devletden ola behre-mend
- 607 Mâlımı halvetde ider heb hisâb
Nâkd-i zekâtımı kılur intihâb
- 608 Gördi ki çok mâl u menâl oldı ol
Dilde tereddüd eseri buldı yol

- 609 Didi ne bönlük kim ola re's-i mâl
Tek turur iken bula naks u zevâl
- 610 Lâzımına bezl ide birkaç fakîh
İl beni zann eyleye şahs-ı sefîh
- 611 Her kişi mâl artıra ben ketm idem
Nâdim olup kendüzime şetm idem
- 612 Lâyık odur gitmeye bunca nukûd
Kim bunu tahsilde çekildi kuyûd
- 613 Böyle deyup kîseye koydı hemân
Gitdi dükânına ferâgat-künân
- 614 Azdurup itdi beni deyu sahî
Varmadı vâiz yanına bir dahı
- 615 Bad-zamânin yetişüp bir belâ
Bir kolını itdi harâmî hebâ
- 616 Gitdi anunla niçe hemyân-ı zeri
Gussa çeküp taş ile döğdiseri
- 617 Evleri yandı o harun bad-ez-ân
Gitdi niçe yükleri çekdi ziyân
- 618 İdemeyüp ekserin anun halâs
Yandı tefârîk ile çok nîk-hâs
- 619 Sûzişi artup dil-i güm-râhınun
Göklere çıkdı dütünü âhınun
- 620 Vâkıasında didi bir pîr ana
Başuna bildün mi nedendür belâ
- 621 Çok görüben bezl-i zekât itmedün
Mâlı sakındun sadakât itmedün
- 622 Eylese Kur'ân'ı tilâvet eger
Naks-ı zekât ana iderdi eser

ED-DEVHATÜ'R-RÂBİA FÎ-TİLÂVETİ'L-KUR'ÂN VE MESÛBÂTİHÂ

- 623 Sâlih-i âbid odur ey nîk-nâm
Eyleye Kur'ân'ı tilâvet müdâm

- 624 Eylese bir cüzvî tilâvet eger
Eyleye gufrânına küllî eser
- 625 Rûz-be-rûz eyleye taksîmini
İde tilâvet kıla tazîmini
- 626 Müzd-i reh-i âhiret olur ana
Eylese bir aşrını farzâ edâ
- 627 Öşr sevâbında bulunur müdâm
Aşrı olur bâis-i gufrân-ı tâm
- 628 Anı iştdüm ki avâmun biri
Hâfız-ı Kur'ân olanun mâhiri
- 629 Mâh-be-mâh eyler imiş birhatim
İtmeyüp üslûb-ı tilâvetde ketm
- 630 Hak ana virmiş niçe mâl u menâl
Karşulamış bahtını câh ucelâl
- 631 Fakr ile meşhûr iken ol merd-i Hak
Fenn-i gınâ kendüye olmuş sebak
- 632 Dem-be-dem irmiş niçe devletlere
Mâ-sadak olmuş niçeizzetlere
- 633 Halk anı el üzre tutup bâz-veş
İzzet iderler şeh-i mümtâz-veş
- 634 Mâ-hasal ol hâfız-ı Nazm-ı Şerîf
Hilkati âyînesin eyler latîf
- 635 Eylese beş vakti edâlâ-cerem
Şânı tilâvetle olur muhterem
- 636 Virdine dönmişdi tilâvet anun
Bahtını açmışdı saâdet anun
- 637 Âkîbetü'l-emr ol ehl-i salâh
Her neye kasd eylese buldı necâh
- 638 Düşmen olanlar ana oldu helâk
Meskenini kıldı ecel zîr-i hâk
- 639 Nûr-ı tilâvet anun açdı gözin
Âyinesi gördi saâdet yüzün

- 640 Her gören eylerdi mahabbet ana
Cezb kılup eyledi subh u mesâ
- 641 Kimi didi genc-i nihân buldı bu
Bezl ile harcandugı oldur kamu
- 642 Kimi didi merdüm-i sehhârdur
Herkes teshîri bedîdârdur
- 643 Bilmediler kim o duâ-gûy cüst
Hatm kılup Tanrı kelâmın dürüst
- 644 Nazm-ı Şerîf itdi işin muntazım
Oldı ana düşmen olan münadım
- 645 Hâki kefinde zer-i sırf itdi baht
Kevkeb anı kıldı sezâ-vâr-ı taht
- 646 İmdi eyâ sâlik-i peşmîne-pûş
Pendümi kıl gûş-ı kabûl ile gûş
- 647 Eyle ibâdetle tilâvet hemîn
Tâ seni teşrîf ide nûr-ı yakîn
- 648 Hizbi olur hâfızına hırz-ı cân
Cüzvine küllî ivaz olmak ayân
- 649 Mezra-ı âlemden alur öşr-i kâm
Aşrını kim ide tilâvet müdâm
- 650 Sûrelerin sûr idinen ehl-i dîn
Cünd-i günehden bula hısn-ı hasîn
- 651 Anı tilâvet ider iken hemân
Cümleten efkârını kıl bî-nişân
- 652 Niyyet-i pâk ile gerekdür amel
İrmeye tâ kim ana naks u halel
- 653 Gaybet-i efsâneysi ko merd isen
Dâ'iresin fehm idici ferd isen
- 654 Gayr ile bî-mani makâl itmeden
Mâzîye vü hâle su'âl itmeden

- 655 Eyle tilâvet amelin ey püser
Gark olasin rahmete pâ-tâ-be-ser
- 656 Gerçi ki zâhirde tilâvetdür ol
Manide Yezdân ile sohbetdür ol
- 657 Hâlîka mahlûkını ol rabt ider
Hâfızını mezlekada zabt ider
- 658 Vâsıta-i Hak ola bir bergüzâr
Âkil anı koya mı leyl ü nehâr
- 659 Âlim isen andağı icâzı gör
Manide itnâb olan icâzı gör
- 660 Her ne ki var anda kılını beyân
Yine mufassal degül ey nükte-dân
- 661 Kim ki tilâvetden alur hazz-ı tâm
Cennet-i Me'vâ'da bulur niçe kâm
- 662 Hidmet ider zâtına gılmân u hûr
Huld-ı berîn içre olur çok kusûr
- 663 Menzil-i dünyâda dahı dâ'imâ
Mesned-i ikbâle ider ittikâ
- 664 Şâh ise mansûr u muzaffer olur
Düşmeninün hâli mükedder olur
- 665 Âlim ise ilmi bulur izdiyâd
Fazlı kapusma virür Hak güşâd
- 666 Sâlih ise zühd ü salâhı müdâm
Feyz ü kerâmetle olur müstedâm
- 667 Tâcir ise mâlına gelmez ziyân
Yüklerin ancak çeke bir kârbân
- 668 Ehl-i fesâd ise bi-feyz-i İlâh
Fısk u fücûrı ola yab yab tebâh
- 669 Müflis ü medyûn ise Bârî Hudâ
Ana müyesser kıla nakd-i ginâ
- 670 Her ne murâd eyler ise mâ-hasal
Avn-ı Hudâ ile virür ana el

- 671 İmdi saâdet bu durur sûfiyâ
Tâat ola hüsn-i tilâvet sana
- 672 İzzet-i kevneyni iden der-kenâr
Ol amel-i pâke olur râz-dâr

LATİFE-İ NASİHAT-RESÂN MÜNÂSİB-İ MAZMÛN-I ÂN

- 673 Oldı Ebû Amr ki şeyh-i güzîn
Hâfız-ı Kur'ân idi hem ehl-i dîn
- 674 Gülşene dönmişdi anun hânesi
Bülbüli çok bâg idi kâşânesi
- 675 Yani cüvânân-ı anâdil-sadâ
Sît-i hasen birle iderdi nevâ
- 676 Bir niçe hüsn ehli cüvân-ı edîb
Kim komaz âdemde karâr u şekîb
- 677 Aşr okuyup eyleselerdi figân
İnler idi şevk ile kevn ü mekân
- 678 Birine meyl eyledi şeyh-i azîz
Bûseye dendân-ı tama kıldı tîz
- 679 Gayrını destûr ile kıldı rehâ
Ol mehi tenhâ kodı gûyâ Sühâ
- 680 Bûsesin almaga heves eyledi
Nefse uyup habs-i nefes eyledi
- 681 Yani ki meyl itdügi gibi hemân
Gördi sadâ-yı hasenün bî-nişân
- 682 Her ne kadar eyledi sayın ziyâd
İdemedi Hazret-i Kur'ân'ı yâd
- 683 Bûse hevâsın kodı âh eyledi
Tevbesini arz-ı İlâh eyledi
- 684 Derd ile gâh inledi gâh agladı
Gözleri yaşı sel olup çağladı
- 685 Didi eyâ vâkıf-ı râz-ı nihân
Şeytanet itdi bana nefsum ayân

- 686 Gerçi tama kopdı velî yâ ilâh
Eylemedüm nâme-i zühdüm siyâh
- 687 Bûsesin almadum o meh-pârenün
Pes dilerin merhemini ol yârenün
- 688 Bir niçe gün eyledi feryâd u âh
Tâ gele yâdına kelâm-ı İlâh
- 689 Meyl ile bu denlü belâ çekdi ol
Agladı gezdi niçe günler melûl
- 690 Vay ana kim nefse uyup kâm ala
Sîm zekandan ele bir câm ala
- 691 Lal-i lebi bâdesini nûş ide
Kendüyi isyân ile medhûş ide
- 692 Arşa anun nâlesi yol bulmaya
Hacca dahı varsa kabûl olmaya

ED-DEVHATÜ'L-HÂMİSE Fİ'L-HACC VE MÂ-YETEALLAKU BİH

- 693 Gel berü ey sâlik-i ehl-i gınâ
Haccı buyurdı sana Bârî Hudâ
- 694 Kim ki ziyâret kıla Beytullâh'ı
Oldı hidâyet yolu anun rehi
- 695 Kâdir olan Mekke'ye âzim gerek
Davet olundugına câzim gerek
- 696 Emr-i "... " dâhil ola (?)
Sâlik-i sâlih ana vâsıl ola
- 697 Âyet-i "Ye'tûke ricâlen" sana
Âkil isen sûfî yeter reh-nümâ
- 698 Pâyına pâlîk urınup ehl-i Hak
Kabe'ye azm eyler iken bî-kalak
- 699 Sen çekilürsin ana üstür-süvâr
Yâ keselün vechi nedür ey himâr
- 700 Ana varanlar ki merâm aldılar
Her adımında niçe kâm aldılar

- 701 Rahmet olur menzilinün zahmeti
Mahz-ı ibâdetdür anun rihleti
- 702 Rîk-i beyâbânı olur tûtiyâ
Ayn-ı basîretle bakarsan ana
- 703 Hâr-ı mugaylân ki tuta dâmenün
Kasdı yarıncâ bile gitmek senün
- 704 Davet-i Mevlâ'ya icâbet gerek
Kâdir olan kimsede himmet gerek
- 705 Say ile hâzırla safâ zâdını
Mürşid idin câna sabâ bâdını
- 706 Hiffet ile düş yola zerrât-vâr
Esdire tâ kible yelin rûzgâr
- 707 Kendüni var yok yire kılma gamîn
İtme ceres gibi figân u enîn
- 708 Üştür-i ser-mest-sıfat sâbir ol
Nûr-ı Hudâ rü'yetine hâzır ol
- 709 Kible-nümâ gibi yönel Kabe'ye
Sürme sakın rahş-ı eyel Kabe'ye
- 710 Gitdi piyâde ana her merd-i Hak
Görmedi zâtında melâl ü kalak
- 711 Sen ki gidersin ana üştür-süvâr
Kahr ile mir'âtuna konmaz gubâr
- 712 Çünkü makarrun ola taht-i revân
Pâdişâh-ı taht-nişînsin hemân
- 713 Böyle huzûr üzre kılan azm-i râh
Râh-ı sefer zahmetin eyler tebâh
- 714 Böyle iken gitmemek ana hatâ
Olsa dahı bud ile farzâ Hitâ
- 715 İmdi gerek atlu gerekse yayak
Eyle hemân azm-i reh-i beyt-i Hak

- 716 Hâr-ı mugaylândan olursa firâş
Bâliş-i sengîne ko zevk ile baş
- 717 Dime ki yol zahmeti düşvârdur
Ol sebab-i rahmet-i Gaffâr' dur
- 718 Hâne-i Yezdân'a olan mîhmân
Yol elemin yâd ider ise yamân
- 719 Kadr u saâdet buna benzer nola
Hâlıkınun beytine kul yol bula
- 720 Nûr-ı hidâyetle bulup zîb ü fer
Lahza-be-lahza ola rûşen-basar
- 721 Göz göre manzûrun olup nûr-ı zât
Cümle gözünden çıka aks-i sıfât
- 722 Sâhib-i hâneyle idüp ülfeti
Akl ferâmûş idecemiyeti
- 723 Yani ki mimâra olup âşinâ
Sunına kılmaz nazar-ı nâ-revâ
- 724 Beyti görür vâkıf-ı mazmûn olur
Nazm-ı İlâhîdeki nassın bulur
- 725 Bahr-ı remelde durur ol beyt-i pâk
Halk anı rîk üzre sanur tâb-nâk
- 726 Hâsılı ol beyt-i Hudâ'ya karîn
Tâ bulasın râhat-ı huld-ı berîn
- 727 Muhrim olup mahrem olan Kabe'ye
Kalbini yâd eyledi her şubeye
- 728 Şube vü nîreng-i kusûr-ı felek
Hâtır-ı muhrimde muharrem gerek
- 729 Hâtıreden sâlim olan hâciyân
Nûr-ı Hudâ seyrin ider bî-gümân
- 730 Say-ı dürüst ile safâ-yı tamâm
Zâhir ider Merve'de nûr-ı merâm
- 731 Böylece hacc eyleyen ashâb-ı dil
Olmaya uşşâk arasında hacil

- 732 Şevke gelüp eyledüğünce tavâf
Zemzeme âyîne sunar kalb-i sâf
- 733 Zemzemesi zemzemi pür-cûş ider
Narası hâcîleri hâmûş ider
- 734 Zâhiri vü bâtını pür-nûr olur
Şevk ile her zerresi bir hûr olur
- 735 Zevk-i riyâzetden olup behre-mend
Dilde komaz reyb ü riyâdan gezend
- 736 Âyinesin sâf ider ol say-i pâk
Vech-i selâmet görünür tâbnâk
- 737 Hâne-i Yezdân'a olur çünki zayf
Nimete gark eyler özin fasl-ı sayf
- 738 Bâd-ı şitâ ugrayamaz bâgına
Tâb-ı harâret gibi yaylagına
- 739 Yani ki mâ-beyne bürûdet düşüp
Berf gibi başına gavgâ üşüp
- 740 Âlem-i vuslatdaki âb u hevâ
Vire gülistânına neşv ü nemâ
- 741 Haccını Mevlâ'sı kabûl eyleye
Meclis-i sultâna duhûl eyleye
- 742 Emr-i Hudâvend'e kılup imtisâl
Nûş ide zemzem gibi âb-ıvisâl

LATÎFE-İ NEZÂKET-NİŞÂN DER-MAZMÛN-I MERGÛB-I ÂN

- 743 Niteki bir câhil-i yagmâ-perest
Bed-güher ü müfsid ü gavgâ-perest
- 744 Kâfile-i Mısr ile olmuş revân
Şâm u seher halk ile gavgâ-künân
- 745 Bir niçe hîk-âbı pür itmiş şarâb
Püşt-i şütürde ele alup rebâb
- 746 Fısk u fücûr ile giderdi hemîn
Yâdına gelmezdi anun bezm-i dîn

- 747 Mîr-i hacun her biri idüp gulû
Bir yire geldükde mahâfil kamu
- 748 Her birisi kasd-ı tekaddüm kılur
Leşkeri sayine tahakküm kılur
- 749 Mest olup ol demde o gâfil hemân
Ceng ü cidâl itmege oldu revân
- 750 Gördi anun vazını bir âşnâ
Nush ile pend ile eyitdi ana
- 751 Kabe tarîkinde cidâli Hudâ
Nassıla nehy eyledi ey bî-nevâ
- 752 Sen ne için cenge idüp ragbeti
Arz idesin halka bu germiyyeti
- 753 Pendümi gûş eyle sakın zînhâr
Yoksa olursun gam ile hâr u zâr
- 754 Haccunı Mevlâ ki kabûl itmeye
Hacc-ı diger-bâra gücün yitmeye
- 755 Çünkü işitdi bu sözi ol gabî
Virdi cevâbını ısırđı lebi
- 756 Didi ki ben gelmemişem hacc için
Gelmişem ammâ ki hemân lecc için
- 757 Hasm-ı kadîm oldu bize ehl-i Şâm
Say iderüz almag için intikâm
- 758 Bâde içüp mest ü harâb olduğum
Râgıb-ı esvât-ı rebâb olduğum
- 759 Oldı kamu takviyet-i ceng için
Katline Şâmîlerün âheng için
- 760 Böyle cevâbın virüp ol bî-hüner
Ceng ü cidâl itmege kıldı güzer
- 761 Öyle fesâd itmeden idüp safâ
Bir kaçını yaraladı vâkiâ

762 Vây o bî-akla ki idüp fesâd
Beyt-i Hudâ'yı sana cây-ı inâd

ED-DEVHATÜ'S-SÂDİSE Fİ'L-CİHÂD VE SEVÂBİH

763 Gel berü ey sâlik-i nîrû-nihâd
Say ile kıl kâfire rezm ü cihâd

764 Rezm ü cihâdı niçe yirde Îlâh
Nass ile emr eyledi bî-iştibâh

765 Sâlik isen eyle ana imtisâl
Kâfire çek say ile tîg-ı cidâl

766 Hûn ile âlûde olan kâr-zâr
Bâg-ı cinân içre olur lâle-zâr

767 Gayret-i dîniyyeyi elden koma
Hûn-ı adûdan çekilüp el yuma

768 Zümre-i küffâra idüp sell-i seyf
Kendüne hirmân ile gel kılma hayf

769 Düşmen-i dîn ile iden ceng ü rezm
Eyleye cennetde guzât ile bezm

770 Şîr-i Hudâ ile idüp ülfeti
Hem şühedânun ola hem-sohbeti

771 Ehl-i gazâ ölse dahı Kird-gâr
Cürmine lâ-büd ola âmurz-gâr

772 Yani şehîd olsa budur pâyesi
Zâtı bihiştün ola pîrâyesi

773 Cenge ider meyli cüvân-merd olan
Dâyiresin bekleyüben ferd olan

774 Zen gibi nâ-merd olan ammâ hemân
Hâne bucagında yatur bî-nişân

775 Baglana saflar dizile ehl-i seyf
Varmayanun gerdenine tîg-ı hayf

776 Mâ-hasal ey sâlik-i rûşen-derûn
Lal-ber-âyînen olup cûy-ı hûn

- 777 Çihre-i bî-behre temâşâsın it
Aç gözünü savmaa rü'yâsın it
- 778 Tâ ki vücûdun ana meşgûl ola
Bîhude fikrin kamu mahlûl ola
- 779 Merd isen el-kıssa cür'et gerek
Arsa-i heycâda şecâat gerek
- 780 Fâris-i yekrân-ı fezâ-yı kazâ
Görse pehen-deşt-i cihâd-ı vegâ
- 781 Tayy-ı meyâdîn-i mesûbât ider
Zâtını şâyeste-i cennât ider
- 782 Gerd-i süm-i esbini hûr-ı cinân
Kuhl idinür gözlerine bî-gümân
- 783 İmdi eyâ merd-i cihân-gerd-i pâk
Eyle hemîşe kılıcun tâb-nâk
- 784 Zulmet-i cürmi güm ider ol dirahş
Şulesi hûrşîde olur lema-bahş
- 785 Rûtbe-i ulyâ ile ehl-i gazâ
Arş-ı berîn seyrin ider iktiza
- 786 Sâye-i arş ana olur hâb-gâh
Sît-i horos ile bulur intibâh
- 787 Olsa yalın tîg ile ger cilve-ger
Dûşma hûrşîd ola çerhî siper
- 788 Nîzesi peykânı k'olur pür-dirahş
Rumh-ı şihâba görünür nûr-bahş
- 789 Esbi zimâmın ki ayân eyleye
Baht ana irhâ-i inân eyleye
- 790 azm eylese bâ-kerr ü fer (?)
Bedrekası feth ola rehber-zafer
- 791 Hâlık-ı yektâ-yı asâkir-nüvâz
Nusret ile ana virür imtiyâz
- 792 Leşker-i adâyı kılup târ u mâr
Nîzesi subânı sunar zehr-i mâr

- 793 Sıçrasa altındaki tâzî kümeýt
Nazm ide her adımı bir turfe beyt
- 794 Kim ol mazmûnı anun bî-hisâb
Dâr u diyârı yıkup itmek harâb
- 795 Arsada kim destine debbûs ala
İstese sad kelle-i Kâvûs ala
- 796 Nara-ı cân-sûz ile merd-i Hudâ
Nice saf-ı düşmene virür fenâ
- 797 Marekede eyleyicek türk ü tâz
Migfer ider gâzi-i üsküfli bâz
- 798 Çünkü benüm pendümi gûş eyledün
Şevk ile deryâ gibi cûş eyledün
- 799 At bıragup arsaya eyle neberd
Sümm-i semendün sala tâ çerha gerd
- 800 Şöyle dırahş eyleye kim nal-i rahş
Zulmet-i zulmi gidere ol dırahş
- 801 Saf-şiken ol Rüstem ü Bîjen gibi
Düşmeni kahr eyle Tehemten gibi
- 802 Pâyeni bul pâyunı kıl der-rikâb
Tâ sana reşk eyleye Efrâsiyâb
- 803 Hûn-ı adû kim ola nehr-i revân
Serv gibi göstere kendin sinân
- 804 Al ele kûpâlunı mânend-i Zâl
Ehl-i dalâlet bula tâ kim zevâl
- 805 Gayret-i dîniyye ile subh u şâm
Eyleme şâhum kılıcun der-niyâm
- 806 Sakla dil-âverleri cânun gibi
Rıfk ile tut rûh-ı revânun gibi
- 807 Sana ki pâ-dâş ola merd-i dilîr
Tîgun ola marekede müstenîr

- 808 Kılma muhannetlere hîç iltifât
Cengde ol zümrede olmaz sebât
- 809 Bed-dile meyl eyleme ey nîk-hû
Düşmene bed-dil olamaz rû-be-rû
- 810 Eylesen el-kıssa gazâ vü cihâd
Zümre-i merdân ile kıl ittihâd
- 811 Sıdk ile her kim ki gazâ eyleye
Cây-gehin sadr-ı alâ eyleye
- 812 Bezm-i kerâmetden olup behre-mend
Himmetini eyleye arşa kemend

HİKÂYET-İ MÜNÂSİB-İ ÂN BÂ-SER-GÜZEŞT-İ MÜ'ELLİF-İ BELÂGAT- NİŞÂN

- 813 Râh-ı gazâda nice yıllar hakîr
Eylemiş idüm kılıcummüstenîr
- 814 Geçmez idi hefte ki ehl-i dalâl
Tîgum ile bulmayalardı zevâl
- 815 Câmeye döndi cebe-cevşen bana
Turmag ile arkada subh u mesâ
- 816 Toldı tavîlem niçe rahş-ı güzîn
Her birisi şîr-sıfat sehm-gîn
- 817 Hem-demüm idi niçe merd-i dilîr
Niteki gürgân k'ola hem-bezm-i şîr
- 818 Fırka-i küffâra idüp sell-i seyf
Âzim idük düşmene sermâ vü sayf
- 819 Hâsılı ser-hadd-i Firengi tamâm
Turma harâb eyler idük subh u şâm
- 820 Geldi tonanması anun nâgehân
Tâ ide tâlân-ı hasâret-nişân
- 821 Yani ki gâfil bula gâzîleri
Kahr ile yagmaya vire ol yeri
- 822 Lîk tuyuldu o gelen kâfirân
Oldı cihâd ehli azîmet-künân

- 823 Görđi guzâtı çü gürûh-ı Firenk
Başladılar atmaga top u tüfenk
- 824 Her gemi döndürdi kaçan sâhile
Urdı topı âzime vü nâzile
- 825 Şâir-i hoş-gûy u latîfü'l-keîâm
Kim ana Yahyâ idi mahlasla nâm
- 826 Şâh u Gedâ nazmın idendür o hem
Var niçe âsârı dahı muhterem
- 827 Merd-i zaîm olmagın ol nâm-dâr
Olmış idi rezm-geh anamedâr
- 828 Kendin ögüp arsada didi o pîr
Nâdir olur bencileyin bir dilîr
- 829 Arnavud'un merd-i ser-efrâzıyam
Server-i zûr-âver-i mümtâzıyam
- 830 Böyle ögünmekde iken ol azîz
Bir top atıldı gemiden şule-rîz
- 831 Düşdi yelinden anun ol şeh-süvâr
Zîn-i semende bedel oldı gubâr
- 832 Merd o durur olsa süvâr-ı semend
Irmaya yirinden anı sad kemend
- 833 Hande idüp anı gören ser-be-ser
Didi tasadduk gerek ey şîr-i ner

ED-DEVHATÜ'S-SÂBİA Fİ'T-TASADDUK VE MÂ-YETAALLAKU BİH

- 834 Gel berü ey sâlik-i ehl-i kerem
Kıl sadakât ile nisâr-ı direm
- 835 Çün sadaka oldı belâya siper
Anı dirîg eyleye mi gerçek er
- 836 Kurb-ı Hudâ'ya o da bir yol durur
Emrini sındurmaz o kim kul durur
- 837 Mâl-ı helâl ile tasadduk kılan
Cünd-i belâyı müteferrik kılan

- 838 Vâsıl olur hazrete bî-iştibâh
Lutfına gark eyler anı ol İlâh
- 839 Çünkü hadîsinde buyurdu Resûl
Def-i belâ ömri dırâz eyler ol
- 840 Def-i belâ bâis-i redd-i terah
Ömr-i dırâz içre bulunur ferah
- 841 Def-i belâ redd-i hevâ vü heves
Kim o durur nefse safâ her nefes
- 842 Ömr-i füzûn kim ola zühde karîn
Sâhibini lâ-büd ider kâm-bîn
- 843 Kâm-ı kerâmetle merâm-ı visâl
Eyler anı lâ-yık-ı seyr-i cemâl
- 844 Rütbe-i ihyâda olur vâsıl ol
Zühdün ider behresini hâsıl ol
- 845 Hem olur âcâl-i kazâyâ hedef
Redd-i belâ ile ider ber-teraf
- 846 Mâ-hasal ey ehl-i kerem eyle cûd
Virme sakın cîfe-i dehre vücûd
- 847 Hubb-i direm tasını idüp halîs
Zâtuna dûd olmaya lutf-ı nefîs
- 848 Tâlib-i dünyâyâ emel kâr olur
Râgıb-ı ukbâyâ amel yâr olur
- 849 Tûl-ı emel riştesini kesse kes
Olmaya dünyâda dili bü'l-heves
- 850 Bezl-i direm kim ola hoş-nâm için
Nebheredür behresi yok kâm için
- 851 Olsa tasadduk cihetinden kerem
Mâlîki ukbâda olur mugtenem
- 852 Niteki sultân-ı rûsul bî-gümân
Kıldı hadîsinde bu sırrı beyân

- 853 Nâkd-i tasaddukda senâ olmaya
Tâ ki riyâ ana ribâ olmaya
- 854 Zuhr-ı reh-i âhîret oldı o kâr
Âkil olan eyler ana itibâr
- 855 Farz degüldür dime zinhâr ana
Cân ile ol merd-i taleb-kâr ana
- 856 Elde iken mâl tasadduk gerek
Def-i beliyyâta taalluk gerek
- 857 Hisset idersen eger ey bî-nevâ
Başuna elbette gelür bir belâ
- 858 Mâ-melekün cümle elünden gider
Varlığını mazhar-ı hüsrân ider
- 859 Yâhud irer sînene tîr-i kazâ
Zahmı anun mevtün ider iktizâ
- 860 İller alur mâlunı bî-reyb ü şek
Fısk u fücûra gider ol mâ-melek
- 861 Elde iken virmedüğün sîm ü zer
Eller elinde tagılır ser-be-ser
- 862 Mâluna varan eger evlâd ola
Zâtunı yâd eylemeyüp yâd ola
- 863 Rıbka-i ihlâsdan olup halâs
Kılmaya bir Fâtiha'dan ihtisâs
- 864 Her pederin anmayıcı nâ-halef
Şevk-i tarabda ana olup selef
- 865 Harcanalar nakdüni isrâf ile
Anmayalar rûhunı insâf ile
- 866 Çünkü bu ahvâli işitdün tamâm
Eyle tasaddukda hemîn ihtimâm
- 867 Şol fukarâ kim ana lâyıq ola
Bezli anun müzde muvâfik ola
- 868 Eyleme kallâş ile evbâşa bezl
Mâlun olur mâ'ide-i bezm-i hezl

- 869 Sâlih ü âbidlere vir nakdünü
Sübhaları hall ide tâ akdünü
- 870 Böyle tasadduk katı mergûb olur
Anı viren Hâlık'a mahbûb olur
- 871 Çerh-i mesûbâta virüp nûr u tâb
Her diremi mâh ola zer âftâb
- 872 Mâlikine hayl-i melek reşk ide
Zâl-i felek zeylini pür-eşk ide
- 873 Nâme-i a'mâline ol hoş-amel
Kayd-ı sevâb itdüre nime'l-bedel
- 874 Bir diremine niçe bin ecr ola
Bâzili bî-gussa vü bî-zecr ola
- 875 Özge ticâret budur ey mâl-dâr
Ribhüne ribh olmaya asl-ı nisâr
- 876 Tâcir isen mâlı dirîg itme gel
Artura sermâyeni tâ ol amel
- 877 Sana gelen fa'ide ey nâ-şekîb
Hind'e varan hâceye olmaz nasîb
- 878 Mâlunı sen sanma ziyân eyleye
Ribhını bir genc-i nihân eyleye
- 879 Mâla kıyan câna kıyar fi'l-mesel
Ol meselün aksi durur bu amel
- 880 Yani kıyan mâlına bulur safâ
Cânın ider kayd-ı kederden rehâ
- 881 Niçe kazâ defin ider her direm
Sıdk ile oldukda tasadduk kerem
- 882 Anladun el-kıssa mesûbâtını
Ol amelün ecr ü kerâmâtını
- 883 Sâlik isen olma o yoldan cüdâ
Tâ sana ahyâr ola hoş reh-nümâ

LATİFE-İ MÜNÂSİB MAZMÛN-I ÂN

- 884 Niteki bir fâcir ü zâlim ivân (?)
Kıldı nice müslimi zârî-künân
- 885 Ahz-ı cerâyimle kılup cem-i mâl
Cürmini arturdu ol ehl-i dalâl
- 886 Kimde ki zann eyleye dînâr u sîm
Habs idüp ol bî-kesi bî-havf u bîm
- 887 Dirdi yataksın nice düzdâne sen
Sana tutup eylerin işkence ben
- 888 Ol söz ile havfa düşüp derd-mend
Kendüye irgürmemek için gezend
- 889 Her nesin isterse dirîg eylemez
Sana ne borcum var efendi dimez
- 890 Mâ-melekin bezl ider ol bî-günâh
Derd ile ardınca ider her gün âh
- 891 Yani ki alup fukarâdan duâ
Cürmini afv eyleye Bârî Hudâ
- 892 Nakd-ı cerâyim ala şâm u seher
Kendüye cürm olmaya ol gûne şer
- 893 Vây o bî-akla ki hayvân imiş
Bir har-ı lâ-yefhem ü nâdân imiş
- 894 Zulm ile ahz itdügi mâl-ı harâm
Hiç sayılır mı sadakât-i enâm
- 895 Zehr ile hiç şehd ü şeker bir midür
Müşk-i ter ü hûn-ı ciger bir midür
- 896 Hâr tutar mı gül-i hoş-bû yerin
Sünbül-i ter tuta mı gîsû yerin
- 897 Semm-i helâhil içürür âdeme
Kand adın itlâk iderek ol seme
- 898 Yok haberi sâlik-i cân-âferîn
Eyledi her birisini müstebîn

- 899 Kendi gibi âlemi gâfil sanur
Herkesi zehr içmege mâ'il sanur
- 900 Âkil olaydı eger ol bî-nevâ
Mâl-ı helâlinden iderdi atâ
- 901 Kâr ile kesb eylese ol bî-haber
Kedd-i yemîn olsa ana sîm ü zer
- 902 Hep sadakâtı kılınurdu kabûl
Zikr ile tehlîle bulunurdu yol

ED-DEVHATÜ'S-SÂMİNE Fİ'T-TEHLÎL VE MÂ- YETEALLAKU BİH

- 903 Sâlike kim vird ola zikr-i İlâh
Şeytanet-i nefis ide Hakkı penâh
- 904 Merde ki tevhîd ola vird-i zebân
Nâmını herkes kıla ratbü'l-lisân
- 905 Dâ'iresin halka-i tevhîd iden
Hâlıkını zikr ile temcîd iden
- 906 Mihver-i gerdûn-ı hidâyet olur
Kutb-ı cihân-gerd-i kerâmet olur
- 907 İtmeyesin şöyle ki tehlîli yâd
Havfum odur nefsün ola Hakk'a yâd
- 908 Eyle şehâdet kelimâtın edâ
Lezzet-i îmân sana tâ şehd ola
- 909 Hüsni akîden k'ola ratbü'l-lisân
Kalbünü tevhîd ide şekker-feşân
- 910 Halka-i tevhîde giren ehl-i hâl
Lâ-büd olur mazhar-ı nûr-ı cemâl
- 911 Merd-i muvahhid ki taleb-kâr ola
Âyinesi lâyıık-ı dîdâr ola
- 912 Mazharı âyînenün olmaz iki
Dîde-i tevhîd ile gör ol yegi
- 913 Aks sanup zâhir-i mir'âtı sen
Şirk-i hafîden sakın ey bed-şiken

- 914 Lutf ile tehlîl idesin âşkâr
Kalbüne mehcûr ola Perverdigâr
- 915 Öyle muvahhid kılamaz kat-ı râh
Manisi yok lafza döner “**lâ-ilâh**”
- 916 Zikr idicek sûfî-i sâfî-derûn
Arz u semâvâtı görür vâjgûn
- 917 Her neye eylerse nazar bî-gümân
Zâhir olur vahdet ile müsteân
- 918 Mani-i tevhîd budur zâhidâ
Kalbüni pür-nûr ide Bârî Hudâ
- 919 Cismüni terkîb-i şehâdet nühist
Pertev-i fikr ile iderdi dürüst
- 920 Bad-zamânin şeref-i ism-i zât
Eyler idi kalbüni resm-i sîfât
- 921 Hû gibi bir zikr-i celî bâ-husûs
Şevküni eylerdi hüviyyet-nusûs
- 922 Böylece tayy itse makâmâtını
Zâtına mir'ât ide Hak zâtını
- 923 Nara-i tehlîli irüp göklere
Yagdura rahmet matarını yire
- 924 Bülbül-i gûyâ-yı gül-i kuds ola
Zâtı gülistân-ı reh-i üns ola
- 925 Tayy-ı merâtib kıla tevhîd ile
Rütbe-i ulyâ bula temcîd ile
- 926 Sıdk ile her kerre ki dir “**lâ-ilâh**”
Gönlin açar miskale-i lâ-sivâh
- 927 Yani ki ol nefy ile isbâtdan
Behre alur âlem-i heyhâtdan
- 928 Mâ-hasal ey sâlik-i sûfî-derûn
Sıdkunı kıl kendüzine reh-nümûn
- 929 İlm-i ledünnîden olan müstefîd
Halka-i tevhîdden olmaz baîd

- 930 Mihveri çerhi bilüp âyîne-dâr
Merkezi ol dâ'irenün nokta-vâr
- 931 Dâ'ireden taşra basarsan kadem
Dâl-ı vücûdun ola ayn-ı adem
- 932 Mürşid-i ser-halkaya kıl iktidâ
Şer-i Nebî sana yiter reh-nümâ
- 933 Maksud-ı aksâ ki sana ışk ola
Kârun ol endîşelere meşk ola
- 934 Safha sepîd ola kalem dûd-ı âh
Dildeki sevdân ola çetr-i siyâh
- 935 Çünkü beyâza çıka mazmûn-ı hat
Encüm ider ol varakı pür-nukat
- 936 Ol hata bu nükte olur satra dâl (?)
..... bi-nûri'l-visâl (?)
- 937 Fehm iden ol satrı görür bir kitâb
Ders idinür nükteletin yâb yâb
- 938 Lîk kamu nükteye fehvâ ayân
Mani-i tevhîd olur ey nev-cüvân
- 939 Nükte hezârân ola tevhîd bir
Lafzen u manen bulunur niçe sır
- 940 Sırr ile tevhîde dahı remz-i hâs
Sûre-i İhlâs'a bulur ihtisâs
- 941 İmdi bu fehvâların ol mahremi
Çekmeyesin tâ ki belâ vü gamı
- 942 Gülşen-i tehlîli kılup der-kenâr
Gözlerinün yaşını kıl cûy-bâr
- 943 Nara-i tevhîd ile ol andelîb
Yâduna geldükçe gül-i dil-firîb
- 944 Sıdkunı ol ravzaya serv eyle râst
Görmeyeler tâ seni bî-naks u kâst

- 945 Eyle ten-i zerdüne kanı nişân
Renk ile bî-rengüni kıl bî-nişân
- 946 Şâm u seher zâkir-i pür-hâlet ol
Subh u mesâ şâkir-i bî-minnet ol
- 947 Behre-i tevhîd ile ol şâd-kâm
Vâsıl ider Hakk'a seni ol merâm
- 948 Pendümi bil şehd ü şekerden lezîz
Sanma ki zehr ola misâl-i nebîz
- 949 Yani benüm nushum ile âmil ol
Nükte-i tevhîdi bilüp kâmil ol
- 950 Meslek-i ahyârun olup şâtır
Tâ ki musaffâ kılasın hâtır
- 951 Hâne-i kalbün ki yog anda senâ
Lema-i tehlîl ile kıl pür-ziyâ
- 952 Böyle muhallildeki tab-ı latîf
Hilkati âyînesin eyler kesîf

LATÎFE-İ İBRET-RESÂN MÜNÂSİB-İ DEVHA-İ TEHLÎL-İ ÂN (?)

- 953 Niteki bir mîr-livâyı cünûn
Câhil iken eyledi ehl-i fûnûn
- 954 Gördi ki dünyâ ana el virmedi
Nahl-ı merâmın yemişin dirmedi
- 955 Mansıba dûr oldu niçe rûzgâr
Mâ-melekin itdi felek târmâr
- 956 Azl ile ahvâli olup vâjgûn
Âteş-i fakr eyledi bagrını hûn
- 957 Kalmadı egninde libâs u kabâ
Kimi satıldı kimi buldı fenâ
- 958 Her kime kim agladı ahvâlini
Yani ki rahm ide bilüp hâlini
- 959 Lîk ekâbir yüzine bakmadı
Bana çerâg ol dimedi yakmadı

- 960 Âkıbetü'l-emr o mîr-i livâ
Kavm-i mecânîne olup pîşvâ
- 961 Gezdi Sitanbul sokagın subh u şâm
Nara-i tevhîd iderek ve's-selâm
- 962 Milk-i vücûdına salup zelzele
Sırrını fâş eyledi ol velvele
- 963 Biri ser-encâmın idince su'âl
Didi cevâbında o sâhib-celâl
- 964 Tabl u alem sâhibi bir mîr idüm
Âkil idüm merd-i cihân-gîr idüm
- 965 Niçe levend ile olurdu sühâr
Eyler idüm düşmen ile kâr-zâr
- 966 Mansıbum alındı beni aldı gam
Gitdi hemîn devlet-i tabl u alem
- 967 Aglayugördüm vüzerâya fakîr
Yani olalardı bana dest-gîr
- 968 Hîç biri rahm itmedi feryâduma
Acımadılar dil-i nâşâduma
- 969 Gitdi kabâ gitdi at oldum fenâ
Kıldı piyâde beni çerh-i dü-tâ
- 970 Oldı çün anlar dükeli târmâr
Akl dahı eyledi benden firâr
- 971 İşte bu yüzden gezerin her zamân
Kâyim-i fi'l-leyl olup efgân-künân
- 972 Böyle mühellilde ne hâlât olur
Havsalasında ne kerâmet olur

ED-DEVHATÜ'T-TÂSİA FÎ-İHYÂ'İ'L-LEYÂLÎ

- 973 Tâlib-i Hak uyhuya virmez gözin
Eyleyüp ihyâ gicesin gündüzün
- 974 Sâlik olan kâ'im-i fil-leyl olur
Cümle mücâhidlere ser-hayl olur

- 975 Âşık-ı dîdâr isen ey bül-heves
Gel gözi açıklara uy her nefes
- 976 Çeşm-i cihân-bînüni bend eyleme
Câmı giriftâr-ı gezend eyleme
- 977 Uyhu gıdâdur tenine âdemün
Kıldı beyânın hükemâ ol demün
- 978 Yani ki şeş sâat olur vakt-i hâb
Artuğı ile dil ü câmı harâb
- 979 Çeşmüni gel eyleme gaflet gözin
Hâba yakın olmaya ayne'l-yakîn
- 980 Gâfile âkil dimez ehl-i nazar
Her niçe arz eylese nûr-ı basar
- 981 Âlem-i rü'yâdan alan ülfeti
Kendüye lâyıık göre mi gafleti
- 982 Gönli gözi açıg olan ehl-i dîn
Göz göre ser-hâbına olmaz yakîn
- 983 Aç gözünü âkil isen sâlikâ
Virmeye ru'yâ sana hâb-ı riyâ
- 984 Her giçe tevhîd iderek kâyim ol
Kâdir isen gündüzi hem sâyim ol
- 985 Zâhir ola tâ sana dîdâr-ı yâr
Milk-i vücûdun görine tâb-dâr
- 986 Bâtınunu kılmaya gaflet harâb
Çekmeyesin mihnet ile ıztırâb
- 987 Süls-i âhirin gicenün kadr bil
Eyleyüp ihyâ kamerin bedr bil
- 988 Tâat-i şeb oldı çü genc-i nihân
Eyleme ol genci sakın bî-nişân
- 989 Gâh nevâfil kılup eyle duâ
Fahr-ı cihân sünnetini kıl edâ
- 990 Gâh girüp delka idüp zikr-i Hak
Garka-i nûr oligör erkence kalk

- 991 Kenz-i vücûdun ki nümâyân ola
Delk ana subân-ı nıgeh-bân ola
- 992 Ekl ile şürbe meyelân eyleme
Zâtuna anlarla ziyân eyleme
- 993 Âşık-ı pür-şevka kerâmet gerek
Mazhar-ı envâr-ı riyâzet gerek
- 994 Tâ ki mahabbet anı bîdâr ide
Gözlerine uyhuyı düşvâr ide
- 995 Mâ-hasal ey sâlik-i sâfi-derûn
Gaflet ile olmaya beste uyûn
- 996 Aç gözünü uy gözi açıklara
Vuslat uman rü'yete lâyıklara
- 997 Tâ olasın vâsıl-ı dîdâr-ı yâr
Görmeye agyâr seni şerm-sâr
- 998 Sâlik-i şeb-hîz seher-kâr olur
Vakt-i seher sihr ana düşvâr olur
- 999 Hâb-ı ferâgatde olan ehl-i şevk
Vâkıasında göremez baht u fevk
- 1000 Merdüm-i amâ olamaz cevherî
Sûk-ı rezâletde gezer serserî
- 1001 Sâlik-i ekmeş-nazar-ı bî-basar
Şâm u seher fark idemez nûr u fer
- 1001 Nûr-ı basar âlemi tahkîk ider
Rûz u şebün levnini tedkîk ider
- 1002 İmdi göz açıklığı sermâyedür
Nûr-ı basar âdeme pîrâyedür
- 1003 Sanma göz açıklığını terk-i hâb
Uyhusuz olmak gibi ayn-ı devâbb
- 1005 Şeb-pere şeb-tâ-seher eyler güzâr
Yokdur o bî-hâba velî itibar

- 1006 Dîde-i bîdâr ana dir ehl-i hâl
Gösteren tâatden o sâat me'âl
- 1007 Zulmet-i cehl içre iken şeb gibi
Nûr-ı kerâmet bula kevkeb gibi
- 1008 Sırr-ı dakîki göre bir câde yol (?)
Mürşid olup göstere süccâda yol
- 1009 Niyyeti bünyâdın idüp kâr-ger
Cism-i dü-tâsını kıla der-kemer
- 1010 Nefy-i vücûd eyleye tevhîd ile
Şevkini isbât ide temcîd ile
- 1011 Her gicesin eyleye ihyâ tamâm
Gaflet ile mürde yaturken avâm
- 1012 Egnine oldı kefeni çâr-şeb
Zulmet-i kabrûn bedeli târ-şeb
- 1013 Gâfil olan her gicesi mürdedür
Zevk u safâ gülleri pejmürdedür
- 1014 Hâl-i hayâtında velî hûş-mend
İtmedi cismini kefen birle bend
- 1015 Kendüyi âsûde sanur hâb-nâk
Yok haberi hâb anı eyler helâk
- 1016 Ekl ile şürb istedi nefs-i anîd
Kendüde tâ kim ola kuvvet bedîd
- 1017 Nefs-i sitem-kâra viren takvîyet
Rûhı zaîf itmededür bî-cihet
- 1018 Anı zaîf eyledi kendin kavî
Tâ çıka yoldan ola gûl u gavî
- 1019 Mâ-hasal ey sâlik-i perhîz-kâr
Oldı sana nef u zarar âşikâr
- 1020 Vâsıl-ı Hak olmag ise niyyetün
Var ise başunda eger devletün
- 1021 Uyhuı terk it giceler kâ'im ol
Kâdir isen gündüzi hem sâ'im ol

- 1022 Tâ olasin vâsıl-ı dîdâr-ı yâr
Nûr ile mamûr ola dâr u diyâr

HİKÂYET-İ MÜNÂSİB-İ ÂN DER-HASB-İ HÂL-İ TİRYÂKİYÂN

- 1023 Şevka gelüp bir gice bir ehl-i keyf
Çokça yiyüp berşin ider hâba hayf
- 1024 Çünkü yubûsetle olur huşk-leb
Ragbet ider kahveye gûyâ rutab
- 1025 Nûş ider anun niçefincânını
Karadeniz garka virür cânını
- 1026 Kâtı-ı nevm olmag ile ol şarâb
Eyler anun râhatı milkin harâb
- 1027 Yani uyutmaz anı şeb-tâ-seher
Vâdi-i gafletde sayıklar gezer
- 1028 Vakt-i kesel olduğu gibi ayân
Keyfine düşnâm ider ol bir zamân
- 1029 Geh kaşınur gevdesini yaralar
Geh tarılır câmesini pâreler
- 1030 Sögmege başlar yine efyûnına
Tanalar eyler dil-i meftûnına
- 1031 Dir ki ne lâzımdı bana ekl-i keyf
Gerdenüme ursa kazâ bârı seyf
- 1032 Kahveler içmek dahı bî-iştibâh
Oldı dil-i zâra belâ-yı siyâh
- 1033 Râhat ile şimdi uyurdum eger
Virmese keyfiyyet ü kahve keder
- 1034 Subha degin gezdi bu efkâr ile
Şeb-pere-veş dîde-i bîdâr ile
- 1035 İrtesi cemiyet idüp ehl-i keyf
Birbirini berş ile itdükde zayf
- 1036 Didi o tiryâki tefâhur-künân
Dün gice ben cân gözin açdum ayân

- 1037 Gördi ki yok dâr-ı cihânda bekâ
Eylemedi gafleti dil iktizâ
- 1038 Subha dek ihyâ ile bîdâr idüm
Cönk okuyup vâkıf-ı eşâr idüm
- 1039 Gayriler itdi ana tahsîn-i tâm
Yani ki ihyâda imiş ol be-nâm
- 1040 Yok haberi mürde imiş subhadek
Gülşeni pejmürde imiş subha dek
- 1041 Râcih idi hâb ana ol hâlden
Berş ile sâdır olan efâlden
- 1042 Devlet-i ihyâya bulurdu vüsûl
Hıfz-ı lisân itse menâhîden ol

ED-DEVHATÜ'L-ÂŞİRE FÎ-HIFZ'İL-LİSÂN VE MİNE'L-MENÂHÎ

- 1043 Sâlik-i sâfi-dil olan her zamân
Lâyık odur eyleye hıfz-ı lisân
- 1044 Bâb-ı menâhîden açılsa kelâm
Söylemeyüp sâkit ola ve's-selâm
- 1045 Pâk gerek dil ki sühan pâk ola
Kâ'ili tâ davide bî-bâk ola
- 1046 Sûfi-i sâfi-dile olmaz revâ
Eyleye düşnâm ile halka ezâ
- 1047 Şetm ile her şahsa sitem eyleye
Hiddet idüp bulduğımı söyleye
- 1048 Sakla dilün yâveden ey bü'l-heves
Tâ ki dilün inlemeye çün ceres
- 1049 İtmedi zengûle çü hıfz-ı lisân
Eyledi ber-dâr anı her sârbân
- 1050 Tutmadığıçün dilini her nefes
Eylediler bülbüli habs-i kafes
- 1051 Tûti dahı olmasa pür-gûy eger
Künc-i kafesde çeke miydi zarar

- 1052 Söz ki menâhîden ola pîledür
Anı diyen müfsid-i pür-hîledür
- 1053 Pâk olıcak manide ammâ sühan
Cevher-i mahz ola çü dürr-i Aden
- 1054 Söz güheri merdi kılup cevherî
Zümre-i nakkâdun ider serveri
- 1055 Tut dilüni sabr ile deryâ gibi
Yanşama taklîd ile bebgâ gibi
- 1056 Fuş sözün söyleme olbeste-leb
Sâlik isen eyleme terk-i edeb
- 1057 Fuş sözi kalbünü nâ-pâk ider
Câme-i zühdün yakasın çâk ider
- 1058 Mâ-hasal ey sûfi-i sâfi-derûn
Eyleme gel tâliüni vâjgûn
- 1059 Eyle tilâvet bula kalbün safâ
Tâ sana Kur'ân ola hoş reh-nümâ
- 1060 Eyler isen nakl-i hadîs-i Resûl
Vâsıl ider zâtunı Mevlâ'ya ol
- 1061 Şöyle ki tevhîd ola zikrün müdâm
İlm-i ledünnîden alursın merâm
- 1062 Gâh tevârîh okı ey ehl-i dîn
Sâhibün olsun selef-i sâlihîn
- 1063 Fazla kalan vaktüni ahvâle ko
Dimezem evkâtunı âkvâle ko
- 1064 Gâh beyân eyle hakîkat sözün
Söyle şerîatle tarîkat sözün
- 1065 Al dil-i mahzûnunu mahzûn bile
Sözlerüni heb dür-i meknûn bile
- 1066 Er midür ol kim sözi murdâr ola
Şetm ile düşnâma sezâ-vâr ola

- 1067 Kâse-i yâkûta dönüpdür dehân
K'anda cevâhir tola ey nükte-dân
- 1068 Dürr ü cevâhirle tolu sâgarı
Pür-neces itmek neden ey cevherî
- 1069 Kevser-i pâk ile kadeh kim tola
Bevl ile pür kılmak anı nâ-revâ
- 1070 Söz ki sana söz gele andan hemîn
İtme lisânun ana hergiz karîn
- 1071 Her sözi pür-sûz gerek tâlibün
Kevkebi fîrûz gerek tâlibün
- 1072 Sûziş-i te'sîre karîn olsa söz
Levz-i mukaşşar gibi arz ide öz
- 1073 İmdi eyâ âşık-ı şîrîn-sühan
Oldı ayân sana cedîd ü kühen
- 1074 Tut dilüni agzunı yum bad-ez-în
Olmayasın şetm odına tâ yakîn
- 1075 Şartına şatr oldı çü dînün kelâm
Yani ki efrâda mü'eddî peyâm
- 1076 Lâyık olur mı ki o şatr-ı güzîn
Bir sühan ile ola fuhşa karîn
- 1077 Bir söze kim bulmaya manî ukûl
Âr ider anun gibi sözden fuhûl
- 1078 Cins-i menâhîden ola bâ-husûs
Bulına hubsına hezârân nusûs
- 1079 Söz midür ol kim seni bîzâr ide
Yani ki şetm ile güneş-kâr ide
- 1080 Pâk sühan ana dir ashâb-ı hâl
Kâ'iline virmeye hiç infîâl
- 1081 Belki mesâb eyleye me'cûr ide
Kalbini ihlâs ile pür-nûr ide
- 1082 Lehv ile luba müteallik makâl
Oldı iki vech ile çün bî-me'âl

- 1083 Lehve idüp ragbeti yâd eyleme
Lub ile hem hâtırî şâd eyleme
- 1084 Tıfl degülsin idesin luba meyl
İdinesin kendüne bir çûpı hayl
- 1085 Nassa muhâlif söze açma dehen
İlm ile âlûde gerekdür sühan
- 1086 Hıfz-ı lisân ile masûn it özün
Fazl ile âdâb ile olsun sözün
- 1087 Zümre-i ahyâr tarîkinde bu
Lâzımadur sâlike ey nîk-hû
- 1088 Çün o tarîkatda özün hâk ola
Vâcib odur kim sühanün pâk ola
- 1089 Hıfz-ı lisân zühde seni yâr ider
Çirk-i menâhî dile virmez keder
- 1090 Olsa zebânunda latîfe ayân
Eyle edeb lâzımesin der-miyân

LATİFE-i PÜR-NİKÂT DER-... BÎ-MANÂ KELİMÂT (?)

- 1091 Mülk-i Sitanbul ki olup pâ-yı taht
Sâkin idi anda kamu ehl-i baht
- 1092 Zümre-i şâhân-ı Sikender-nişân
Yani mülûk-ı heme Osmâniyân
- 1093 Anda karâr itmek ile ol diyâr
Olmış idi nev-i nüfûsa medâr
- 1094 Tolmuş idi her biri ashâb-ı lub
Tâlibe mekşûf idi ebvâb-ı lub
- 1095 Ugradı bir mecmaa bir gün yolum
Bir niçe mahlûk idi sagum solum
- 1096 Ortada bir kâmeti kûteh harîf
Anlara mudhiklik iderdi latîf
- 1097 Öyle hikâyâtı iderdi edâ
Def-i gam u gussaya bâdî ola

- 1098 Dinleyen anı güler idi müdâm
Kendüsi bî-hande iderdi kelâm
- 1099 Sözlerinün ekseri heb mühmelât
Yani hikâyâtı kamu mudhikât
- 1100 Manide zâtına güler hâs u âm
Turmaz ider kendüsi fâhiş kelâm
- 1101 Yok haberi kendüyi rüsvây ider
Mühmele-elfâz ana virür keder
- 1102 Akça için eyleye vechin siyâh
Kârı vü kisbi ola anun günâh
- 1103 Eylese ger zühd ile hıfz-ı lisân
Yine nasîbin bulur idi ayân
- 1104 Nâkıs idi çünkü anun heybeti
Olmasa kâmil yiridür himmeti
- 1105 Mudhik-i halk olmadan ol ehl-i dîn
Râcih idi olsa kanâat-güzîn
- 1106 Kârı menâhî ola şâm u seher
Kesb-i harâm eyler ana çok zarar
- 1107 Ehl-i dil olsa olur idi hamûş
Kimse anun fuşına tutmazdı gûş
- 1108 Hayf ki itmiş günehi irtikâb
Kizbi beyân eyleyürek yâb yâb
- 1109 Fuş ile kalbin şu ki nâ-pâkider
Masiyet ol meşrebi bî-bâk ider
- 1110 Sâf-dil ol kim seni Perverdigâr
Mazhar-ı dîdâr ide çün cûy-bâr

**MÜNÂCÂT-I GÜFTÂR-I ÂB-DÂR MÂNEND-İ CÛY-BÂR-I GÛLZÂR VE
RAVZA-İ TARİKAT-İ AHYÂR-I HİDÂYET- ÂSAR Kİ MÜŞTEMİLÂT-I
DEVEHÂT-I AŞERE-İ PÛR-BERG Ü BÂR VE EŞÇÂR-I MÛSMİRE-İ NEV-
BÂVE-ÎSÂR ELHAMDÜ LİLLÂHİ TAÂLA (?)**

- 1111 Eyle Hudâyâ beni sayimde cüst
Eyleme ahyâr tarîkinde süst

- 1112 Nûr-ı hidâyetden alup lemamı
Mürşid-i kâminden uyar şemamı
- 1113 Vâsıl-ı deryâ-yı visâl it beni
Mâ-sadak-ı dürr-i kemâl it beni
- 1114 Eyleme ahyâr yolından cüdâ
Savm u salâtı bana kıl reh-nümâ
- 1115 Âb-ı vuzû ile kılup tâze-ter
Ravza-i îmânuma vir kerr ü fer
- 1116 Havzdur ibrîk-i tahâret ana
Neşv ü nemâ kılsa sirâyet ana
- 1117 Cümle namâz ehli ki baglar sufûf
Cins-i reyâhîne döner ehl-i sûf
- 1118 Serve müşâbih durur ehl-i kıyâm
Kim dikilüp göstere saf saf nizâm
- 1119 Bülbüli huffâzdur ol gülşenün
Hayli hoş elhânı durur şivenün
- 1120 Mukri-i kumrîye döner dil hemân
Mahfil-i şâh üzre ola nat-hân
- 1121 Nahl-ı gül üstinde turan andelîb
Câmi-i gülzâra ki oldı hatîb
- 1122 Tûti-i gûyâ-yı lisân gûyiyâ
Oldı sadâ ile müşâbih ana
- 1123 Eyle Hudâyâ dilümi cûy-bâr
Âyinemi tâ göreler tâb-dâr
- 1124 Safvet ile mazhar-ı dîdâr olam
Seyr-i cemâl itmege muhtâr olam
- 1125 Marifetün nehri olup tâb-nâk
Çirk-i maâsîden ide cânı pâk
- 1126 Zâtuna malûm ola feryâdumuz
Açıla verd-i dil-i nâ-şâdumuz

- 1127 Göz yaşı bir cûy-ı firâvân ola
Gülşen-i dîdârını cûyân ola
- 1128 Eyleyüp icrâ ne ise emr-i şer
Göstere mâhiyyetini asl u fer
- 1129 Sâlik-i sûfi-dil olup âşikâr
Eyleyevüz tıynetimüz tâb-dâr
- 1130 Bâg-ı vücûd içre olan hâr u has
Pâk ola göz yaşı ile çün Eres
- 1131 İsterem ey sâni-i cân-âferîn
Eylesin lutfuna zâtum karîn
- 1132 Rahm idesin nâle vü feryâduma
Havfunı dâ'im getirüp yâduma
- 1133 Meslek-i ahyâra olam hâk-i râh
Yaşum ile âhum idinem güvâh
- 1134 Savm u salâta velî me'nûs idüm
Hacc u zekât emrini mahsûs idüm
- 1135 Ehl-i ibâdâta kılup iktidâ
Zühd ü salâhı idinem pîşvâ
- 1136 Çeşümümi bend eylemeyem hâb ile
Gafleti terk eyleyem âdâb ile
- 1137 Mâ-hasal ey rahmeti çok Kird-gâr
Eyle beni zümre-i ahyâra yâr
- 1138 Fırka-i eşrâra karîn eyleme
Nâr-ı şerer-bâra yakîn eyleme
- 1139 Tâ göreler sâlik-i vâsıl beni
Görmeyeler hâlik-i gâfil beni
- 1140 Dâhil-i ser-çeşme-i ebrâr olam
Merd-i mücâhidler ile yâr olam

DÎBÂCE-İ RAVZA-İ NÂZÜK-TERÎN EZ-HADÂYIK-I KÎTÂB-I RİYÂZÜ'S-SÂLİKÎN

Ravza-i hamd ü niyâyiş envâ-ı zevk u ubûdiyyetle ser-sebz ü hurrem ve hadîka-i şükr ü sitâyiş esnâf-ı şevk u mahabbetle şâd-âb u pür-niam kılınup zât-ı sûtûde-sıfâtı serv-i ser-

fîrâz-ı bûstân-ı “**sümme denâ**” ve sıfât-ı şünûde-evsâf-ı hakikat-isbâtı ezhâr-ı gülistân-ı “**fe-evhâ ilâ abdihi mâ-evhâ**” vâkıf-ı miftâh-ı evvel-i “**ke’ş-şecereti fi’n-nevâ**” ârif-i muallim-i evvel-i bi-marifet-i “**ve alleme âdeme’l- esmâ**” gül-i bûyâ-yı bâg-ı visâl ve bülbül-i gûyâ-yı gülzâr-ı hâl ü kemâl gonce-i bâgçe-i nübüvvet ve şükûfe-zâr-ı nahl-bend-i risâlet, habîb-i Hazret-i Hudâ anî-bih Muhammed Mustafâ “**sallallâhu taâlâ aleyh mâ-dâmeti’ş-şefâatü mebzûleten ledeyh**” cenâbına salât u selâm ale’t-tevâlî ve’d-devâm ber-vech-i tekâmül ü itmâm arza-i huzûr-ı bâhirü’l-enâm kılındukdan sonra tîbâ-ı safvet-tibâ-ı kavâmi-karîn ve kulûb-ı nâ- meslûb-ı levâmi-güzîn havâtırına marûz-ı Abdü’l-mâni ve inhâ-i magrûz-ı Abdü’n-nâfi bu mazmûn ile meşhûr u şâyidür ki andelîb-i gülşen-i me’âl-i makâl ve fâhte-i nihâl-i devha-i âmâl bu vâdîlerde terennüm belki hatîb-i fasîhu’l-lisân olup “**Menâbir-i Agsân**”da böyle tekellüm kıldı ki

(Faûlün Faûlün Faûlün Faûl)

1141 Beyâ zâhidâ hem-rehem şod mî (?)
Revîm ez-dü-âlem be-yek âlemî

1142 Ber-ârîm gülhâ zi-ravz-ı düvum
Zi-deh devha nevber feşânîm hem

kavlince nesîm-i irâdât-ı Dâdâr riyâz-ı mütenevvia-i eşyâyı güzâr idüp anâdîl-i nihâl-ı hakikat ve kamârî-i dirahistan-ı şerîat gâh vassâf-ı gülzâr-ı muhâzara vü müşâhede ve gâh meddâh-ı mükâşefe vü muhâdese vâki olup ber-muktezâ-i “**küllü yevmin hüve fi şân**” (?) niçesi makâmât-ı televvünîde nümâyân ve mükevvenât-ı temekkünîde müşârün-ileyh bi’l-benân oldukça “et- turuku ilallâhi bi-adedi enfâsi’l-halâyık” fehvâsınca kutb-ı dâ’ire-i ruûnet ve gavs-i mîstaba-i ubûdiyyet ü fehvâniyyet belki varak-hân-ı resâ’il-i verkâ ve dânen-de-i zümürürde vü dürre-i beyzâ Şeyh Râzî-i Kübrâ kaddesallâhu sırrehu’l-alâ tahkîk-i idâd-ı tarîk ve tedkîk-i mesâlik-i inâyet-refîk buyurdıkları risâlede tarîk-i sâni ve meslek-i câvidânî ki sâlikîni makâm-ı enâniyyetden berî ve bevâdî-i eniyye vü âliyyede serserî kılur. Ashâb-ı mücâhedât ve erbâb-ı riyâzâtol tarîk-i ebrârî ihtiyâr ve tathîr-i ecsâmı Hazret-i Hallâk-ı Bî-çûn’a âyine-dâr eylemişlerdür. Şecere-i behiyyeleri âlem-i vücûda sâye-güster ve semere-i seniyyeleri nihâl-i hulletlerinde rûh-efzâ vü cân- perver oldukda ravza-i muravvaza-i ebrâr, devha-i aşereye nümûdâr olup bülbülân-ı hoş-âvâzı tedânî-i irfânı nakkâl ve mürgân-ı nagme-perdâzı telakkî-i bî- kerânı hallâl, siyyemâ her berg-i hadrâ-peykeri bevâde-i ilâhiyyeyi muhbir ve nevâle-i nâ- mütênâhiyyeyi müşir ve her nev-ber-i şeker-perveri lezâ’iz-i zevk ve şûrb-i dürriyyeyi müstahzır oldugundan mâ-adâ çeşme-sâr-ı ayne’l-yakîn ve cûy-bâr- ı ilme’l-yakîn bâg u râg-ı hakka’l-yakîne cârî belki bevâdî-i mahv u isbâta ve sahv u vâridâta sârî olduğu mukarrerdür.

Mebâş gâfil ez-în.....
Huzi’z-zehâb.....

Bes est.....
Aleyke fazl.....

Pes sâlikîn-i tarîk-i ebrâr ve sâmiîn-i müsâfîret-i Dâdâr tavâli-i pûşîde ile münevver ve

levâmi-i nâ-dîde birle gün gibi enver olup, mugayyebât-ı sahk u tefrîd ve muhtecibât-ı mahk u tecrîd belki gavâmız-ı hâcis ü makâm ve avârız-ı inziâc u ıstılâm hâme-i ukâb-ı hulletlerine azher ve nâme-i gurâb-ı ragbetlerine musattar olup, tayy-ı turuk vehl-ehven ü emken ü sehl ve mürde-i ehl ü nâ- ehl harrâkîn-i hırka-i cehl olmagla âfitâb-ı âlem-tâb-ı ser “**uravvizu nefsi fi makâmi't-tevekkül**” riyâzını ser-sebz ü bûyâ ve sehâb-ı şehd-âb-ı ser-tâ- ser “**ücevvilü hâlf ile't-tevâcidi ve't-tevessül**” hiyâzını âyîne-i ziyâ eylemek muhakkakdur.

(Mefâîlün Mefâîlün Faûlün)

1143 Telâkallâhu yâ havze'l-furâdi
Ani'r-reşhâti min sehbi'r-reşâdi

1144 Eâşe'r-Rabbü yâ kalbe'l-muzallil
Gıdâ'i'r-rûhi fi zılli'r-rukâdi

İle'l-ân makâmât-ı sülûkda nümâyân olan ebrâr ve muhdi-i vücûd-ı meslûbda bî-nişân olan aktâb-ı ahyâr bu tarîk-i hidâyet-refîka sâlikân ve zevâyâ-yı tahayyülâtı bu âfitâbla şeâsi-nişân eyleyüp, müşârün-ileyh-i sâbık Hazret-i Şeyh-i Kübrâ-i muhakkık teşrîh- i tarîk-i sâni ve tavzîh-i meslek-i riyâzet-keşânide “**fe'l-vâsılüne bi-hâze't-tarîk ekserü min zâlike'l-ferîk**” anî, erbâb-ı muâmelât ve ashâb-ı tâât, sâlik oldukları tarîk-i evvelden işbu tarîk-i sâni mükemmel ve anun vâsılîni bundan ekalldür deyu beyân buyurmuşlardır. Zîrâ amâl-i bâtine efâl-i zâhireden akvâ ve ahvâl-i mestûre akvâl-i mesmûadan ercâ olup, imârât-ı bütûn pây-pest-i riyâyâ dür ve ibâdât-ı meknûn destâ-dest-i ahfâ ile mamûr olmagın vâsılîni mütekâsir ve mahrûmîni kalîl ü nâdir olur.

(Faûlün Faûlün Faûlün Faûl)

1145 Gel ey zâhid-i hûş-mend-ihtiyâr
Yüzün râh-ı ebrâra kıl hâk-sâr

1146 Olup peyrev-i pîr-i ferhunde-pey
Taleb reh-güzârın hemîn eyle tayy

ED-DEVHATÜ'L-ÛLÂ MİNE'N-RAVZATİ'S-SÂNİYE ... (?)

1147 Tâlib-i Hak sâhib-i dikkat gerek
Dikkati makrûn-ı icâbet gerek

1148 Râh-ı talebde urılır niçe lâf
Az bulunur gâyet ile mü-şikâf

1149 Seyl gibi pâk gerek niyyetün
Bahre müyesser ola tâ vuslatün

1150 Hâr ile has hâcib olımaz sana
Yola düşer sürat ile dâ'imâ

- 1151 İrmese deryâya hamûş olmaz
Gevher-i maksûda nişân bulmaz
- 1152 Sâkin olur lerzeye başlar hemân
Katrede kendini kılur bî-nişân
- 1153 Tâlib olan böyle müdakkik gerek
Katreyi vü bahrı muhakkik gerek
- 1154 Râh-ı taleb merd-i sebük-pâ diler
Menzile varmaga tüvânâ diler
- 1155 Tâlib-i iksîr bulur cevheri
Anlamayan anı gezer serseri
- 1156 Şem-i taleb yakmasa kalb-i Halîl
Mîhr ü meh olmazdı yolına delîl
- 1157 Kevkeb-i rahşendeye virürdi dil
Işk-ı Hudâ'dan olur idi hacil
- 1158 Nûr-ı Hudâ anlar idi şemayı
Mîhr ile meh sanur idi lemayı
- 1159 Çünkü taleb hilatini giydi ol
Mıstaba-i marifete buldı yol
- 1160 Zâtına âyîne olup kâyinât
Sânii gösterdi ana mümkinât
- 1161 Bildi ki âriyyetidür nûr-ı hûr
Mâhda vardur niçe dürlü kusûr
- 1162 Kimde ki esbâb-ı taleb yok durur
Merd geçinürse edeb yok durur
- 1163 Açmasa agzın taleb ile sadef
Girmez idi koynına dürr-i Necef
- 1164 Gel berü ey tâlib-i cân-âferîn
Cânunı cânâneyle eyle karîn
- 1165 Eşkünü bir seyl-i firâvân kıl
Katreleri vâsıl-ı ummân kıl

- 1166 Yolunı bend eyler ise mâ-sivâ
Ber-taraf it anı has u hâr-sâ
- 1167 Sür yüzünü hâke tekâpû ile
Bahre yetiş dikkat-i nîgû ile
- 1168 Zâtunı teşhîs idemezsin ayân
Olmaz isen heft yeme mîhmân
- 1169 Râh-ı taleb haddine sür haddüni
Dâ'ireni gözle vü bil haddüni
- 1170 Bâg-ı taleb güllerine hem-dem ol
Hârlara düşmen ü nâ-mahrem ol
- 1171 Yâyunı al destüne Mansûr-vâr
Nâvekünü pûteden itdür güzâr
- 1172 Kalbünü matlûbuna âyîne kıl
Sîneni bî-gussa vü bî-kîne kıl
- 1173 Çihre-i maksûdı basîretle gör
Ayagı toprağına yüz kez yüz ur
- 1174 Er midür ol tâlib-i vâlâ-himem
Kılmaya gam deştini zîr-i kadem
- 1175 Menzilini almaya efgân ile
Bulmaya cânânını bin cân ile
- 1176 Zâd-ı taleb olmayıcak sâlike
Benzeyemez Yûsuf ile Mâlik'e
- 1177 Reh-rev olan bâd gibi tîz olur
Fâhte mânend seher-hîz olur
- 1178 Şem-i taleb bezmde rahşân gerek
Lema-i matlûb nümâyân gerek
- 1179 Sâliki irşâd idemez pîrler
Bî-haber olursa talebden eger
- 1180 Cümle işün Fâtiha'sıdur taleb
Fâtihalar hâtimesidür taleb
- 1181 Ger talebi başa iletmezse merd
Mahv ide âyîne-i kalbini gerd

- 1182 Pîrlerin mesnedi olan asâ
Râh-ı Hudâ'ya olımaz reh-nümâ
- 1183 Sübhaları elde ki giryân olur
Halka-i tecrîde girîzân olur
- 1184 Sûret-i zâhirde taleb nâ-dürüst
Tâlib odur ola tarîkinde cüst
- 1185 Menzile azm eyle sebük-pâ isen
Sakla taleb zâdını dânâ isen
- 1186 Pendümi hıfz eyle ki mürşid durur
İstedüğün semte müsâid durur
- 1187 Pend gül ü şehd ü şekerdür hemân
Ehl-i dil olana budur kût-ı cân
- 1188 Câm-ı taleb neş'esini bahş ider
Fehm kılan pendümi câmı nider
- 1189 Bî-talebe çihre-i maksûddur
Niteki gam dîde-i amâya nûr
- 1190 Menzile irmezse taleb nâveki
Câna güzer ide taab nâveki
- 1191 Tîg-ı taleb elde ki rahşân ola
Yoldagı düzdân girîzân ola
- 1192 Kim ki taleb nâmesini tayy ide
Râh-ı kerâmâta mukâbil gide
- 1193 Sâlike zer-mesned olupdur taleb
Ana tayanmazsa çeker çok taab
- 1194 Çünkü taleb sırrını bildün tamâm
Eyle tarîkünde müdâm ihtimâm
- 1195 Râst-rev ol âb-ı firâvân gibi
Menzile ir bâd-ı şitâbân gibi
- 1196 Dinle bu fehvâda latîfe nedür
Merd-i taleb-kâra vazîfe nedür

LATİFE-İ MÜNÂSİB-İ ÂN

- 1197 Nite ki bir cehl-i mürekkeb müdâm
Işk sevâdın okuyup subh u şâm
- 1198 Azm kılup yolına taklîd ile
Arar imiş sâni'i terdîd ile
- 1199 Bilmez iken varacağı menzili
Kendine tahmîl kılup mahmili
- 1200 Pey-rev olurmuş niçe sâliklere
Râh-ı kerâmâtda hâliklere
- 1201 Zerrece kalbinde yog imiş taleb
Lîk derûnında yog imiş taab
- 1202 Eylemek ile harekâtın dürüst
Sanur imiş kendüyi çâlâk ü cüst
- 1203 Zâdı gam u râhı belâ vü sitem
Hem-rehi endûh u refiki elem
- 1204 Cevr ü cefâ çekmek ile yok yire
İster imiş menzil-i işka ire
- 1205 Bilmez imiş lîk o menzil nedür
Pülleri yolları niçe nesnedür
- 1206 Gâfil imiş bedraka-i kasddan
Çekdürür imiş diline çok mihen
- 1207 Sûde kılup ayagını âkıbet
Urur imiş pâyına her hâr let
- 1208 Hâtırı işkeste özi teşne-leb
Menzilini idemez imiş taleb
- 1209 Söyler imiş olsa nasîbüm eger
Tutmaz idüm ben bu yol üzre makar
- 1210 Hayf ki bî-behre komış Hak beni
Kılmadı ser-menzile elyak beni
- 1211 Yok haberi kendine lâzım taleb
Kasd idicek vuslata bulur sebeb

- 1212 Hak ana bahş itmiş iken ihtiyâr
Bilmez anı yolda kalur hâr u zâr
- 1213 Yok talebi menzile vâsıl ola
Sâha-i maksûdına dâhil ola
- 1214 Cehl anı nâ-kâm u girîvân ider
İşledüğü hayra peşîmân ider
- 1215 Peyker-i eşyâda neler var imiş
Sûret-i insânda ne har var imiş
- 1216 Kim ki taleb neydüğünü bilmeye
Har diyen ol şahsa güneh kılmaya

ED-DEVHATÜ'S-SÂNIYE FÎ-KEYFİYYETİ'S-SÛLÛK

- 1217 Râst-rev-i râh-ı hidâyet-delîl
Herkeseyler gözi yaşın sebîl
- 1218 Sâlik olan kendini mebzûl ider
Varlığını yokluga mahmûl ider
- 1219 Işk-ı Hudâ zâtına mir'ât olur
Çihresi envâr-ı kerâmât olur
- 1220 Sâlik odur himmeti vâlâ ola
Dûd-ı dili server-i dil-ârâ ola
- 1221 Fikreti peykine zemîn ola teng
İnlede âlemleri mânend-i zeng
- 1222 Gözi yaşın vâsıl-ı ummân ide
Cânı içinde teni pinhân ide
- 1223 Menzilini pây ile tayy itmeye
Ayagı gitdüğü yola gitmeye
- 1224 Halkı temâşâ ide açmazdan
Âleme meyl eylemeye nâzdan
- 1225 Kim ki sülûk ide fenâ râhına
Dûr gerek hayme vü hargâhına
- 1226 Seyl-i revân gibi yüz üzre revân
Lücce-i deryâda ola mîhmân

- 1227 Gill u gıışı terk ide deryâçe-vâr
Safvet-i zâtıyla ola tâb-dâr
- 1228 Zâtını zâtında nümâyân kıla
Cismini şerh eyleye kıldan kıla
- 1229 Hâr u hasa mâyil olan lîvedür
Zâl-i sipihre tolaşan bîvedür
- 1230 Merd-i Hudâ olmayan itmez sülûk
Azm idemez ışk yolına mülûk
- 1231 Sîn-i sülûk oldı seyirden nişân
Anun ile seyr olunur ins ü cân
- 1232 Lâmi fenâ menzilinün dâlıdur
Işk siyâset-gehi çengâlidür
- 1233 Vâvı durur harf-i sahîh-i vücûd
Muntekiş ol harfde âyât-ı cûd
- 1234 Kâfi helâk olmağı işâr ider
Vuslat-ı Hak remzini izhâr ider
- 1235 Seyr-i siyer evvel ü âhir nüzûl
Sonra vücûdıyle helâk u vüsûl
- 1236 Hâlik olan vâcibe vâsıl durur
Vâsıl olan rahmete dâhil durur
- 1237 Kendini terk eylemeyen bulamaz
Mansıb-ı irfâna sezâ olamaz
- 1238 Mahz-ı vefâ ayn-ı saâdet durur
Dâl-ı saâdet dahı vuslat durur
- 1239 Hâk-nihâd olmayıcak râh-rev
Nakd-i gama cânını virür girev
- 1240 Meskenet ehline sezâdur sülûk
Ugramaz ol semte şehân u mülûk
- 1241 Zâhiri bâtında nümâyân ider
Bâtını zâhirde girîzân ider
- 1242 Arz-ı cemâl eyledi mir'âtdan
Sakladı mir'âti kemâlâtdan

- 1243 Sâlik olan bâr-ı girânı kosun
Yaşını yâd eylemeden el yusun
- 1244 Dûd-i dilün halka ayân itmesün
Tîrine eflâki nişân itmesün
- 1245 Cismi koyan merd-i sebük-rûh olur
Cisme uyan cânını kanda bulur
- 1246 Yaşı vü dûd-ı dili gammâzdu
Uyma o gammâza ki nâ-sâzdu
- 1247 Anlar ile yâre olursun cüdâ
Mâ-melekün âhir iderler hebâ
- 1248 Niyetüni eyle nihân cân gibi
Tâ iresin gevhere ummân gibi
- 1249 Söyleme kim süfte olur gevherün
Bahrde bir katrece kalmaz yirün
- 1250 Eyleme dellâle metâun ayân
İşkunı fâş eyleme kılma figân
- 1251 Açmasa agzın sadef ey bü'l-heves
Bulmaz idi dürrine kes dest-res
- 1252 İtdügiçün bülbül-i şeydâ sürûd
Habs-i kafesden güle eyler dürûd
- 1253 Âşık olan lâl gerek her zamân
Tâ ola sultân-ı gama bî-zebân
- 1254 Fâş kılan sırrını dîvânedür
Hâlıkına vuslata bîgânedür
- 1255 Yâd kılan sırrı Hak'a yâd olur
Varlığı her lahzada berbâd olur
- 1256 Âşık odur anda ziyân olmaya
Kendi vücûdına nişân olmaya
- 1257 Mahv kıla kendüzini âb-veş
Aglaya feryâd ide tollab-veş

- 1258 Lîk sirişki yine pinhân ola
Nâlesi deryâları cûyân ola
- 1259 Işk tarîkine basınca kadem
Göstere kendinde hudûs-ı kıdem
- 1260 Âteş-i âh ile dilin germ ide
Âheni Dâvud gibi nerm ide
- 1261 Böyle sülûk iden irer menzile
Mâlik olur hikmet ile mahmile
- 1262 Kimi ki Hak eyleye yolında cüst
Her işi kendü gibi olur dürüst
- 1263 Lîk hemân sâlike dikkat gerek
Girdüğü yollarda basîret gerek
- 1264 Sâlik olan kendüyi pinhân ider
Ayagina hâre tokunmaz gider
- 1265 Merd gerek merd gerek merd merd
Tâ ki sulûkında çeke niçe derd
- 1266 Her kişi sâlik olmaz âşikâr
Işk yolunun hatarı bî-şumâr

HİKÂYET-İ MÜNÂSİB LATÎFE-İ MERGÛBE (?)

- 1267 Nite ki bir sâlik-i nâ-sâz-kâr
Râh-ı hidâyetden idermiş güzâr
- 1268 Bekler imiş mürşidinün hânesin
İçmez imiş ışk ile peymânesin
- 1269 Mescide dûr olmaz imiş rûz u şeb
Virür imiş cânına tâat taab
- 1270 Ayagı mey-hâneye mehcûr imiş
Dîde-i gam-dîdesi bî-nûr imiş
- 1271 Küfr sanurmuş mey-i nâb içmegi
İster imiş tâze hoş-âb içmegi
- 1272 Bilmez imiş meydeki keyfiyyeti
Görmez imiş câmdağı hâleti

- 1273 Tekye ile mescide olup revân
Kendini sâlik sanur imiş ayân
- 1274 Marifetullâhda bî-zâd imiş
Şâm u seher kendüsine yâd imiş
- 1275 Dâm-ı tekayyüdde kalup murg-vâr
Kılmaz imiş tumesini âşikâr
- 1276 Pîle sanurmış göricek gevheri
Âlemi geşt eyler imiş serserî
- 1277 Jeng ile âyînesi pinhân imiş
Kendi gibi her işi noksân imiş
- 1278 Savm ile dem-beste olup har gibi
Hak niamın yimez imiş er gibi
- 1279 Aç gezer imiş günü tâat deyu
Gice kıyâm üzre ibâdet deyu
- 1280 Bilmez imiş savm u ibâdet nedür
Hâlık-ı âfâka itâat nedür
- 1281 Agzı pür-efsâne dili pür-hıyel
Kendini sâyim sanur ol mübtezel
- 1282 İtse salâtında rukû u kıyâm
Sanur imiş ola namâzı tamâm
- 1283 Hîn-i ibâdetde velî dîn imiş
Kendi gibi fikri de magbûn imiş
- 1284 Çeşmine seccâdesi manzûr olan
Kalbi gözi kalba bakup kûr olan
- 1285 Zann ider imiş işi mahmûddur
Yok haberi cümlesi merdûddur
- 1286 Bilmez imiş kendini yazuk ana
Marifetullâh ne lâyıık ana

ED-DEVHATÜ'S-SÂLİSE FÎ-TEBDÎLİ'L-AHLÂK

- 1287 Gel berü ey sâlik-i deryâ-derûn
Gevher-i nâ-süfteni hakkâke sun

- 1288 Haslet-i mezmûmeyi tebdîl kıl
Ukde-i mevhûmeyi tahlîl kıl
- 1289 Hıkd u hased râhını kıl pây-mâl
Buhl u gazab mülkine vir ihtilâl
- 1290 Kibri ko kim cânunı kibrît var
Âteş ü dûzahdan ider mahz-ı nâr
- 1291 Eyleme dünyâyâ mahabbet sakın
Mansıb için çekme rezâlet sakın
- 1292 Hubb-ı senâ kim dilüne yol bula
Cân u dilün medh ile mezmûm ola
- 1293 Ucb gubârın gider âyîneden
Bü'l-aceb ahvâle yakın olma sen
- 1294 Kizb ü nemîme has u hâşâkdür
Kanda has u hâr ola nâ-pâkdür
- 1295 Agla gözün yaşını kıl cûy-bâr
Bâg-ı cenânunda komaz hurd u hâr
- 1296 Gaybeti gayb eyle sakın aybdan
Aybı nihân anlama lâ-reybden
- 1297 Ayb-ı vücûd ile çü mayûbsın
Gaybet idersen katı magzûbsın
- 1298 Hırs ile yâr olma sakın merd isen
Sohbet-i merdânda perverd isen
- 1299 Zulmet ü hırs ile ki kalbün tola
Dîde-i pür-nûr hemân kûr ola
- 1300 Gerçi ider zulmeti zâyil çerâg
Lîk bu şemi kılur ehl-i ferâg
- 1301 Zulme sakın kendüni yâr eyleme
Meskenüni göz göre nâr eyleme
- 1302 Düşme riyâ ile emel dâmına
Pîr-i mugânun nazar it câmına
- 1303 Ayba nazar kılma ki manzûrsın
Ayb ile noksân ile meşhûrsın

- 1304 Terk-i nasîhat yolını eyle terk
Şol deme dek kim yetişe peyk-i merk
- 1305 Killet-i rahmet eser-i cehl olur
Katı gönüllü katı nâ-ehl olur
- 1306 Eyleme mahlûka taalluk tamâm
Işk-ı hakîkatde füzûndur merâm
- 1307 Dostuna kılma adâvet sakın
Kendüzünü itme melâmet sakın
- 1308 Tutma ruûnetle tama yolların
Virme yile ışk-ı Hudâ küllerin
- 1309 Kesret-i ekl ile şikem kim tola
Şehvet ile sıdk evi vîrân ola
- 1310 Çünkü bu hasletleri terk idesin
Dîde-i halkun göresin dîdesin
- 1311 İlm ile hilm ile derûnun tolar
Dest-i rızâ cehl giyâhın yolar
- 1312 Bâd-ı sabâ gibi hayâ vü edeb
Gülşen-i irfânunı eyler taleb
- 1313 Bâg-ı murâdun yine handân olur
Gülleri bülbülleri cûyân olur
- 1314 Afv-ı cerâyim seni mahmûd ider
Zâtunı günden güne mesûd ider
- 1315 Mihr-i kerem göstere evc-i zuhûr
Eyleye re'fet güheri ahz-ı nûr
- 1316 Şule-i nush ile çerâgun yana
Dişlerünü ehl-i dil encüm sana
- 1317 Bâg-ı tevâzuda boyun arar it
Devha-i maksûdunı pür-nev-ber it
- 1318 Kesme mürüvvet eteginden elün
Çekme şecâat kılıcından belün

- 1319 Düşmenüni dâm-ı mudârâyâ sal
Zerreni tâc-ı ser-i Dârâyâ sal
- 1320 Mîm-i mahabbet gibi açsan dehân
Habbe gibi hırmene gir râygân
- 1321 Hırmen-i tevhîdi ki seyr idesin
Habbeyi hırmen göre hayr idesin
- 1322 Nimet-i cûdun ki firâvân ola
Bezmüne deryâ gele mihmân ola
- 1323 Katrene âlüfte ola heft yem
Kılmaya mâhîleri ketm-i direm
- 1324 Mesned-i adle basagör pâyunu
Tâk-ı sipihre asagör yayunu
- 1325 Adl ile kim hurrem ola gülşenün
Şebneme râz açmaya pîrâhenün
- 1326 Göz yaşı gark eylemeye hâneni
Setr idesin genc ile vîrâneni
- 1327 Bir nefes eylerse sitem-dîdegân
Ola perâkende kamu hân mân
- 1328 Zühd ü verâ zâdına kıl itiyâd
Tut reh-i takvâ ile savt-ı reşâd
- 1329 Elde tevekkül ki asâ ola cüst
Râst kıla kârımı fikr-i dürüst
- 1330 Rahş-ı tevekkül katı çâlâkdür
Sümmine gabrâ bir avuç hâkdür
- 1331 Olsa rikâbına mukârin kadem
Tayy ide âlemleri ser-tâ-kadem
- 1332 Sıdk ile ihlâs ki hem-râh ola
Menzil-i rifat katı kûtâh ola
- 1333 Bezmüne ihlâsı çerâg idegör
Baht-ı siyâhun yüzün ag idegör
- 1334 Yansa çerâğı kişinün bî-fetîl
Rifatine gün gibi olur delîl

1335 Haslet-i mezmûme ki dilden gide
Ol dili çok bahr ziyâret ide

1336 Hilhati tebdîle çalış er gibi
İste letâfet güherin zer gibi

LATÎFE-İ MATBÛA

1337 Ehl-i riyâdan biri her subh u şâm
Kaddini kıldukça salât içre lâm

1338 Hakk'a münâcât ider imiş nihân
Dir imiş ey Hâlık-ı kevn ü mekân

1339 Bir kişi ben hâke cefâ eyledi
Varlığımı cümle hebâ eyledi

1340 Zulm ile aldı niçe hemyân zerüm
Bahre irişdürdi sirişk-i terüm

1341 Töhmet ile yıkdı huzûrum evin
Mahz-ı şürûr itdi sürûrum evin

1342 Gitdi gınâ geldi yirine anâ
Câme-i kirbâsumı kıldı abâ

1343 Fakr ile meşhûr kılup adımı
Dûr u hakîr eyledi evlâdımı

1344 Fâka ocagında kül itdi teni
Yakdı beni hîme gibi ol denî

1345 İsterem andan ki alam intikâm
Tâ ki idem ben de anı telh-kâm

1346 Bana muîn eyle bu dem kudretün
Hükmini icrâ ideyin hikmetün

1347 Varayın ol şahsı helâk ideyin
Erre ile cismini çâk ideyin

1348 Her nesi var ise kılup târ-mâr
Varlığı mülkin ideyin pür-şerâr

1349 Cümle harâb ideyin âbâdını
Ben de anun gam kılâyın zâdını

- 1350 Hakkımı dünyâda alayın tamâm
Gün gibi togsun seher-i intikâm
- 1351 Hây meded bu ne aceb hâl olur
Böyle duâ derd-i dile dâl olur
- 1352 Gerçi ibâdetde idermiş kıyâm
Mülk-i hisâlinde yog imiş nizâm
- 1353 Killet-i zahmetle gazab kesreti
İltür imiş şerre reh-i hasleti
- 1354 Eylese ahlâkını tebdîl-i tâm
Eylemese râh-ı gazabda hırâm
- 1355 Yine murâdâtı olurdu revâ
Eyler idi gevheri deryâda câ
- 1356 Câhil imiş Müntakim'i bilmemiş
Tezkiye-i nefse heves kılmamış

ED-DEVHATÜ'R-RÂBİA FÎ-TEZKİYETİ'N-NEFS

- 1357 Tezkiye-i nefis kılan râh-rev
Akla komaz hırka-ı cehli girev
- 1358 Nefsünü kim eyleyesin tezkiye
Şâhidüne zâyid olur tezkiye
- 1359 Nefsini Hak yolına kurbân iden
Kıssa-ı udhiyyeyi izân iden
- 1360 Kebş-i hakîkatden alur zâdını
Müdrîk olur lokmasınun dadını
- 1361 Tezkiye-i nefis yüce pâyedür
Tasfîye-i kalb dahı sâyedür
- 1362 Başunı bu pâyeye teslîm kıl
Gerden-i teslîmünü takdîm kıl
- 1363 Nefs-i beşer âteş-i sûzândur
Sûhtesi âlem-i imkândur
- 1364 Bir şereri âlemi yakmaga bes
Her şererinde niçe şer muhtebes

- 1365 Yakdugını gerçi ki hâk eylemez
Lîk has u hârını pâk eylemez
- 1366 Âteşe su gâlib iken her zamân
Eşk diler nefs-i denîden amân
- 1367 Nefs hevâsına ki râm olasın
Göz göre bed-nâm-ı avâm olasın
- 1368 Nefse uyarısan seni bed-nâm ider
Başuna dünyâ evini tam ider
- 1369 Gice vü gündüz seni ifsâd ider
Merd-i Hudâ meclisine yâd ider
- 1370 Gâh kılur câmunı bâdeyle pür
Tîgun ider hiss ile pûlâd-ı bür
- 1371 Ayb ile noksânı mükemmel kılur
Çeşm-i cihân-bînüni ahvel kılur
- 1372 Gâh çalar taşa ider şâh şâh
Teng kılur kalbünü virmez ferâh
- 1373 Hey'et-i zîbakda durur nefs-i dîn
Hiç müyesser midür ana sükûn
- 1374 Her tarafa meyli mukarrer durur
Gâh mükemmel gehî ebter durur
- 1375 Mürde iken zîbakı zerger olur
Hey niçe zer-ger sanasın zer olur
- 1376 Tezkiye-i nefsüne yokdur tüvân
Olmayıcak hidmet-i pîre revân
- 1377 Her kişi ol ejderi zabt idemez
Degme resen zaygamı zabt idemez
- 1378 Âheni arzîz kılur pend-i pîr
Var ol o pend ile nasîhat-pezîr
- 1379 Tezkiye-i nefsünü gevsâle-vâr
Sahrımı ibtâle çalış âşikâr (?)

- 1380 Çünkü o mâ-hevli şikest idesin
Menzil-i iblîs'de pest idesin
- 1381 Mülk-i beden muntazımü'l-hâl olur
Rûh-ı revân vâsıl-ı âmâl olur
- 1382 Kala-i ten düşmene mehcûr ola
Nakd-i kerâmât ile mamûr ola
- 1383 Tezkiye-i nâr alev-nâk olur
Bedreka-i fitne vü ihlâk olur
- 1384 Her şererinden kül olur hân mân
Yir ile gök ortası tolar duhân
- 1385 Penbe gibi âteşe yanar gamam
Nâr-ı derûnın güneş eyler makâm
- 1386 Mihri Semender sanur ehl-i zemîn
Şöyle olur âteş içinde mekîn
- 1387 Tezkiye-i nefis kılan kârvân
Hân-kah-ı ışka olur mîhmân
- 1388 Hasmına hem-râh olanun hâli bed
Uyhu yüzün gözleri görmez ebed
- 1389 Düşmenüne kim idesin itimâd
Başını bil sûk-ı fenâda mezâd
- 1390 Çirk ile âlûde olan pîrehan
Âkîbetî ehlini kor bî-kefen
- 1391 Eyleme nefis âteşini tezkiye
Nefsünü say it kılâsın tezkiye
- 1392 Çün reh-i ebrâra sülûk idesin
Hakk'a iren menzilete gidesin
- 1393 Aklunı dir başuna deryâ-dil ol
Ne müte'ennî vü ne müstacil ol
- 1394 Pâyuna pâlik-i tahammül giyür
Cismüne zer-beft-i tevekkül giyür
- 1395 Düşmenünü sanma refikün ola
Yaşuna rahm ide şefikün ola

- 1396 Düşmen-i dîrîne dili saht olur
Fursatı gözler katı bed-baht olur
- 1397 Cânuna düşmenlik iden reh-zeni
Hem-sefer idinme inanma teni
- 1398 Nefsün işi her nefes ey bü'l-heves
Müjde durur reh-zene gûyâ ceres
- 1399 Bâg-ı cinân ana degüldür makâm
Anun için dehre ider ihtirâm
- 1400 Sen seni gör kim talebün Hak durur
Huld-ı berîn cânuna elyak durur
- 1401 Sana durur bunca su'âl ü hisâb
Bir işi işle ki viresin cevâb
- 1402 Nefsüne uyma seni magbûn ider
Lâle gibi dîdeni pür-hûn ider
- 1403 Ana yakın olma ki kattâl durur
Fitne vü efsâneye meyyâl durur
- 1404 Pâk-dil ü pâk-rev ol zînhâr
Dâmenüni almaya lub ile hâr
- 1405 Âlem-i itlâkda gez kaydı ko
Lâşe için diş bileme saydı ko
- 1406 Dinle ki bebgâ-yı letâfet-nümâ
Niçe şeker-hâ ola şîrîn-gıdâ

LATİFE-İ MAKBÛLE

- 1407 Niteki bir ebleh-i Kârûn-mizâc
Akçe vü altuna virürdi revâc
- 1408 Sîm ü zerüm var deyu magrûr idi
Akçe gibi gözleri bî-nûr idi
- 1409 Rahş u silâh u niçe gül-ruh gulâm
Hânesinün zîneti idi müdâm
- 1410 Mâl-ı harâm ile sımâtın çeküp
Dânesini mezra-ı batna eküp

- 1411 Cûd u sehâ anlar idi dem-be-dem
Eyler idi niçeleri mugtenem
- 1412 Lîk katı câhil ü nâ-dân idi
İtdügi ihsâna peşîmân idi
- 1413 Hubb-ı direm gözlerin itmişdi kûr
Ayn-ı maârif ana olmuşdı dûr
- 1414 Ehl-i hünerden biri anladı cüst
Vasfını kâmil olan itdi dürüst
- 1415 Marifetin cân ile yâd itdiler
Yâdı ile hâtırî şâd itdiler
- 1416 Açdı hemân agzını ol yâve-gû
Oldı cihân bûy-ı bediyle tolu
- 1417 Didi ben ol marifeti nideyin
Anda niçe gönlümi şâd ideyin
- 1418 Akçesi yok fakr ile âlûdedür
Künc-i mezelletde ten âsûdedür
- 1419 Herkese muhtâc durur sîm için
Sîm gerekdür dili termîm için
- 1420 Marifeti fakr ile nâ-bûddur
Ayn-ı ziyân gözlerine sûddur
- 1421 Gûş idicek bu sözi bir ehl-i dil
Gâyet ile oldı hemân münfail
- 1422 Ana didi ey har-ı gencîne-bâr
Eyleme hayvânlığını âşikâr
- 1423 Mâluna tayanma ki bulur fenâ
Marifeti gör ki bekâsı bekâ
- 1424 Fakr ile fahr eyledi Şâh-ı Rûsul
Cümle peyemberlere oldur sübül
- 1425 Olsa bu bezm içre ger ol bî-direm
Mûzesi yirine çekerdün elem

1426 Tasfiye-i kalbün olaydı çü âb
Anlar idün deyu virildi cevâb

ED-DEVHATÜ'L-HÂMİSE FÎ-TASFİYETİ'L-KALB

- 1427 Tasfiye-i kalbe iren âb-veş
Âlemi gerdân ide tollâb-veş
- 1428 Kalbüne irişmeye gerd-i keder
Kâlebi kalbin ide pür-sîm ü zer
- 1429 Sîm ile zer marifetullâhdur
Ana göre sîm ile zer kâhdur
- 1430 Gıl u gışa kalbüni mehcûr kıl
Zâhirünü bâtnunu nûr kıl
- 1431 Âb-ı musaffâda ferah yârdur
Anı teferrüde neler vardur
- 1432 Âb ki sâfî ola mirât olur
Nûr-ı tecellî ana mişkât olur
- 1433 Tasfiyeden kalb ki hâlî ola
Nefs beden mülkine vâlî ola
- 1434 Zâhirüne bâtnun uymaz müdâm
Zarf olamaz bâdeye işkeste câm
- 1435 Zeng gibi nâle idersin dürüst
Lîk olur gûşun işitmekde süst
- 1436 Nîl ki âlûde durur hâkden
Karı berîdür güher-i pâkden
- 1437 Bahr ki her lahza musaffâ durur
Dürr-i girân-mâyeye me'vâ durur
- 1438 Gûk-ı alâyık ki şinâver ola
Meşgale deryâçesi mugber ola
- 1439 Kalbe keder nakd-i dili kalb ider
Nûr-ı safâ gevherini selb ider
- 1440 Tasfiye ile açılır zeng-i ışk
Saykal ile niteki tîg-ı Dımışk

- 1441 Âyine-i kalbüne virsen cilâ
Sende nümâyân ola heb mâ-sivâ
- 1442 Göz yaşı mevc urduğıçün bî-gubâr
Hâl-i dili yâre ider âşkâr
- 1443 Şâhid-i ışkun yüzini gösterür
Kevser-i nûrun gözini gösterür
- 1444 Tasfiye-i kalbe çü mehcûrsın
Bezm-geh-i marifete dûrsın
- 1445 Gam has u hârını sirişkünle sür
Gör ki bu âlemde neler var gör (?)
- 1446 Sen ki mukayyed olasın dâmda
Bâz-ı maânî olur ârâmda
- 1447 Keşf idemez bâl u perin bir nefes
Ten kafesi içre yatur muhtebes
- 1448 Aç gözünü gam yime dünyâ için
Merge sürer hüzn ile gavgâ için
- 1449 Kısmet-i Hak her ne ise vir rızâ
Dime gedâyam beni kıl bâ-nevâ
- 1450 Her kişünün rızkı mukadder durur
Mansıbı zâtına musahhar durur
- 1451 Yok yire âyîneni jeng eyleme
Rahş-ı taleb pâyını leng eyleme
- 1452 Tasfiye-i kalbe çalış subh u şâm
Zâtunı âyîne tutınsun avâm
- 1453 Bahr-ı derûnun tola lü'lü'-i ter
Ola ayân niçe sadezsiz güher
- 1454 Kalbini sâf idebilen cûy-veş
Bûy-ı mahabbet sala şebbûy-veş
- 1455 Pâk-dil olan kişi Hak-bîn olur
Kendi vücûdında güher-çîn olur
- 1456 Kalbe safâ nûra ziyâ yaraşur
Bahre sadez dürre bahâ yaraşur

- 1457 Gussa ile kalb ki vîrân ola
Sâhibi toprak ile yeksân ola
- 1458 Dirhem ü dînâra ki meyl idesin
Dilde gam u gussayı seyl idesin
- 1459 Kendi vücûdun sana pinhân olur
Akl ise fikr ise girîzân olur
- 1460 Dâmen-i mürşid ki penâh olmaya
Davî-i irfâna güvâh olmaya
- 1461 Pîr gerek pîr gerek pîr pîr
Nite ki zencîr iledür zabt-ı şîr
- 1462 Mürşide zer-ger diyelüm fi'l-mesel
Pûtesidür hânkah-ı bî-bedel
- 1463 Kimi ki ol pûtede kâl eyleye
Kâlin anun mazhar-ı hâl eyleye
- 1464 Zîverine gevherün olmaz sezâ
Varmayıcak zer-gere zer serverâ
- 1465 Kimi olur lâyıık-ı tâc-ı şehân
Kimisi destîne-i dûşîze-gân
- 1466 Kalb ki hâlî ola agyârdan
Nûr tola pertev-i dîdârdan
- 1467 Degme kişi mahrem-i kalb olmadı
Yâd harîm-i dile yol bulmadı
- 1468 Mesned-i şâhîde nider yâdlar
Mahrem-i akl olmadı nâ-şâdlar
- 1469 Dehr-i denî kim nazarı dûnadur
Gussası anun dil-i mecnûnadur
- 1470 Âkil odur kim yükini çekmeye
Hardur o kim gerdiş için gam yiye
- 1471 Sâf-dil ol kim bilesin kendüni
Hüzn ile zehr itmeyesin kandüni

- 1472 Tasfîye-i kalb ile rûşen-dil ol
Gün gibi nûr-ı kîdeme vâsıl ol
- 1473 Tahliye kıl hâneni bîgânededen
Sakla o vîrâne-yi dîvânededen
- 1474 Gülşenüne zâgı karîn eyleme
Bezmüne nâ-dânı yakın eyleme
- 1475 Zerrece kalbünde yaraşmaz keder
Oldı keder mâni-i nûr-ı basar
- 1476 Sakla letâyif dürerin sînede
Hâr u hası gizleme gencînede

LATÎFE-İ SAHÎHA

- 1477 Niteki ben âciz ü nâ-şâd-kâm
Bülbül-i gülzâr-ı kemâl ü kelâm
- 1478 Gussa vü hüzn ile ki magmûm olam
Sûret-i mevcûd ile madûm olam
- 1479 Gönlüme kim çirk ü elem yol bula
Marifetüm varlığı talan ola
- 1480 Gam ki gele hâlümü yâd itmezem
Gam ki gide âlemi yâd itmezem
- 1481 Gussa-ı gerdûn ile mahzûn iken
Kenc-i belâda cigerüm hûn iken
- 1482 Ne açılır gonçe-i bâg-ı kemâl
Ne yakışur kâlûme evsâf-ı hâl
- 1483 Zulmet-i gam tîre kılup cânımı
Âteş ider külbe-i ahzânımı
- 1484 Mihr-i tefazzul salamaz pertevin
Dûr idemez zulmete gönlüm evin
- 1485 Mihr-i kerem arz-ı cemâl eylemez
Zafımı hiss ile hayâl eylemez
- 1486 Niçe zamân lâl olurım derd ile
Âteş-i âh ile dem-i serd ile

- 1487 Şol deme dek kim kıla hak feth-i bâb
Terk ide gönlüm evini ıztırâb
- 1488 Sînede ilhâm çerâğı yana
Reşk ile çerhün dahı dâğı yana
- 1489 Ref ide ebkâr-ı maânî nikâb
Kalmaya gönlümde elemden hicâb
- 1490 Nazm ile mamûr kılup kilkümi
Dürr ile tezyîn iderin silkümi
- 1491 Bahr gibi cûşa gelür vâridât
Pür-dür olur sanki sadehdür devât
- 1492 Gönlüm ider âb-ı hayâtı revân
Hâme-i dür-bârum ana nâvdân
- 1493 Kalbümi terk eylemeyince keder
Milket-i manîden alınmaz haber
- 1494 Böyledür ey râst-rev-i dânişân
Tasfîye-i kalb gerek her zamân
- 1495 Çünkü mücellâ ola mir'ât-ı dil
Pertev-i mihr ile tolar muttasıl
- 1496 Tasfîye-i kalb müşâhid durur
Tahliye-i rûh müsâid durur

ED-DEVHATÜ'S-SÂDİSE FÎ-TAHLİYETİ'R-RÛH

- 1497 Gel berü ey sâlik-i nâ-puhte-dil
Tahliye-i rûha çalış muttasıl
- 1498 Tahliyeden rûh ki hâli ola
Duhter-i bî-haly misâli ola
- 1499 Hulye ile hâmızumı hulv kıl
Tahliye-i rûhı şeker-rîz bil
- 1500 Tahliye kıl cân evini gayrden
Hâneni mümtâz idegör deyrden
- 1501 Zîver-i cân ışk-ı ilâhî durur
Işk-ı Hudâ dost güvâhı durur

- 1502 Rûha revân hulye-i meşrûhdur
Niteki ârâyiş-i ten rûhdur
- 1503 Sîne-i bî-mihr belâ kânıdur
Hûn-ı ciger lal-i Bedahşânıdır
- 1504 Menzil-i ebrâra çü oldun revân
Rûhı berî eyle kederden ayân
- 1505 Rûhumı ârâyiş-i tevhîd kıl
Şükri ana hilat-ı te'bîd kıl
- 1506 Sîne ki magmûm ola muzlem kalur
Rûh çerâgında ziya kem kalur
- 1507 Âb-ı revân hâr u hası neylesün
Şerbet-i şekker mekesi neylesün
- 1508 Rûh gerek rûh gerek rûh rûh
Tâ ki sana dimeyeler rûh rûh
- 1509 Şema ki nûrından ola dûdı çok
Nûr-ı ziyâsı görünür var yok
- 1510 Say ile kıl rûhumı mir'ât-ı sâf
Kılmaya tâ rûy-ı bekâdan hilâf
- 1511 Bâg ki hâr u hasa mehcûr ola
Nûrı anun gark-ı yem-i nûr ola
- 1512 Ârız-ı mir'ât çü jengâr olur
Jengi anun mâni-i dîdâr olur
- 1513 Bahr safâsın gözedür mâhiyân
Gûk ile deryâçe tolar her zamân
- 1514 Rûha safâ kalbe ziyâ olsa yâr
İki cihân sırrı olur âşikâr
- 1515 Âteş-i gam hâne-i kalbi yakar
Seyl-i elem milket-i akli yıkar
- 1516 Gussaya mehcûr gerek hânımân
Tâ viresin milk-i kıdemden nişân
- 1517 Işk-ı Hudâ gussaya hem-dem degül
Gussaya hem-dem olan âdem degül

- 1518 Mansıb için çekme elem zînhâr
Câh o durur olmaya gam ana yâr
- 1519 Dirhem için saçma yaşun nakdini
Açma sakın hubb-ı direm fakdını
- 1520 Işk-ı Hudâ mansıbına tâlib ol
Ragbet-i mâlı ko ana râgıb ol
- 1521 Kimse senün azlüne kâdir degül
Hükm-i beşer refüne sâdır degül
- 1522 Varlıg odur kim suya gark olmaya
Âteş anı yakmaga yol bulmaya
- 1523 Nakd o durur düzdün irişmez eli
Hayra çıkar ahiri vü evveli
- 1524 Gönlünü gamdan sakınur rûz u şeb
Gam dahı gelmez dile eyler edeb
- 1525 Sîne ki gıll u gış ana ugramaz
Tîg-ı melâmet cigerin togramaz
- 1526 Rûha safâ-bahş olicak kârdan
Işk-ı Hudâ ile olur şâdmân
- 1527 Işk-ı mecâzî gam ile yâr olur
Işk-ı hakîkîye elem bâr olur
- 1528 Tahliye-i rûh kılan ehl-i derd
Eyledi her dâgını bir surh verd
- 1529 Bûy-ı dil-âvîzi bahâr-ı vücûd
Arz ide kerrûb meşâmına cûd
- 1530 Bûlbûl ola nagmesi yok pür-sürûd
Eyleye efgân yirine bin dürûd
- 1531 Âlemi âvâzesi mest eyleye
Bâg-ı İrem murgını pest eyleye
- 1532 Hâr elemin bilmeye şâdân ola
Şebneme meyl itmeye handân ola

- 1533 Saydına kimse bulamaz dest-res
Düzmeye iller anun için kafes
- 1534 Âşık ola şeh-perine şâh-bâz
Görse hümâ eyleye ana niyâz
- 1535 Mihr ile mehden idine âşiyân
Olsa çemen-zâr-ı sipihre revân
- 1536 Tahliye-i rûh anı mergûb ide
Cân gibi irfân ile mahcûb ide
- 1537 Âkil odur sözlerümi gûş ide
Gevherümi gûşına mengûş ide
- 1538 Gussaya yâr olmaya dünyâ için
Sevmeye dünyâyı temennâ için
- 1539 Dehr-i denî kim katı nâ-çîzdür
Hubbı anun cân-küş ü hûn-rîzdür
- 1540 Gussa ile gönlüni kim kûr ide
Çeşm-i cihân-bînüni nûr ide
- 1541 Rûh-ı revânun kala zîr-i hicâb
Şâhid-i ışk itmeye ref-i nikâb
- 1542 Her kişi bîgâneligün ayb ide
Belki vücûdunda senün reyb ide
- 1543 Yâd olasin meclis-i ebrârdan
Gussa seni dûr ide dîdârdan
- 1544 Ruh-ı revânun ki mükedder göre
Âyinene kim gele mugber göre
- 1545 Şâhid-i ışk eyleye senden firâr
Arz-ı cemâl eylemeye âşikâr
- 1546 Mesned-i sultân ola mı mezbele
Mezbeleden herkese nefret gele

HİKÂYET-İ ... (?)

- 1547 Ehl-i sülûkun birisi bir zamân
Meslek-i ebrâra olurmuş revân

- 1548 Bâtını tamîrin idüp iktizâ
Eyler imiş pîrlere iktidâ
- 1549 Lîk gam-ı dehr ile nâlân imiş
Gönli tarab-hânesi vîrân imiş
- 1550 Tasfiye-i rûh nedür bilmemiş
Jengini âyînesinün silmemiş
- 1551 Gam çeker imiş dili var yok yire
Akıdur imiş yaşını çok yire
- 1552 Nâm-ı sipihri dahı unutmamış
Mürşidinün dâmenini tutmamış
- 1553 Gam yir imiş tume için zâd için
Hâtırı meksûr imiş evlâd için
- 1554 Böyle tekayyüd anı dûn eylemiş
Bâr-ı gam altında zebûn eylemiş
- 1555 Dîde-i pür-nûrını tutmuş sebel
Görmüş anun seyri Hak'a nâ-muhal
- 1556 Tayy-ı tarîk idememiş derd-mend
Gussa-ı dil olmuş ana pây-bend
- 1557 Meh gibi mir'âtı olup pür-gubâr
Gizlü imiş kendine dîdâr-ı yâr
- 1558 Ârız-ı âyîne ki pür-jeng ola
Sûret-i maksûda hemîn teng ola
- 1559 Dâmenini hâra viren derd-nâk
Tâlibinün destin ide çâk çâk
- 1560 Gam ne denîdür ki ola rûha yâr
Ola mı bebgâya mekes gam-güsâr
- 1561 Çünkü gam ile gözi bî-nûr imiş
Kendüsi kûr u yatağı gûr imiş
- 1562 Merhamet idüp ana bir pîr cüst
Say ile noksânını eyler dürüst
- 1563 Pençe-i gamdan koparup cânını
Kâmil ider cehd ile irfânını

- 1564 Tahliye-i rûh ile handân kılup
Gülşen-i tahkîka nigeş-bân kılup
- 1565 Yol bulamaz rûhına bir lahza gam
Zâd-ı safâ ile olur mugtenem
- 1566 Gönli gözi Hakk'ı müşâhid olur
Bahtı da kendine müsâid olur

ED-DEVHATÜ'S-SÂBİA Fİ'R-RİYÂZETİ

- 1567 Eyle riyâzet ki riyâz-ı vücûd
Bula bahârân-ı kemâl ile sûd
- 1568 Merd-i riyâzet-keşe Bârî Hudâ
Ravza-i firdevsini eyler atâ
- 1569 Hazret-i Hak irtene kâdî ola
İster isen her kişi râzî ola
- 1570 Âb-ı riyazetle özün pâk kıl
Bahr-ı edeb karını idrâk kıl
- 1571 Rûyunı zerd eylesen altûn gibi
Hâk seni yutmaya Kârûn gibi
- 1572 Sikke-i ışk ile yüzün hûb ola
Zer gibi sözün dahı mergûb ola
- 1573 Nûr ile hem-reng ola ruhsâreler
Nûr sana cismüni âvâreler
- 1574 Bâr-ı riyâzet kıla kaddün dü-tâ
Ola miyânun ademe reh-nümâ
- 1575 Pîga gibi sakla mahabbet odın
Bahş kıl âteş-zene himmet odın
- 1576 Kim ki riyâzet-keş ola sâf olur
Hâlîkını cân ile vassâf olur
- 1577 Rûyını zerd eylemeyen gülmedi
Işk-ı Hudâ sikkesini bulmadı
- 1578 Kalbini sâf eylemeyen zer gibi
Kâl idemez kendini zer-ger gibi

- 1579 Pûte-i âlemde özün kâl kıl
Kâl ile kîli ko sözün hâl kıl
- 1580 Bâg-ı riyâzetde yaşun eyle cûy
Eylesün âyîne seni her dü-rûy
- 1581 Serv gibi olmaga sâbit-kadem
Derd gerek derd gerek bîş ü kem
- 1582 Cûy şeb ü rûz öper pâyını
Yine işitmez dün ü gün vâyını
- 1583 Bâg-ı riyâzet ki mutarrâ ola
Cûy-ı sirişkûn sana meclâ ola
- 1584 Bûy-ı gülinden pür olursa demâg
Gülşen-i Cennet'den idersin ferâg
- 1585 Sünbûli kim zâhir ola cândan
El çekesin kâkül-i gilmândan
- 1586 Servi ki aksin sala göz yaşına
Zâhir ola çeşm-i güher-pâşına
- 1587 Sâlike tûbâ hevesi ayb olur
Ayb ile gönlinde cinân gayb olur
- 1588 Âb-ı riyâzetle tahâret kılan
Işk namâzına ikâmet kılan
- 1589 Secde-gehin hâr u hasa dûr ider
Kabe'yi her kiblede manzûr ider
- 1590 Dürr-i rızâ bahr-ı riyâzetdedür
Nûr-ı Hudâ gevher-i hikmetdedür
- 1591 Ûd-ı riyâzet ki pesend olmaya
Kulle-i teshîre kemend olmaya
- 1592 Cümle mühimmâta odur kâr-sâz
Sâlike oldur dün ü gün dil-nüvâz
- 1593 Hâ'il olur matlabuna gıll u gış
İster isen âb-ı riyâzetsiz iş

- 1594 Bâd-ı berîn oldı riyâzet meger
Gonçelere andan irür bûy u fer
- 1595 Olsa riyâzet nefesünden baid
Bâd-ferih gibi dürûgun bedîd
- 1596 Âdemi kâl iden odur zer gibi
Ana iren kâl ola gevher gibi
- 1597 Niçe denizdür has u hâşâki yok
Mevsim-i hîz-âbda hîç bâki yok
- 1598 Sâhili müstagrak-ı dürr ü güher
Bâtını mâhîlere mehcûr-ı ter
- 1599 Keşti-i ten anda nesîm istemez
Ana iren fülki nijîm istemez
- 1600 Sâlik o bahr içre olursa neheng
Baglana mûy-ı dümine yüz peleng
- 1601 Derlese her katresi deryâ ola
Niçe deniz zâtını cûyâ ola
- 1602 Ten yükini çekmeye merkeb-misâl
Kendü gubârını kıla pây-mâl
- 1603 Dâmen-i âlâyîşi çâk eyleye
Fikreti ezyâlini pâk eyleye
- 1604 Ehl-i riyâzet çü sebük-rûh olur
Çaglasa tûfân-ı ecel Nûh olur
- 1605 Çâpük olan menziline kat ider
Pister-i hâşâki güher-nat ider
- 1606 Yolda kalan kanda ise leng olur
Menzili ten-perver olan geç bulur
- 1607 buyurdı Resûl (?)
Sıkleti hayvân olan eyler kabûl
- 1608 Çün koyasın meslek-i ebrâra pây
Îlede sıklet seni hem-çü derây
- 1609 Zâd-ı riyâzet sana besdür gıdâ
Anun ile zâyil olur mübtelâ

- 1610 Ehl-i riyâzetedür alan menzili
Râh-ı ademde komayan mahmili
- 1611 Bâtını pür-nûr iden anlar durur
Zâhiri mamûr iden anlar durur
- 1612 Her biri bir âyine-i zü'l-cihât
Her tarafından görünür mümkinât
- 1613 Garka virür tenlerini bahr-ı nûr
Fülk-i fenâ ile iderler ubûr
- 1614 Bâg-ı riyâzetde olan ser-firâz
Kalbi cihân-zinde kılır kış u yaz
- 1615 Hâb u hora mâ'il olan har durur
Cû u riyâzet-keş olan er durur
- 1616 Eyle bu vech ile sülûk ey ahî
Sıklet ile kılma ayân dûzahı
- 1617 Ahz-ı letâfet kıl eyâ bü'l-heves
Bulmaya sıklet sana tâ dest-rest

LATÎFE-İ GARÎBE

- 1618 Niteki bir sâlik-i peşmîne-pûş
Meclis-i ebrâra salarmış hurûş
- 1619 Haylice ten-perver imiş derd-mend
Sıklet ucından çeker imiş gezend
- 1620 Kubbeye dönmiş şikem-i ferbihi
Nahl-ı kadinün gözi olmuş bihî
- 1621 Penbe ile teni pür-güdâz (?)
Eyler imiş Hâlık'a çok çok niyâz
- 1622 Dir imiş ey sâni-i vâfir-minen
Sıklet ile kaldı fikâr oldı ten
- 1623 Ten yükini çekmege yok tâkatüm
Niçe füzûn ola sana tâatüm
- 1524 Gelse salât içre sücûd u rukû
İdemezsin yine kıyâma rücû

- 1625 Yük bir olur ikiye yokdur mecâl
Al bu yüki ol yüke kanum helâl
- 1626 Bulamadum ben bu belâya devâ
İdemedüm kendümi yükden rehâ
- 1627 Aç turursam ölürin derd ile
Nimete sundukça şikemden gele
- 1628 Menzil alur her kişi çâlâk ü cüst
Ben gil içinde kalurın nâ-dürüst
- 1629 Hâb-güzâr olsa tenüm kış u yaz
Bana nigûhişle virür imtiyâz
- 1630 Dem dem ider âhı dilîrân-ı ışk
Ben iderin her nefes ol âha meşk
- 1631 İdemezin pâyı rikâba karîn
Olamazın şâh-süvâr-ı güzîn
- 1632 Senden olur bana meded âşikâr
Âlemi yokdan yaratan Kirdgâr
- 1633 Böyle figân eyler imiş Vâcib'e
Hak katı rahm eylemiş ol tâlibe
- 1634 Kulzüm-i ilhâmı olur kef-zenân
Dürrine bir mürşid ider iktirân
- 1635 Varur o şahsı getirür câyına
Âb-ı riyâzet akıdur pâyına
- 1636 Puhte kılur anı o tennûrdan
Heykeli kandîle döner nûrdan
- 1637 Râh-ı kerâmetde sebük-bâr olur
Hilkati tebdîline dermân bulur

ED-DEVHATÜ'S-SÂMİNE Fİ'L-MÜCÂHEDE

- 1638 Cehd kıl ey râh-rev-i tîz-kâm
Cây-geh olsun sana bâg-ı merâm
- 1639 Cehd ki olmaya muvâfik sana
Vuslat-ı cânâne ne lâyıık sana

- 1640 Gül-bün-i maksûdun açılmaz güli
Cehd ile âh itmese dil bülbüli
- 1641 Say ile yâr olmasa ehl-i safâ
Kabe-i matlûba olurlar cüdâ
- 1642 Cehd-i dürüst olmaga himmet gerek
Himmet için Hâlık'a minnet gerek
- 1643 Işk tarîkinde mücâhid füzûn
Her birisi mürşid-i ibret-nümûn
- 1644 Dide-i cehd ile kılanlar nigâh
Dâmen-i yâri idinürler penâh
- 1645 Cehd ile deryâyâ irer cûylar
Bilmedi bu remzi tarab-cûylar
- 1646 Dildeki cehdünde ki noksân ola
Dîdelerün acıya giryân ola
- 1647 Gevher-i maksûd görünmez sana
Cânuna şûr-âbı idersin gıdâ
- 1648 Sâhil-i deryâda tutarsın mekân
Lücce-i bahre olamazsın revân
- 1649 Katre gibi zâtunı nâ-bûd ider
Gözden akan reşhalarun rûd ider
- 1650 Halk seni vâsıl-ı ummân sanur
Gevher-i nâ-süfteyi cûyân sanur
- 1651 İster isen suna sözüm sana şehd
Cehd gerek cehd gerek cehd cehd
- 1652 Eylemese cehdini Mûsâ dürüst
Hakk'a Kelîm olmada kalurdu süst
- 1653 Kim ki mücâhid ola ser-bâzdur
Zümre-i uşşâkda mümtâzdur
- 1654 Râst mücâhiddür o şeyh-i güzîn
Gûş tuta kavline adâ-yı dîn

- 1655 Tîg-ı zebânını alev-nâk ide
Sîne-i pür-kîneleri çâk ide
- 1656 Nîze ola elde asâsı müdâm
Hasm bile nefsinı her subh u şâm
- 1657 Himmeti tîgını arak-nâk idüp
Nâle ile âlemi pejvâk idüp
- 1658 Râh-ı hidâyetde muzaffer ola
Mülk-i fenâ ana musahhar ola
- 1659 Cehd kıla ide cihâdın tamâm
Kılmaya tîg-ı amelin der-niyâm
- 1660 Bâm-ı mahabbetde gezen bûm-veş
Subha degin şule vire mûmveş
- 1661 Cehd kıla yaşını deryâ ide
Zâtını bir gevher-i yektâ ide
- 1662 Lafz-ı cehid safha-ı irfândur
Cîmi cemâl üzre nûmayândur
- 1663 Hâsı devâsıyla muabber durur
Manide ol hûr-ı münevver durur
- 1664 Çâr-rükun sırrına dâlı delîl
Oldı cehid cümle cihetden cemîl
- 1665 Cehd kamu müşkili âsân kılur
Gussa vü teşvîşi perîşân kılur
- 1666 Hazret-i Hak kim buyurur “**câhidû**”
Tâbi olupdur ana pîrân kamu
- 1667 Cehd ile mahtûm olıcak hükm-i şâh
Vesvese-i nefsi hep eyler tebâh
- 1668 Genc-i fenâ ejderidür bî-gümân
Eyleyemez herkes ana iktirân
- 1669 Şekkeridür tûti-i gûyâların
Mîvesidür nahl-ı dil-ârâların
- 1670 Cehd ile pâyâna irür cümle kâr
Cehd ile âyînede kalmaz gubâr

- 1671 Ger âna dâr itse özin bir mürîd
Gönli murâdını kıla ber-mezîd
- 1672 Şeyh ki elfâzı ana yâd ola
Her ne ki irşâd ide ifsâd ola
- 1673 Olmasa ger nâsiha vird-i lisân
Dinlemeye pendini halk-ı cihân
- 1674 Kâr-ger olmaya binâ-yı ulûm
Cehd ana olmazsa esâs u rüsûm
- 1675 Anla sözüm uy bana ey ehl-i dil
Kalmayasın tâ ki yolundan hacil
- 1676 Pile degül her biri gevher durur
Heft yemün dürrine hem-ser durur
- 1677 Şâhid-i manâya lafızdur libâs
Nûrî sözümnden idegör iktibâs
- 1678 Kilkümi mîzâb kılan Kirdgâr
Âb-ı hayâtı sözüme kıldı yâr
- 1679 Gerçi siyâh oldu midâdum benüm
İşkî beyâz itdi sevâdum benüm
- 1680 Cedvel ü perkâra sagışmaz bu pend
Râst u kec viremez ana gezend
- 1681 Var niçe bin manisi kem harfînün
Gerçi ki mazrûfî nihân zarfinun
- 1682 Cehdi beyân eyledüm ey bü'l-heves
Cehd ile bul sen de ana dest-res
- 1683 Kizb ü dürûg eyleme taklîdi ko
Gel berü tahkîka bu terdîdi ko
- 1684 Hîleni hâyil idemezsin bana
Sihrüne mânend-i seher vir ziyâ
- 1685 Cehd asâsın ele al evvelâ
Sonra çekil yoluna ey bî-nevâ

- 1686 Cehd durur râh-ı taleb mürşidi
Kim ki ana irdi mürfûdüm didi
- 1687 Dinle ser-encâmını bir ahmakun
Anlamamış semtini râh-ı Hak'un

LATÎFE-İ ÂCÎBE

- 1688 Nite ki bir ahmak u na-dân u hâr
Merkeb-i nefesine olurmuş süvâr
- 1689 İster imiş menzile vara nihân
Râh-ı hidâyetde olurmuş devân
- 1690 Tutsa inânın yola girse eger
Gelse önüne pül-i deryâçeler
- 1691 Havf ile gerden-keş olup ol himâr
Eylemese pülden ü gilden güzâr
- 1692 Cehd ile alup eline tâziyân
Kılmaz imiş darb ile anı revân
- 1693 Eldeki pelhengini idüp rehâ
Râm olur imiş o hara dâ'imâ
- 1694 Bulmaz imiş menzile varup sürûr
İtmez imiş merkebi gilden ubûr
- 1695 Nâzil olurmuş dükeli kârvân
Yolın ararmış dahı ol nâ-tüvân
- 1696 İster imiş merkebi bir yol bula
Anun ile menzile vâsıl ola
- 1697 Arayu arayu güzer-gâhını
Derledür imiş har-ı güm-râhını
- 1698 Uyar imiş merkebe insân iken
Şeyh idinürmiş anı hayvân iken
- 1699 Pâldümini eyleyüben tâziyân
Râm idemezmiş tutamazmış inân
- 1700 Cehd ile darb eylese ursa kötek
Menziline varur iken ol eşek

- 1701 Bilmez imiş cehd tarîkûn o har
Yok yire geşt eyler imiş ser-te-ser
- 1702 Râst yolın kej ider imiş himâr
Gezdürür imiş anı bî-ihdiyâr
- 1703 Pey-rev olurmış har-ı lâ-yefhama
Ugrar imiş yok yire derd ü gama
- 1704 Kılsa eger say ile cehdin dürüst
Olur idi merkebi çâlâk u cüst
- 1705 Varur idi iller ile menzile
Düşmez idi mahmili gilden gile
- 1706 Har gib lâ-yakıl imiş neylesün
Merkebe hâlin niçe şerh eylesün
- 1707 Hây meded bu ne musîbet durur
Niçe cehâlet niçe gaflet durur

ED-DEVHATÜ'T-TÂSİA Fİ'L-MÜŞÂHEDE

- 1708 Aç gözünü eyle müşâhid özün
Çirk-i riyâdan yu yaşunla yüzün
- 1709 Dîde nedür dinle anı evvelâ
Kıl gözün ile gözüne ilticâ
- 1710 Çeşmüni kim görmeyesin âşkâr
Bilmeyesin neydüğünü Kirdgâr
- 1711 Merdümek-i dîdene merkez ola
Dâ'ire-i ışka beşer yol bula
- 1712 Aynını bilmek kişiye farz-ı ayn
Kalmaya tâ cân u dili beyne-beyn
- 1713 Bilmedigün göz sana çeşmek durur
Göz degül ol dâire-i şek durur
- 1714 Buldı beyâz ile siyeh anda cây
Söyle bana kangısıdur reh-nümây
- 1715 Göz yaşı bahr oldı nedür karası
Kime delîl agı ile karası

- 1716 Sen misin âyîne yahud göz midür
Çeşmüne âyîne dimek söz midür
- 1717 Anda midür nûr-ı Hudâ sende mi
Yoksa senün gibi o da bende mi
- 1718 Ol müjdeler kimi işâret kılur
Remzini mermûzını yâ kim bilür
- 1719 Dîde-i serden mi görünür Hudâ
Çeşm-i basîret mi gerekdür ana
- 1720 Kim ki müşâhid ola zerrâtını
Mihr-i hakîkat bile mir'âtını
- 1721 Dîde-i ser sâhibini kûr ider
Rûşen iken âlemi deycûr ider
- 1722 Çeşm-i basîret ki açılmaz dürüst
Gösteremez kendini bezm-i nühust
- 1723 Çeşm-i seri âleme sarf eyleyen
Çeşmeke meyl itdi nite pîr-zen
- 1724 Çeşm-i seri âyine kıldı Hudâ
Oldı basîret gözine hod-nümâ
- 1725 Çâr gerek merd-i Hudâ-bîne göz
Böyle olan sâlike şâhum ne söz
- 1726 Çünkü fenâ ile bekâdur mehek
Her birine şâhidün iki gerek
- 1727 Hey'et-i dûda nazar it nârdan
Mûrlarun şeklini gör târdan
- 1728 Heft yemi bir dür ile şerh kıl
Ol düri şeş-peyker ü nüh-tarh kıl
- 1729 Şâhid-i gaybî haberin âba sor
Sûr sadâsın dahı tollâba sor
- 1730 Kevkeb içinde felegi eyle seyr
Sûret içinde göregör şekl-i deyr
- 1731 Aynını ko aksine eyle nazar
Anla kimün âyinesidür beşer

- 1732 Huld ile fark eyle cihân bâgını
Eşkin akıtsun kızılırmagını
- 1733 Bülbül ü usfûra nazar kıl tamâm
Söyle bana kankısınundur kelâm
- 1734 Dâneye âlüfte güle derd-mend
Kankısıdur söyle bana hemçü kand
- 1735 Dâm u kafes farkını bil âşikâr
Eyleyegör akl hümâsın şikâr
- 1736 Nâle-i güncişki tehî anlama
Nahl-ı bihî serv-i sehî anlama
- 1737 Nagme-zeni sanma ki murgân ola
Nagme odur murg ana hayrân ola
- 1738 Garba irişdür nazarun şarkdan
Rada yetişdür nazarun berkden
- 1739 Gevhere kân içre iken mahrem ol
Dürr-i Aden mübhem iken hem-dem ol
- 1740 Meskenün içre yedi iklimi gör
Keşf ile kalbündeki takvîmi gör
- 1741 Yaz u kışa virme sakın imtiyâz
Hidmete gelsün kapuna kış u yaz
- 1742 Katre-i bârânı sehâb anlama
Her şerer-i âhı şihâb anlama
- 1743 Âyine kıl zâtunı âlemlere
Yaşunı sor reşha-i mübhemlere
- 1744 Böyle müşâhid olur isen tamâm
Dergehüne hidmet ide hâs u âm
- 1745 Gerd-i rehün zîver-i tâc ideler
İşigiünü mesned-i âc ideler
- 1746 Resm-i naalçen gören anma nigâh
İdine tâ haşra degin secde-gâh

- 1747 Dâmenüni çâk ide ragbet eli
Yâresini görse velî dir velî
- 1748 Nûr-ı kerâmâtun olup nûr-bahş
Kalmaya hûrşîd-i felekde dırahş
- 1749 Hârik-i âdâtunı her kim ki göre
Hâk ola vü ayaguna yüz süre
- 1750 Pâk idesin hâr u has-ı âlemi
Hâke cüdâ eylesin âdemi
- 1751 Yakasın irşâd çerâğın dürüst
Eylesin tîre-dil olanı cüst
- 1752 Hânkahun Kabe-i mestûr ola
Taşı vü toprağı kamu nûr ola
- 1753 Cismüni vîrân ide ışk-ı Hudâ
Genc-i vilâyet kıla zâtunda câ
- 1754 Künc sana gencüni seyrân iden
Genc diye küncüne pîr-i kühen
- 1755 Hakk'ı müşâhid olasın gün gibi
Kendüni pinhân idesin dûn gibi
- 1756 Rütbe-i ahfâya olup müstahık
Hûn-ı cigerle olasın müttefik
- 1757 Her ne zuhûr itse letâ'if ola
Cân gözine ayn-ı maârif ola

LATÎFE-İ HASENE

- 1758 Niteki bir şahs-ı zavâhir-mesîr
Zâd-ı cehâletden olup tume-gîr
- 1759 Zâhire idi nazarı her zamân
Gâfil idi haylice ol nâ-tüvân
- 1760 Rîş-i sefid üzre olup ragbeti
Sinn ile anlardı kamu hikmeti
- 1761 Tâze cüvân görse sanurdı gabî
Haylice cehl üzre idi meşrebi

- 1762 Ak sakala râgıb olup âşikâr
Mâ'il idi penbeye dihkân-vâr
- 1763 Penbe ile miski iderdi nihân
Bîhude sevdâda idi her zamân
- 1764 Sanur idi çok yaşayan çok bile
Pîr-i kühen tâzededen artuk bile
- 1765 Kendüsi pîr olmag ile derd-mend
Pîrlerün vazını iderdi pesend
- 1766 Bir gün ana Bâri Hudâ-yı kerîm
Eyledi bir tâze cüvânı garîm
- 1767 Pîr-perestün sözi oldı hebâ
Bulmadı tedbîr ile derde devâ
- 1768 Pîrleri yanına cem eyledi
Her birini cemine şem eyledi
- 1769 Tâze cüvân olmag ile düşmeni
Almadı aynına anı ol denî
- 1770 Hâr gören düşmenini hâr olur
Ummadugı derde giriftâr olur
- 1771 Hazret-i Hak emri ile ittifâk
Pîr ü cüvân beynine düşdi şikâk
- 1772 Nâvek-i tedbîr ile ol nev-cüvân
Eyledi ol pîri melâmet-nişân
- 1773 Sinne göre olmadı akl u hüner
Beççe-i şîr eyledi gürge zarar
- 1774 Çünkü müşâhid olamadı dürüst
Sandı ki tedbîr-i cüvân ola süst
- 1775 Hak anı maglûb u zebûn eyledi
Kalbi gözin derd ile hûn eyledi
- 1776 Her neye azm itse olup vâjgûn
Pençe-i bernâ anı kıldı zebûn
- 1777 Hây meded bu ne hamâkat durur
Ref-i edeb terk-i mahabbet durur

ED-DEVHATÜ'L-ÂŞİRE Fİ'L-MAHABBETİ'L-İLÂHİYYE

- 1778 Gel berü ey âşık-ı âlî-himem
Işk ile kıl kendüzünü muhterem
- 1779 Eyle mahabbet haremin ihtiyâr
Mesned-i şâhâne ile olma yâr
- 1780 Bâg-ı mahabbet gülünün bûyın al
Heşt behiştî ko yüzi suyn al
- 1781 Mülk-i mahabbetde idersen karâr
Görmeye âyîne-i kalbün gubâr
- 1782 Işk-ı Hudâ mansıbına dâhil ol
Kendüni terk eyle ana râgıb ol
- 1783 Işk-ı hakîkî sana mehcûr ise
Hâne-i dil hüzn ile deycûr ise
- 1784 Işk-ı mecâzî etegin al ele
Düş yola maksûd gubârın ele
- 1785 Bir gün ola mihr-i kerem nûr-bahş
Bulına hâk içre dür-i pür-dıraş
- 1786 Gevher-i maksûd ola her bir gubâr
Toprağı deryâ kıla ol Kirdgâr
- 1787 Hâr u hasun güllere tedbîl ola
Gonçe-i dil ukdesi tahlîl ola
- 1788 Hikmet-i Hallâk'a bulup dest-res
Kılmayasın bir dahı aynun heves
- 1789 Bahre irüp el yuyasın cûydan
Gül seni mehcûr ide şeb-bûydan
- 1790 Cây-ı hazef gevhere me'vâ ola
Cân u ciger kân ile deryâ ola
- 1791 Bâg-ı hakikat güli arz ide bûy
Bir dahı yüz virmeye hâşâke cûy
- 1792 Mâ-hasal ey sâlik-i Yezdân-perest
Câm-ı mahabbetle özün eyle mest

- 1793 Mîmi durur gonçe-i bag-ı adem
Bûy-ı fenâ anda durur biş ü kem
- 1794 Hâsı durur berg-i dıraht-ı bahâ
Olamaz ol berge sabâ reh-nümâ
- 1795 Tâsı durur gâyet-i izzet meger
Mebde'-i eşyâdur o tâ'ya beşer
- 1796 Bâis olan dehre mahabbet durur
Bu niçe kudret niçe hikmet durur
- 1797 Nâr-ı mahabbet şererin görme hâr
Anun için serseridür rûzgâr
- 1798 Şem-i mahabbet ki fûrûzân ola
Her kişi pervâne-i perrân ola
- 1799 Bâl u peri yakmaz anun âteşi
Zerrece mikrâza baş egmez başı
- 1800 Sûhtesi nûr ile âlûdedür
Nûr ile âlûdesi nâ-bûdadur
- 1801 Gevher-i deryâ-yı kıdemdür velî
San bir avuç hâk durur evveli
- 1802 Gevher odur nûr durur kân ana
Teşne durur haylice ummân ana
- 1803 Katre-i nîsân ana üftâdedür
Habs-i sadefden dahı âzâdedür
- 1804 Dîde-i hakkâk ana mahrem degül
Mahrem olan zâtına âdem degül
- 1805 Andan alur nûr u ferî âfitâb
Perde-keş-i hikmetidür her sehâb
- 1806 Bîkr-i fikir bulmaz ana dest-res
Zâtını tavîz idemez muhtebes
- 1807 Mihr-i mahabbet olalı tâb-nâk
Gevhere gark oldı hemîn rûy-ı hâk

- 1808 Şem-i mahabbet salalı pertevin
Nûr ile zeyn eyledi gönlüm evin
- 1809 Sâlik isen gözle mahabbet yolın
Tutma sakın cehl ile mihnet yolın
- 1810 Zâtunı kıl mazhar-ı âsâr-ı ışk
Gönlüne virsün şeref esrâr-ı ışk
- 1811 Câm-ı mahabbet yine devr eylesün
Bezm-i riyâ mestleri gam yisün
- 1812 Cürasını hâke idersen nisâr
Güllere âyîne olur her gubâr
- 1813 Encümen-i ışka basarsan kadem
Zâtunı terk ide hudûs u kıdem
- 1814 Hırkanı ger nâr-ı mahabbet yaka
Nüh felegi âteş-i gayret yaka
- 1815 Rîşüni cârûb-ı reh-i ışk kıl
Ehl-i fenâ hizmetine meşk kıl
- 1816 Mihr-i mahabbet yine kılsun dıraş
İki cihân milkine ol nûr-baş
- 1817 Aç gözünü eyle temâşâ özün
Kendüzine âyine besdür gözün
- 1818 Eyle mahabbet güherin der-kenâr
Ol yedi deryâ gibi âyîne-dâr
- 1819 Sırr-ı mahabbet sana cân bes durur
Ansız olan rûh-ı revân bes durur
- 1820 Bâg-ı cihân güllerinün bûyudur
Gülşen-i huldun dahı şeb-bûyudur
- 1821 Hâsılı bûstân-ı meşiyetdür ol
Nahl-ı gülistân-ı irâdetdür ol
- 1822 Her varakı fenn-i fenâdan kitâb
Her sebakı milk-i dile feth-i bâb
- 1823 Mîvesi irfân ile şîrîn ü ter
Lezzetine öykünebilmez şeker

- 1824 Işk-ı Hudâ lezzetin alan dehen
Zehr dise şekkere dinmez neden
- 1825 Andagı lezzet katı dil-keş durur
Ugradugı kalbe bir âteş durur
- 1826 Agla be sûfi yüzüni sür yire
Agzuna tâ şehd-i letâfet gire

LATİFE-İ SARİHA (?)

- 1827 Var idi bir şeyh-i mücellâ-derûn
Kendüsini güm kılana reh-nümûn
- 1828 Maden-i esrâr idi peşmînesi
Tolmuş idi ışk ile gencînesi
- 1829 Görse eger savmaasında riyâ
Hâke salardı nitekim bûriyâ
- 1830 Işk gibi sübhası pinhân idi
Encümi gündüzde girîzân idi
- 1831 Sînesi pür-âteş idi bî-duhân
İtmez idi zühdini halka ayân
- 1832 Bûy-ı riyâ dûr idi gülzârına
Bülbül idi gülşen-i bî-hârına
- 1833 Bir gün anun semine virdi salâ
Sît-i ney ü zezeme-i sûrnâ
- 1834 Nagme-i sâz eylemek ile eser
Nâle vü âh itdi rûşen-güher
- 1835 İstedi kim yakasını çâk ide
Tan-ı riyâdan dilini pâk ide
- 1836 Açdı mürîdün biri agzın hemân
Didi eyâ mürşid-i zühd-âstân
- 1837 Kendüni rüsvâ-yı cihân eyledün
Ehl-i harâbâta kırân eyledün
- 1838 Sâzı işitmek çü olupdur harâm
Sen niçün andan olasın şâd-kâm

- 1839 Âlet-i lehv ü tarab iken şapûr
Zatuna ırgürme anunla kusûr
- 1840 Zâhide mehcûr gerek söz ü sâz
Tâ ki ola sâf-dil ü pâk-bâz
- 1841 Çünki işitdi bu sözi ol kerîm
Gördi mürîdinde riyâ-yı azîm
- 1842 Didi eyâ sûfî-i nâ-pâk-dil
Ben bu sadâdan degülem münfail
- 1843 Anı işitdükçe gönül şâd olur
Büy-ı riyâ gülşenime yâd olur
- 1844 Bâis-i lehv olsa kimine ne var
Işk-ı Hudâ ile ider câmı yâr
- 1845 Âlem-i lâhûtı bana yâd ider
Kalbe mahabbet yolın irşâd ider
- 1846 Âkil isen Vâcib'e eyle nidâ
Tâ olasın bencileyin sûfiyâ

**EL-MÜNÂCÂT-İLÂ SÂNİİ'L- MEVCÛDÂT MİNE'R-RAVZATI'S-SÂNIYE EL-
MÛTEALLİKA Bİ'L-EBRÂR**

- 1847 Ey dükeli âlemi âbâd iden
Bülbüli nâlân u güli şâd iden
- 1848 Kıl beni ebrâr tarîkinde hâk
Mihrün ile eyle dilüm tâb-nâk
- 1849 Gönlümi aç ravza-i cennet misâl
Bâr-ı gama nahlumı itdürme dâl
- 1850 Ehl-i kerâmâtı refik it bana
Mezheb-i şettârı tarîk it bana
- 1851 Vey gül ile gülşeni büyü iden
Bülbüli gül şevkine gûyâ iden
- 1852 Bâg-ı cihâna akıdup cûy-bâr
Eyleyen etrâfımı serv ü çenâr

- 1853 Hilkatimüz ravzasını eyle pâk
Kılma bahârın has u hâşâk-nâk
- 1854 Cûy-sıfat kıl bizi cârî-zebân
Vahdetün ikrâr ide tâ kim lisân
- 1855 Serv gibi râst idüp itikâd
Şevk-sıfat olmayalum kec-nihâd
- 1856 Gül gibi bulsun şeref îmânumuz
Benzeye tâ gül-büne izânumuz
- 1857 Eyle alâyık has u hârın cüdâ
Gülşenimüz tâ bula neşv ü nemâ
- 1858 Eyle amel nahlını pür mîveden
Yani mesûbât ile nev-bâveden
- 1859 Gözi açıklardan olup er gibi
Göz açalum ravzana abher gibi
- 1860 Sürh karanfûl gibi her dâgumuz
Zeyn ide ser-tâ-be-kadem bâgumuz
- 1861 **“Hâhkunâ Râzıkunâ Rabbenâ”**
“Bi’l-ameli’s-sâlihi v’ahtim lenâ”
- 1862 Magfîretün nehri revândur müdâm
Vir bize ol neşv ü nemâ ile kâm
- 1863 Ravza-i cennetde bulup cilve-gâh
Eyleyelüm sununa her dem nigâh
- 1864 Hâne-i mevrûsumuz iken bihişt
Olmış iken nûrumuz ile sirişt
- 1865 Mezbele-i dehri idindük makâm
Derd ü gamın çekmedeyüz subh u şâm
- 1866 Mezbele gülzâra olur mı bedel
Gülşene nisbetle o bi’s-e’l-mahal
- 1867 Zâr oluruz derd ile bülbül gibi
Gülmez açılmaz dilimüz gül gibi
- 1868 Zâhirimizde elem-i hârhâr
Bâtınımız zahmet-i hârû-yı hâr

- 1869 Ravzamuzı tâze kılan bâg-bân
Magfireti cûyını kılrsa revân
- 1870 Zühd ile her cânib olup lâle-zâr
Arturur idi şerefin nev-bahâr
- 1871 Bencileyin gam-zede-i rûzgâr
Niçeye dek inleye dollâb-vâr
- 1872 Bâr-ı belâ kaddümi dâl eyledi
Nahl-ı berûmend-misâl eyledi
- 1873 Lîk erişmez elüm ol mîveye
Zevk ü safâ behresi nev-bâveye
- 1874 Rûyumı zerd eyledi bin dürlü derd
Nahl-ı emel virmedi bir dâne verd
- 1875 Açsam eger çeşmümi nergis gibi
Dîdeme bin çûb düşer has gibi
- 1876 Mazeretüm dâmenin almaya hâr
Meslek-i şettâra düşerse güzâr

DÎBÂCE-İ RAVZA-İ MUTARRÂ-ZEMÎN EZ- KİTÂB-İ RİYÂZÜ'S-SÂLİKÎN

(Faûlün Faûlün Faûlün Faûl)

- 1877 Beyâ zâhidâ azm-i nûş kon (?)
Çü men hîş-râ pes ferâmûş kon
- 1878 Zi-deh nahl-i bâg-ı İrem mîve hor
Besî şekker-âlûde nev-bâve hor

Riyâz-ıvücûd-ı murtâz-ı insânî ve hıyâz-ı kevser-âlûd-ı encümen-i ebdânî ol zaman ki envâr-ı ezhâr-ı kerâmetle müzeyyen ü mücellâ ve enhâr-ı revân-ı pâk-tıynetle münevver ü mücellâ oldu. Her mürîd-i murâd-ı mir'ât-ı cemâl, şâhid-i hayâtı siyyemâ eşkâl-i ahvâl ü sıfâtı bilâ-vâsıta vü bi'z- zât müşâhede itdükden sonra mâ-verâ-yı ademden fezâ- yı vücûda sefer ve irâdet ü edeb vâdîlerini vâridât-ı eşvâk u hicâb ile güzer, bâis-i kabz u bast ve mûcib- i itlâk u rabt olmagın, her müsâfir-i râst-bîn mâhiyyet-i behiyyesini marifetine göre tebyîn ve tarîkat-ı evsâf-ı zekiyye vü şehiyyesini derk ü idrâki mûcibince tayîn idüp, kimi kutb-ı vâhid-i âlem ve gavs-ı evliyâ-i benî-âdem ve nicesi efrâd-ı kevn ü mekân ve evtâd-ı hâfıza-i çâr-erkân olup, tasavvur-ı fezâ-yı kurb, bevâdî-i zihne karîb ve tahayyül-i mâ- verâ-i bud, mahz-ı tazaccür ü âsîb

(Feilâtün Feilâtün Feilün)

- 1879 Nâgehân ayn-ı adem oldı ayân
Kıldı sahrâ-yı vücûdı handân
- 1880 Dem-i feyz itdi hüveydâ kendin
Virdi enhâr-ı kerâmâta revân
- 1881 Kudret âyînesini tutdı felek
Mümkinât oldı vücûda nigerân
- 1882 Ayn-ı tahkîme irişdi niçesi
Âb-ı Hayvân anı oldı cûyân

İmdi marifetullâha mevsil olan turuk-ı nâ- mütenâhiyyeden biri ki tarîk-i yegâne-i sâniye-i meslek-i ebrâr ve sâlise-i tarîk-i ahyârdır. Zinhâr- sad-zinhâr binâsı deh sûtûn ile ber-karâr ve sakf-ı mukarnas u ferşi fart-ı teveccüh ve mahz-ı taallukla üstüvâr olduğundan gayri levâyih u hâtiresi kevâkib-i semâdan füzûn ve fütûh-ı mütekâsiresi halâvet-i bâtnaya makrûn, vâridâtı nâ-mahsûs, hasenâtı gayr-i makûl u mahrûs olup, ashâb-ı gurbeti gayret ü himmetle kâm-kâr ve erbâb-ı hakîkati rehbet ü hürriyyet ile ragbet-şîâr eyledükden mâ-adâ bî- zevâyid-i avâyık ve zevâyid-i bî-alâyık, her harf-i hidâyet-zarfi, sübha-i hüviyyeti gerdân ve vâkıa-i gayr-i mahsûseyi ayân ü nümâyân itmesi mukarrerdür.

(Fâilâtün Fâilâtün Fâilün)

- 1883 Dânişem âyîne-geşte der-derûn
Müncelî der-vey heyûlâ-yı heme
- 1884 Nükte-hâ dârem zi-esrâr-ı Hudâ
Der-yekî pûşide künh-i simsime

Siyymâ müdakkik-i “**nûn ve'l-kalem**” ve muhakkik-i nikât-ı levh u kıdem, muktebis-i envâr-ı ridâ ve muhteris-i esrâr-ı verkâ, kebîrû'l-vâkıa fi's- sūrâdikâti'l-müşâraa kesîrû'l-mütâlaa bi'l- muhtecibâti'l-müsâraa câlisü'l-muhdi bi-hacebi'l- metînetih ve hâcisü'l-mürki bi-irâdeti men-hüve enzele's-sekînetih hüve's-şeyhu'l-ekberü'l-Arabi kaddesallâhu sırrehu bi-hurmetih semiyühü Muhammedü'l-Arabiyyü'n-Nebî turuk-ı hidâyet-karîn-i zühhâd ve mesâlik-i inâyet-rehîn-i ibâd-ı ubbâddan tarîk-i şettârı ihtiyâr ve imâret-i bütûn, ihâta-i maârif-i kün-fe-yekûn itdügini işâr buyurmuşlardır.

Maa-hâzâ Şeyh Ebu'l-Cenâb-ı Kübrâ ve Şeyh Necmü'd-dîn Râzî-müsemma bu tarîk-i rehbet-refki beyânında “**ve hüve tarîkü's-şettar min ehli'l- mahabbetihî's-sâlikîni bi'l-cezbeti fe'l-vâsilûne minhüm fi'l-bidâyât ekserü min gayrihim fi'n-nihâyât**” anî, tarîk-i selâsenün sâlisi olan meslek-i şettâr ki şatr-ı evveli mahabbet ü esrâr ve şatr-ı sânisî bi- şarti'l-ihlâs cezebât-ı hüviyyet-şîârdur. Evâ'ilindeki vusûl, tarîk-i sâ'irün evâhirindeki husûlden ekser ve gayr-i vâsilîni ekall ü enderdür, deyu buyurmuşdur.

(Feilâtün Mefâilün Feilün)

- 1885 Hazret-i Hak'dan isterem Âlî
Bu tarîkûn gubârı ide beni
- 1886 Mâni olmaya bana fisk u fücûr
Bârî ber-geşte-hârı ide beni
- 1887 Seferüm hazretine togrılıcak
Bu yolun hâksârı ide beni

Hakkâ bir râh-ı celîl ve sebîl-i hidâyet-delîldür ki ednâ gubârı hicâb-ı hilkatî ber-tarâf, belki sürâdikât-ı enâniyyeti tana tîrlerine hedef ve hebâ-i rûzgârı, ehass-ı kelâmı medlûl-i edille-i “**men-aref**” kılıp, hiç bir âferîde bu vâdîde ser-gerdân ve menâzil-i marifete baîd olan bevâdîde nâ-tüvân u dermân olmayup, serâ-perde-i hestîde şâhid-i vücûdî ayân ve ufk-ı eşbâhîde şümûs-ı maârifî nümâyân bilmişlerdür.

(Faülün Faülün Faülün Faül)

- 1888 Gel ey sâlik-i cüst ü peşmîne-pûş
Çi mesti çi hesti çi akl u çi hûş
- 1889 Sezâdur bu semtün olup pey-revi
Înâbet çerâğından al pertevi

ED-DEVHATÜ'L-ÛLÂ MİNE'R-RAVZATİ'S-SÂNİYE Fİ'T- TEVBE

- 1890 Ravza-i sâlisde dıraht-ı nühust
Tevbedür ey sâlik-i nev-bâve-cüst
- 1891 Tevbe kapusı ki güşâyış bula
Dürr-i sadev bahr-ı niyâyış bula
- 1892 Tevbe asâsına kılan ittikâ
Hâke düşüp çekmedi renc ü anâ
- 1893 Zulmet-i isyânı ider zâ'il ol
Nâr-ı cahîm üzre olur hâ'il ol
- 1894 Cûy gibi olsa dilünden revân
Çirk-i maâsî kılınur bî-nişân
- 1895 Dâne-i tesbîhün odur hâsılı
Vird idinen Hakk'un olur vâsılı
- 1896 “**Tübtü**” çerâğı ki fûrûzân ola
Mazlemenün zulmeti pinhân ola

- 1897 Tâ'ib olan rahmete makrûn olur
Kim ki anı bilmeye magbûn olur
- 1898 Fatiha-i bâb-ı nasîhatdür ol
Halka-i ebvâb-ı şerîatdür ol
- 1899 Olduğu için yed-i beyatde câm
Mestine anun mey olupdur harâm
- 1900 Bülbül-i dil kim anı evrâd ide
Verdin alup hârımı berbâd ide
- 1901 Tûti-i cânun ki ola kandı ol
Ehl-i fesâhat ola lafzına kul
- 1902 Mürşide yıllarla ger olsan revân
İki sözünün biri oldur hemân
- 1903 Mucizesi sübha-i gerdân ider
Yâdı güneş-kârı hirâsân ider
- 1904 Tevbe çerâğı ki münevver ola
Bezm-gehün gün gibi enver ola
- 1905 Pendümi hıfz eyle dilâ zînhâr
Dâmenin elden koma leyl ü nehâr
- 1906 Perde-i gayb olduğına itme reyb
Setr olur anunla niçe dürlü ayb
- 1907 Katresi kim âleme cûşân ola
Âteş-i sad-sâle perişân ola
- 1908 Niçe perişân gül ola cümleten
Bâd-ı sabâ bulmaya sag u esen
- 1909 Virdün olursa eger ol lafz-ı pâk
Dûzah odından sana şâhum ne bâk
- 1910 Hulda anun gibi sebîl olmaya
Hak yolına öyle delîl olmaya
- 1911 Tevbemi Hak Hazreti eyler kabûl
Tut sözünü cürmüne olma melûl

- 1912 Tâ'ib içündür gül-i gülzâr-ı huld
Tâ'ibedür nimet-i bisyâr-ı huld
- 1913 Kim ki o dergâha kıla istinâd
Magfîret eyvânına virür güşâd
- 1914 Pendümi tut sâlik isen âşikâr
Bekle der-i tevbeyi leyl ü nehâr
- 1915 Râh-ı halâsa çıkarur ol seni
Vâsıl ider rahmete ol yol seni
- 1916 Âteş-i isyânuna virmez vücûd
Gösteremez kendini bir zerre dûd
- 1917 Lutf-ı Hudâ'dur bu eyâ sûz-nâk
Bir söz ile ola güneş yolu pâk
- 1918 Her günehe tevbe disen müstakil
Bitmeye tâ haşre dek ol şöyle bil
- 1919 Hazret-i Hakk'a idelüm bin niyâz
Tevbeyi emr itmedi tûl u dırâz
- 1920 Sıdk ile bir kerre olan tevbe-kâr
Cümle günâhını kılur târmâr
- 1921 Her nefesi tevbeye sarf idelüm
Nâme-i harfe anı zarf idelüm
- 1922 Birisi makbûl ola ger nâ-gehân
Cennete dek azm iderüz bî-gümân
- 1923 Kalbimüze Hak anı dûr itmesün
Cân gözini göz göre kûr itmesün
- 1924 Dâ'ire-i sübha ki gerdân ola
Tevbe ana merkez-i pinhân ola
- 1925 Saydumuz ol dâm ile dânedede
Tevbe hümâsı ola kâşânedede
- 1926 Hâlet-i irşâdda pîrân-ı pâk
Anun ile eylediler nârı hâk
- 1927 Cevher-i iksîr-i kerâmetdür ol
Gevher-i deryâ-yı hidâyetdür ol

- 1928 Katresi dil bahrına düşse eger
Çirk ü vesah zâyil olur ser-be-ser
- 1929 Zerresi şol kalbe ki rahşân ola
Ay ile gün anda nümâyân ola
- 1930 Olsa taleb yollarına meşale
Dilde komaz zulmet ile meşgale
- 1931 Hazret-i Hak Kâdir ü Gaffâr'dur
Tâ'ibi gufrâna sezâ-vârdur
- 1932 **“Eflaha men tâbe bi-sıdkın aleyh”**
“İctenibu'r-ricse ve tûbû ileyh”
- 1933 Tevbe demek her dile âdet degül
Mahz-ı keremdür bu ibâret degül
- 1934 Bir söz ile sıdk evi âbâd olur
Cürm ü maâsî dilüne yâd olur
- 1935 Vâsıta-i magfıret oldur hemân
Koma dilünden sen anı her zamân
- 1936 Pîr-i hıred bedrekası oldur ol
Cây-geh-i kurba çıkar yoldur ol
- 1937 Sıdk-ı dil ü tevbe-i zıkr-i lisân
Davi-i rıkkıyyete bes şâhidân
- 1938 Tevbe ile ülfet iden ehl-i dil
Olmaya hiç masiyetinden hacil
- 1939 Tûti-i gûyâ-yı letâyif-gıdâ
Dinle ne yüzden kıla sît ü sadâ

VE SEMERETİHÂ MİNE'L-LETÂYİF Bİ'T-TEVBE

- 1940 Niteki bir derd-keş-i bî-nevâ
Râh-ı maâsîde çekermiş cefâ
- 1941 Lehv ü tarab semtine meyyâl imiş
Sâgar-ı sahbâ ile pâ-mâl imiş
- 1942 Hakk'a yarar bir ameli yok ayân
Cürmi velî yaşı gibi bî-kerân

- 1943 Ugramamış mescide bir gün yolu
Bezmi tehî câmı velî toptolu
- 1944 Gördüğü mahbûba olup dil-figâr
Âşık-ı bî-çâre imiş nâ-bekâr
- 1945 Ehl-i harâbâta idüp iktidâ
Sevmez imiş zâhidi gûyâ riyâ
- 1946 Vaize hod münkir imiş dem-be-dem
Basmaz imiş meclis-i vaza kadem
- 1947 Çak şu kadar mücrim imiş derd-mend
Zâtını terk itmiş imiş nush u pend
- 1948 Kanda fesâd olsa sebeb o imiş
Rîşi reh-i nekbete cârû imiş
- 1949 Pîr-i mugân dergehi imiş yeri
Bekler imiş gezmez imiş serserî
- 1950 Lîkin ana âdet imiş gâh gâh
Tevbe ile hatm ola cürm ü günâh
- 1951 Tevbe ile toptolu imiş femi
İçse tolu her kime câm-ı Cem'i
- 1952 Bir gün anun ömri irür gâyete
Vasıl olur bezm-geh-i rihlete
- 1953 Âlem-i rûyâda görür bir azîz
Mücrimün olmuş kadehi bâde-rîz
- 1954 Huld fezâsında safâlar sürer
Câma bedel gayri cezâlar sürer
- 1955 Dimiş eyâ fâsık-ı peymâne-gîr
Bezm-gehünden beni eyle habîr
- 1956 Mücrim iken dâr-ı fensda ayân
Şimdi neden sana bu zevk-i nihân
- 1957 Dir ki dilüm tevbeye mutâd idi
Ol bana bir gizlüce evrâd idi

1958 Hazret-i Hak birini kılmış kabûl
Virdi bana cenneti bezmine yol

1959 Hây meded tevbe ne hoş kâr imiş
Zühd ü kerâmâta dahı yâr imiş

ED-DEVHATÜ'S-SÂNIYE Fİ'Z-ZÜHD VE MESÛBÂTİH

1960 Söyle eyâ zâhid-i sâfi-derûn
Eyle bana katreni deryâ-nümûn

1961 Zühd bir âyîne durur sâf u pâk
Jenge karîn olsa olur çâk çâk

1962 Kalbi cihân mülkine mazhar durur
Zâhiri hâkîlere hem-ser durur

1963 Kim ki o mir'âta bulur dest-res
Sûret-i maksûd anı eyler heves

1964 Gün gibi malûmı olur Zü'l-celâl
Mahv ider evsâfını zıll-ı hayâl

1965 Zühde sakın kendüni dûr eyleme
İki gözün göz göre kûr eyleme

1966 Zühd mehekkîn ele al ey hümâm
Gör niçe fark ola helâl u harâm

1967 Zâhide mabûd-ı cihân-âferîn
Olduğün zâhir ü bâtın muîn

1968 Mürşid-i Bistâm'a düşen zâtı gör
Anda olan keşf ü kerâmâtı gör

1969 Kendüni kıl zâhid-i perhîz-kâr
Cürm ile âyîneni kılma gubâr

1970 Bil neye geldün bu fenâ milke sen
Boynuna kim takdı kazâdan resen

1971 Emr-i nehiy aldı iki yanını
Kurtarabildün mi girîbânını

1972 Tecribenün dâmısın ey bü'l-heves
Vakti ile dânene bul dest-res

- 1973 Dâne için dâm ki pâ-mâl ola
Murg-ı revân münkesirü'l-bâl ola
- 1974 Zâhid olan merd-i Hudâ-bîne bak
Şâhid-i ışkun sana râm ide Hak
- 1975 Zühd o durur merdi sebük-bâr ide
Tûşe yükin münadim-âsâr ide
- 1976 Zühd ile âlûde olan müttakî
Sadr-ı kerâmâtun olur revnakı
- 1977 Zühd ile me'nûs olagör ey azîz
Eyleme cân gevherini hâk-rîz
- 1978 Ger tuta mir'ât-ı musaffâ-i zühd
Rinde iki gözle baka hâ-i zühd
- 1979 Hâne-i zühdi şu ki vîrân ide
Varlığı milkini perîşân ide
- 1980 Zühd binâsı ki sala pâ-y-pest
Kasr-ı amel pâyesi olmaya pest
- 1981 Bendeyem ol zâhide kim ışk-ı pâk
Eyleye mir'ât-ı dilin tâb-nâk
- 1982 Rûy-ı riyâ görmeye âyînesi
Mahzen-i esrâr ola gencînesi
- 1983 Bend-i emel kaydın idüp ber-taraf
Meyl-i resen kılmaya hem çün hazef
- 1984 Ben ana zâhid mi dirin subh u şâm
Olmaya işgâli sıyâm u kıyâm
- 1985 Akla ki dir ehl-i fenâ şâh-ı halk
Kılmaya ol pîr-i şehi zîr-i delk
- 1986 Hucceti Hak'dur ana dûr olmaya
Safhası tâ sûre-i Nûr olmaya
- 1987 Zühdi bilüp sâlik olan sâlike
Kul idesin Yûsuf'ı ol Mâlik'e
- 1988 Zühd nedür bilmeyüp ammâ hemân
Âleme zâhidlene bir nâ-tüvân

- 1989 Yani dimâğın tuta bûy-ı riyâ
Zâtını pâ-mâl ide çün bûriyâ
- 1990 Zühdine agyârı harîdâr ide
Sıdkı koyup kalb ile bâzâr ide
- 1991 Fakr nedür zühd nedür bilmeye
Biri birinden seçüp ayırmaya
- 1992 Eyler o nâ-çârı tezehhüd zebûn
Kizb ile idüp amelin vâjgûn
- 1993 Tâc ile misvâk ile âbidlenür
Hırka ile tesbîh ile zâhidlenür
- 1994 Yok haberi zühd nedür bilmez ol
Mezlaka der-bendine varur ol yol
- 1995 Ancılayın sâlike râhil gerek
Yani ki bir mürşid-i kâmil gerek
- 1996 Göstere zâtın ana deryâ gibi
Zühd ola tâ gevher-i yektâ gibi
- 1997 Dâmen-i mürşid ki ele girmeye
Merd-i Hudâ zâta fenâ virmeye
- 1998 Zühd libâsın giyemez rûh-ı pâk
Dâmen-i tevhîdi kılup çâk çâk
- 1999 Şol mütezehhid ki tehî-câm ola
Mîve-i maksûdı anun hâm ola
- 2000 Nakd-i vefâ bulmaya gencînesi
Rûy-ı safâ görmeye âyînesi
- 2001 Fakrını zühd anlaya ol derd-mend
Ola tezehhüd ana bir pây-bend
- 2002 Devlet-i zühd ile alup kâm-ı dil
Bulmaya ikbâl ile ârâm-ı dil
- 2003 Kaddini fakr eyleye gûyâ kemân
Zühd zihin görmeye nâvek-nişân

- 2004 Tecribeten kendine sorsan velî
Zâtını kutb anlaya yâhud velî
- 2005 Zâhid-i huşk ana dir ehl-i fenâ
Kılmaya derd ile yaşın mâ-cerâ
- 2006 Aglamaya inlemee subh u şâm
Kılmaya mahzûn dilini şad-kâm
- 2007 Açlığı zühd anlaya nâ-dân ola
Nimet-i Hak'dan kaçâ büryân ola
- 2008 Yok haberi zühdine mâni degül
Kendi velî nimete kâni degül
- 2009 Zühdi latîfe sana ol nâ-murâd
Bulmaya hergiz der-i bahtı güşâd

SEMERETÜHA'L-LATÎFE MİNE'L-HİKÂYÂT

- 2010 Niteki bir sâde-derûn ehl-i sûk
Sâyim-i dehrem diyü lâf urdı çok
- 2011 Zâtını peşmîne kılmış nihân
Buldugına zühdini eyler beyân
- 2012 Dir ki yigirmi yıla oldı karîb
Bulmadı cân gün yimeginden nasîb
- 2013 Şeb iricek dahı riyâzetdeyin
Sîr ü penîr ile kanâatdeyin
- 2014 Zevk-i taâmı dile kıldum cüdâ
Virdi riyâzet bana kurb-ı Hudâ
- 2015 Konşılardan biri ammâ bana
Didi ki zînhâr inanma ana
- 2016 Hisset ider gün yimegini yimez
Hâlık'a iller gibi şükr eylemez
- 2017 Dir ki ne kayd olsun iki kez taâm
Harc u hasâret çeküp isrâf-ı tâm
- 2018 Varup eve açma yemek bâbını
Ayda bir eskitme ayak kabını

- 2019 Sûk taâmındaki lezzet nihân
Akça sayar mı ana rind-i cihân
- 2020 Hâsılı savm olmuş anun âdeti
Mahz-ı riyâ kaplamış ol tâati
- 2021 Hisset ucından özini aç iden
Nefsini bir lokmaya muhtâc iden
- 2022 Olmaz o savm ile inen behre-dâr
Zühdini eyler o riyâ târmâr
- 2023 Her amelün niyyetine kıl nazar
Açlığı savm anlama ey bî-basar
- 2024 Her açâ sâyim dimez ehl-i salâh
Sâyim odur toylaya anı felâh
- 2025 Her gün olan savmda çekmez cefâ
Eyleyemez nefesine sâlik ezâ
- 2026 Sâlik odur gâh taâmın yiye
Râzıkına cân ile şükr eyleye
- 2027 Zâhid odur gâh ide arz-ı sıyâm
Savm ile tahsîl ide ecr-i tamâm
- 2028 Nâr-ı riyâdan sakınan hırmenin
Âteş-i cû ile yakar mı tenin
- 2029 Zâhid isen hisseti ko sâbir ol
Seyr-i tevekkülden açup kalbe yol

ED-DEVHATÜ'S-SÂLİSE Fİ'T-TEVEKKÛL VE MÂ-YETEALLAKU BİH

- 2030 Sâlike sermâye tevekkül gerek
Ana ne varlık ne tecemmül gerek
- 2031 Olsa tevekkül kişiye zâd-ı râh
Vâsıl olur menzile bî-iştibâh
- 2032 Merd-i Hudâ kim mütevekkil degül
Mihnet-i ıška mütehammil degül
- 2033 Ehl-i fenânun başı tâcîdur ol
Şâh-ı gamun mesned-i âcîdur ol

- 2034 Pîr ki dervîşe olur reh-nümâ
Mahz-ı tevekküldür elinde asâ
- 2035 Pîr-i Hudâ-pervere kıl istinâd
Al o asâyı ana kıl itimâd
- 2036 Kanda dilersen çekil ey bü'l-heves
İstedüğün hikmete kıl dest-res
- 2037 Pîre asâ lâzıma-i zât olur
Nükte tevekkül sözün isbât olur
- 2038 Nakd-i tevekkül ki gire ceybüne
Müflis olan dahl idemez aybuna
- 2039 Genc-i nihândur sanasın şâygân
Bul anı ol mâlik-i mülk-i cihân
- 2040 Künc-i harâbende bulınsa o genc
Mâ-melekünden çekilür derd ü renc
- 2041 Say kıl ol nakde özün mâlik it
Kalbünü dil Yûsuf'ına Mâlik it
- 2042 Sâlik isen olma sakın ana dûr
Yohsa hazînende bulursun kusûr
- 2043 Sırra tevekkülden olan behre-dâr
Mâlik-i Dînâr'a komaz itibâr
- 2044 Mâlik-i Dînâr ana dir ehl-i hâl
Nakd-i tevekkül ola ceybinde mâl
- 2045 Pendümi tut bir yola ol reh-nümâ
Zâdı anun mahz-ı tevekkül ola
- 2046 Terk-i tevekkül kılan endîşe-nâk
Âhir olur tûşe ucından helâk
- 2047 Âkil isen ol mütevekkil müdâm
Gelsün ayaguna gıdâ subh u şâm
- 2048 Bûm kadar yok mı senün gayretün
Zâd-ı tevekkülden ola sohbetün
- 2049 Bûmı hümâ eyler anun devleti
Himmat olur nimeti hem sohbeti

- 2050 Ehl-i fenâ ol kula sâlik dimez
Rızkî tevekkül eşiginden yimez
- 2051 Bir mütevekkil ki taleb-kâr ola
Nimet-i tevhîde sezâ-vâr ola
- 2052 Olsa eger meskeni re's-i cibâl
Tumesini redd idebilmez tilâl
- 2053 Varur ayagina suyu subh u şâm
Niteki peymâneye sahbâ müdâm
- 2054 Heft yemün karına insen eger
Lüccede mâhî gibi tutsan makar
- 2055 Yine nasîbün seni varur bulur
Havsalana dür gibi dâhil olur
- 2056 Ehl-i tevekkülde gerek havsala
Tâ ki ana vâsıl ola her sıla
- 2057 Eyleme zinhâr sakın şekk ü reyb
Dime ne yüzden yetişür rızk-ı gayb
- 2058 Zâtunı halk eyleyen Âmurz-gâr
Vâsıl ider rızkunı leyl ü nehâr
- 2059 Ayn-ı tevekkül ki musaffâ ola
Nimetün ol suda müheyyâ ola
- 2060 Ârif odur rızk gamın çekmeye
Akça diyü göz yaşını dökme
- 2061 Hâlıkını râzık-ı mutlak bile
Rızkî viren hak idügin hak bile
- 2062 Çekmeye ferdâ gamını zâd için
Gam yimeye nimet-i mutâd için
- 2063 Akçasuz olmaz dimeye lahm u nân
Nimet-i Mevlâ'yı bile râygân
- 2064 Akça vü pul tâlibi habbâzdur
Nakd-ı sebab yani ki mümtâzdur

- 2065 Manide nimet virici Kirdgâr
Dirhem ü dînâra degül kâr-sâr
- 2066 Kıymet-i nimet direm-i şükr olur
Şâkir olan rızkını hâzır bulur
- 2067 Kanda ki bâzâr-ı amel germ ola
Akça pul anmak sebab-i şerm ola
- 2068 Anlayan anlar bunı ey hurde-dân
Nimet-i azmi ne aceb râygân
- 2069 Tûşe-i tevhîde o kim yâr olur
Böylece bâzâra taleb-kâr olur
- 2070 Mâ-hasal ey ârif-i peşmîne-pûş
Eyle bu meclisde özün bâde-nûş
- 2071 Câm-ı tevekkül seni mest eylesün
Kûzeni bin seng şikest eylesün
- 2072 Zâdunı dergâh-ı tevekkülden al
Minnet-i agyârı beyâbâna sal
- 2073 Dâne için düşme emel dâmına
Bakma ilün tume-i inâmına
- 2074 Râzıkı merzûka şerîk eyleme
Şâh u vezîrün keremin söyleme
- 2075 Sırr-ı tevekkül k'ola genc-i nihân
Rızk ola gam-hânene togrı revân
- 2076 Gerçi ki esbâbdur eşyâ kamu
Hakdur ol eşyâda hüveydâ kamu
- 2077 Remz-i tevekkül yine pinhân degül
Anı gören merdüm-i nâ-dân degül
- 2078 Hazret-i Hak Münim ü Rezzâk'dur
Rızkına merzûkına Hallâk'dur
- 2079 Lutf-ı tevekkülde letâyif ayân
Remz-i tevessülde sahâyif ayân

SEMERETÜ'L-LATİFE MİN-HİKÂYÂTİHİ (?)

- 2080 Râh-ı tevekkülde olup pâ-y-mâl
Ahd ider Allâh ile bir ehl-i hâl
- 2081 Eylemeye kimseye arz-ı recâ
Mînneti Hallâk'ına mahsûs ola
- 2082 Ölse dahı derd ile ol pâk zât
İstemeye Hızr'dan âb-ı hayât
- 2083 Bir gice ol şahs kılup azm-i râh
Zulmet-i şeb varlığın itdi tebâh
- 2084 Çâha düşüp Yûsuf-ı Mısrî misâl
Kaldı derûnında çü âb-ı zülâl
- 2085 Eylese feryâd eger ol merd-i hâs
Ol dem iderlerdi vücûdın halâs
- 2086 Ahdini sındurmadı ammâ ki ol
Çâh dibinde yatup oldı hamûl
- 2087 Kâfileden sonra bir iki cüvân
Geldiler agzına o çâhun hemân
- 2088 Birbirine söylediler iş bu çâh
Belki niçe reh-revi kılmış tebâh
- 2089 Biz bunı setr idelüm Allâh için
Şeb-rev olan merdüm-i güm-râh için
- 2090 Böyle diyüp seng ile berkitdiler
Agzını çâhun kapayup gitdiler
- 2091 Yine de ol şahs haber virmedi
Çâhda kaldı yirini yirmedi
- 2092 Tutdı yüzün Hâlık'a ammâ hemân
Didi eyâ sâni-i kevn ü mekân
- 2093 Sensin olan kullarına feryâd-res
Nâlemi gûş eyle misâl-i ceres
- 2094 Ben sımadum ahdümi oldum hamûl
Sen dahı vir bana bu çâh içre yol

- 2095 Böyle diyince anı gördi o merd
Çâh dehânı açılıp düşdi gerd
- 2096 Yani iki pençe ile sehm-nâk
Başladı çâhun lebi olmaya çâk
- 2097 Yolu açıldı yarılıp re's-i çâh
Girdi bir arslan ana bî-iştibâh
- 2098 Rıfk u terahhumla kılup ilticâ
Aldı çıkardı anı kıldı rehâ
- 2099 Kim ki tevekkül kıla Allâh'ına
Şîr gelür hıdmet-i dergâhına

ED-DEVHATÜ'R-RÂBİA Fİ'L-KANÂATİ VE MÂ-YETEALLAKU BİHÂ

- 2100 Zâd-ı kanâatden olan behre-dâr
Cîfe-i dünyâyı kılur târmâr
- 2101 Nakd-i kanâat ki tola dâmenün
Bahr ola erzâk ile pîrâhenün
- 2102 Bilmesen ammâ ki kanâat nedür
Bilmeyesin lezzet-i râhat nedür
- 2103 Hırs u tama kalbünü vîrân ide
Yüz suyımı hâk ile yeksân ide
- 2104 Merd-i Hudâ ehl-i kanâat gerek
Sâlik olan şahsa riyâzet gerek
- 2105 Her kim ola kâni-i nân-ı cevîn
Hakkı olur nimet-i huld-ı berîn
- 2106 Şerh ideyin sana kanaat nedür
Yâ dil-i kânideki hâlet nedür
- 2107 Ehl-i kanâat odur ey nîk-nâm
Her ne bulursa geçine subh u şâm
- 2108 Aza rızâ göstere bî-âz ola
Çok yimeye tumesi hem az ola
- 2109 Sırr-ı kifâyetde kanaat nihân
Naksı kemâl oldu bu remzün ayân

- 2110 Tâc u kabâda dahı vardur bu hâl
Kim tuta zer-beft yirin köhne şâl
- 2111 Sâlik isen mâ-hasal ey ehl-i dil
Hırs u tama meşgalesinden çekil
- 2112 Hırkanı tercîh kıl atlâsdan
Saklama peşmîneni kirbâsdan
- 2113 Tâate çün kuvvet içündür taâm
Nân u penîr ile de hâsıl merâm
- 2114 Sana ne lâzım niçe nimet yemek
Ana muâdil yine şükr itmemek
- 2115 Câme dahı hıfz için oldu tenün
Zînet için anlama pîrâhenün
- 2116 Çün sana dîbâ ile birdür abâ
Hırka giyen niteki âl-i abâ
- 2117 Ehl-i kanâatden isen ey mürîd
Hırka-i sad-pâresiz olma bedîd
- 2118 Sırr-ı tevekkülden asâ al ele
Sâlik isen râh-ı fenâ tut hele
- 2119 Zâd-ı kanaatle pür it ceybünü
Açma tama aynını ört aybunu
- 2120 Pâyına düş mürşidün ey ehl-i râz
Pâyeni kat eyle bulup imtiyâz
- 2121 Huşk u tere kâyil olup vir rızâ
Bahr u berün nimeti olsun kazâ
- 2122 Gözleme mâ-fevküni mâ-dûnı gör
Sırr-ı kanâatdeki mazmûnı gör
- 2123 Ekl ile şürb ile tekayyüd sana
Mâni-i vuslatdur eyâ nîk-râ
- 2124 Ekl ile şürbün sonı hâb-ı huzûr
Oldı huzûrun sonı mahzâ gurûr
- 2125 Sâlike kim cism ola bâr-ı girân
Menzil-i maksûda olımaz revân

- 2126 Merd-i sebük-bâr gerekdür müdâm
Mümkün ola ana rükû u kıyâm
- 2127 Bâr-ı girândur bu cesed ey fakîr
Ser-ber olur ana gidâ-yı kesîr
- 2128 Cümleye hammâl çü sensin ayân
Yük seni yoldan alıkor her zamân
- 2129 Kasd kıl ol bâr-ı girânı gider
Tutmaya âyîneni tâ kim keder
- 2130 Kim ki mükedder kıla mir'âtını
Şâhid-i ışkun göremez zâtını
- 2131 Dîde ki mahbûbına mehcûr ola
Zulmet-i hicrân ile bî-nûr ola
- 2132 Olmayıcak dîdede nûr-ı basar
Işk kitâbı görünür muhtasar
- 2133 Nûr-ı basar ayn-ı kanâatdedür
Ârif olan böyle saâdetdedür
- 2134 Câm-ı mey-i ışk bir âyînedür
Al ele gör kim anun ayı nedür
- 2135 Lal bir âyîne-i sîmîn-gılâf
Göstere maksûd yüzün bî-hılâf
- 2136 Ehl-i safâ aksa nola pâyına
Nâdir olur öyle dü-tâ âyine
- 2137 Lal ki billûra mukâbil ola
Seyr-i dü-âlem ana kâbil ola
- 2138 Mazharını her gören ehl-i basar
Yazdılar ol levha “**ve fihî nazar**”
- 2139 Nüktesidür sırr-ı kanâat anun
Lemasıdur nûr-ı kerâmet anun
- 2140 Hâsılı ey sâlik-i rûşen-cevâb
Zâd-ı kanâatden olan kâm-yâb

- 2141 Zâtını pinhân ide peşmîned
Sırrını izhâr ide gencîned
- 2142 Tevsen-i menzil gibi perhîz ide
Şevk ile ser-menzile çâpük gide
- 2143 Öndül ala iki cihân nakdini
Harca süre cümle Peren ıkdını
- 2144 Genc-i kanâat ki ana feth ola
Dilde riyâzet nefehâtın bula
- 2145 Vâsıl olup şâhid-i maksûda cüst
Yolda koya niçe taleb-kârı süst
- 2146 Mahrem ola çün harem-i vuslata
Yâr ola yârına irüp devlete
- 2147 Mihr-i kanâat toğıcak kalbine
Bâtılı mehcûr ide Hak kalbine
- 2148 Âkıbetü'l-emr olup ber-murâd
Işk-ı Hudâ'dan ola şevki ziyâd
- 2149 Milk-i kanâatde olup şehriyâr
İde tamâ leşkerini târmâr

VE MİN SEMERETİHÂ'L-ACİBETİ'L-MÜNÂSİBE Lİ'L-KANÂATİ HİKÂYET

- 2150 Şîr-dil ü şîr-düm ü şîr-dem
Yani ki bir gürbe-i mûnis-alem
- 2151 Bâd-ı vezân gibi aceb cüst idi
Âb-ı revân ana göre süst idi
- 2152 Eylese dñnbâlini pîçîde-yâ
Ok gibi atılsa sıçandan yana
- 2153 Tumeye peyveste olup pençesi
Behre olurdu anun eglencesi
- 2154 Yani ki bir mûşı iderken gıdâ
Gâh tutar gâh kılurdu rehâ
- 2155 Cüst idüğün sâbit idüp ser-be-ser
Eyler idi nâzıra arz-ı hüner

- 2156 Sonra tenâvül kılur idi ana
Âdet ana böyle idi dâ'imâ
- 2157 Girmede bir gün eline tumesi
Olmadı bir mûş-ı semîn lokması
- 2158 Gürbe riyâzet çeküp ol gün tamâm
Lub-ı şetâretlere itdi kıyâm
- 2159 Sıklet elem virmedi hergiz ana
Hiffet ile oynadı buldı safâ
- 2160 Luba ser-âgâz idüp ol cüst-bâz
Bağladı pûzîne-sıfat imtiyâz
- 2161 Eylese ammâ ki gıdâsın dürüst
Cüst olamazdı yatur uyurdu süst
- 2162 Ekl ile şürbün elem-i sıkleti
Ana revâ görmez idi hiffeti
- 2163 Benzede her sâlik-i murtâz ana
Cismin ide bâr-ı girândan rehâ
- 2164 Yani kesel vermeye ekl-i taâm
Sıklet-i hâb itmeye anı tamâm
- 2165 Kendi sebük-rûh ola mir'âtı sâf
Lema-i dîdâr ide zâtın tavâf
- 2166 Gürbeye te'sîr iden âsâr-ı cû
Sâlik-i kâminden ider mi rücû
- 2167 Anla bu söz remzini insân isen
Gürbeden al ibreti hayvân isen
- 2168 Killet-i ekl anı ki cüst eyleye
Zevk ü safâsını dürüst eyleye
- 2169 Uzlet iden sâlike ol tavr-ı hâs
Kurb-ı Hudâ ile virür ihtisâs

ED-DEVHATÜ'L-HÂMİSE Fİ'L-UZLETİ VE MÂ-YETENEVVEU MİN HÂ

- 2170 Dinle eyâ sâlik-i uzlet-güzîn
Vahdet ile uzleti fark it hemîn

- 2171 Anlama uzlet tek ü tenhâlığı
Vahdet-i sırf anlama yektâlığı
- 2172 Uzlet odur kim dükeli mâ-sivâ
Sohbetüne dûr ola subh u mesâ
- 2173 Uzlet idüp zümre-i agyârdan
Azl idesin kendüni her kârdan
- 2174 Olur o uzlet sebep-i vasl-ı yâr
Yani ki tenhâda olur her kenâr
- 2175 Uzlet-i ten uzlet-i rûh olmadı
İkide birde o fütûh olmadı
- 2176 Uzlet-i dil uzlet-i rûh ile bir
Sanma iki manide birdür bu sır
- 2177 Uzlet-i rûh olmag ile bezm-i hâs
Vuslat-ı Hak kendidür ol ihtisâs
- 2178 Uzlet-i ten sâhasıdur meclisün
Cilve-gehidür niçe müste'nisün
- 2179 Uzlet-i dil lîk ana kâşânedür
Genc-i nihân adına vîrânedür
- 2180 Her niçe vîrânedür ol bî-kusûr
Her biri mamûre büyütu kusûr
- 2181 Cehd kıl ey sâlik-i uzlet-perest
Bâde-i vuslat seni tâ ide mest
- 2182 Sâhibinün zabtına vir hânesin
Lutf ile tamîr ide vîrânesin
- 2183 Bezme ayak basmaya bîgâneler
Görmeye vîrânesi dîvâneler
- 2184 Bezme kadem-rence kılan pîr-i şâh
Ülfet-i agyârdan ister penâh
- 2185 Bûy-ı vefâ almaga gül-zârdan
Gülşeni pâk eyle has u hârdan
- 2186 Uzlet idersen eger efâlden
Behre alursun şeref-i hâlden

- 2187 Uzleti akvâlden itsen eger
Âyine-i dilde komazsın keder
- 2188 Uzleti zî-rûhdan itmek sehel
Ayn-ı maârif dir o tazîle ehl
- 2189 Uzlet odur sîne mücellâ ola
Meşgale mirâtı musaffâ ola
- 2190 Virmeye bîgâneye âyîne yüz
Mahrem olan ârife ammâ ne söz
- 2191 Bazı erâzil ki kapar hânesin
Zâtına tahsîs ile kâşânesin
- 2192 Yalnız oturmağı uzlet sanur
Niteki tenhâlığı vahdet sanur
- 2193 Yok haberi uzleti yok manevî
Şemine sûret viremez pertevi
- 2194 Har gibi âhûrı kılur der-kenâr
Yir alefin suyun içer gâv-vâr
- 2195 Bâtına mahsûs gerek uzleti
Mümkün ola yârına tâ vuslatı
- 2196 Uzleti her uzvına hâl eyleyen
Zâtına ol hâleti dâl eyleyen
- 2197 Işk tarîkinde kılup tayy-ı râh
Vâsıl olur menzile bî-iştibâh
- 2198 Şevk-i şevâ'ib giremez bâgına
Ugramaz agyâr anun otlagina
- 2199 Zâhir ü bâtında kılan uzleti
Vuslata ragbetde görür devleti
- 2200 Hâlet-i vahdet ana der-bân olur
Yani ki ol gence nigeş-bân olur
- 2201 Uzlete vahdet dem olur bâb olur
Feth iden ol bâbı güher-yâb olur

- 2202 Genc-i mutalsam budur ey ehl-i hâl
Hâfız ola nefis ana ejder-misâl
- 2203 Nâm ile ol nefis ki emmâredür
Mâra şebîh olmada mekkâredür
- 2204 Ger bu tılısmı aç a bir feylesof
Işk-ı Hudâ gencine bula vukûf
- 2205 Kenz-i kerâmâta olur yâr-veş
Delk anı muhkem kuşada mâr-veş
- 2206 Uzlet ile hâsıl olur ol merâm
Ayn-ı halâyık anı görmez müdâm
- 2207 Hâce ki sermâyesi uzlet ola
Sûd mühimmâtına vuslat bula
- 2208 Uzlet idersen bu tarîk üzre it
İstedüğün menzile havf itme git
- 2209 Dime ki ben bî-kesin ey bü'l-heves
Yâr refik oldı sana sözi kes
- 2210 Uzlet ile pâyen kat eyle sen
Kâmil ider zâtun o vaz-ı hasen
- 2211 Uzlet eger olmasa makbûl-i Hak
Almaz idi sâlik o fenden sebak
- 2212 Uzlet ile buldı Hakk'ı her velî
Her amelün gördi odur evveli
- 2213 Hâne ki ol vech ile tenhâ ola
Şâhid-i maksûd anı cûyâ ola
- 2214 Dâmen-i mürşid ele girmezse ger
Uzlet-i sâlik bulabilmez zafer
- 2215 Sana karîn olmayıcak bâgbân
Cilve-geh olmaz dile ol gülsitân
- 2216 Mürşid-i kâmil katı lâzım durur
Cân u gönül ana mülâzım durur
- 2217 Dâmen-i pâkine bulan dest-res
Zât-ı Hudâ gayrini kılmaz heves

2218 Uzlet ile hâsıl olur ol merâm
Oldur iden nâkıs olanı tamâm

2219 Gör bu latîfe niçe eyler beyân
Uzletün ahvâlini ey nüktedân

**VE MİN SEMERETİHÂ'L-LATİFETİ'L-MÜNÂSEBETİ Lİ'L-UZLETİ VE
NÂRETİHÂ (?)**

2220 Niteki tenhâlığı vahdet sanup
Yalnız oturmağı uzlet sanup

2221 Sûfi-i bî-akl niçe gün tamâm
Külbesi içinde oturmuş müdâm

2222 Hâtırası meşgale-i dünyevî
Har gibi âhûr idinüp bir evi

2223 Ebsem oturmağı ibâdet sanur
Turmağı hayvân gibi tâat sanur

2224 Niçe gün ol ebleh-i fâsid-mizâc
Ol amel-i kâside virür revâc

2225 Gâh oturur geh yatur uyur o har
Yani ki zumınca ibâdet ider

2226 Geçdi bu hâl ile niçe subh u şâm
Olmadı ol sâlike hâsıl merâm

2227 Şeyhine togrıldı yolu âkıbet
Hâlini bildürdi o nâkıs-sıfât

2228 Didi ki vasf eyler idün uzleti
Bâis-i vuslat dir idün vahdeti

2229 Ben niçe gündür ki o halvetdeyin
Uzlet ile künc-i ferâgatdeyin

2230 Yine nasîb olmadı vuslat bana
Yâr ile el virmedi ülfet bana

2231 Gûşe-i zulmetde oturdum müdâm
Tâ ki hayât âbı ola câna râm

- 2232 Çekdüm o tenhâlığı ben bî-hilâf
Virmedi bir fâ'ide ol itikâf
- 2233 Hây ne nâ-dân imiş ol tabla-hor
Sûret-i manîye kılup çeşm-i kûr
- 2234 İster imiş vuslatı eşbâh ile
Kılmaz imiş uzleti ervâh ile
- 2235 Gâfil imiş bilmez imiş mezhebin
Mey gibi sâf eylememiş meşrebin
- 2236 Uzleti vâsıl ki kılur ihtiyâr
Yani ki mehcûr ola agyâra yâr
- 2237 Tâlib ü matlûb ola halvet-güzîn
Reşk ide ol devlete ehl-i yakîn
- 2238 Böyle kılan uzleti mesrûr olur
Yâra yakın âhere mehcûr olur
- 2239 Uzlet iden vuslata câzim gerek
Şâm u seher zikre mülâzım gerek

ED-DEVHATÜ'S-SÂDİSE FÎ-MÜLÂZEMETİ'Z-ZİKR VE ŞERHUHÂ (?)

- 2240 Gel berü ey sâlik-i perhîz-kâr
Zikr-i Hudâ'ya olagör yâr-ı gâr
- 2241 Fikrünü zikr eyle vücûdun hebâ
“Lâ” ile “illâ” ile bul ihtidâ
- 2242 Fikrünü matlûbuna tahsîs kıl
Zikrünü ihlâs ile telhîs kıl
- 2243 On iki harfi on iki fen olur
Zikr ile her ilme kişi yol olur
- 2244 Harfe ki tedrîc ile noksân gele
Mertebe artup sana unvân gele
- 2245 Zikri ziyâd eyle çoğalsun sunûf
Gam degül eksilse idâd-ı hurûf
- 2246 Harf iki olunca tenezzül gerek
Sûriş-i esmâya tahammül gerek

- 2247 Tâ ki bulup vahdeti ol iki harf
Lafz misâli ola manâya zarf
- 2248 Zevk-i visâl el virerek bad-ez-în
Mazhar-ı rahmet sen olursun hemîn
- 2249 Birlige bâis ki iki harf ola
Mâ-melek ol vuslat için sarf ola
- 2250 Kalbün olup zikre mülâzım dürüst
Câna müyesser ola vasl-ı nühüst
- 2251 Zikr-i Hudâ kim dilüne yâr ola
Zâtuna matlûb-ı taleb-kâr ola
- 2252 Devha-i mercâna dönüpdür zamân
Sübhaya lâyıkdur o sûret hemân
- 2253 Zâkir olan vâsıl-ı Mevlâ olur
Davi-i irfâna müvellâ olur
- 2254 Zikr ü fikir mürşid-i güm-râhdur
Zâhir ü bâtın iki dergâhdur
- 2255 Zikr ile kıl zevk-i visâli heves
Fikr ile bul ol hevese dest-res
- 2256 Zikr-i Hudâvend'e dilün mûnis it
Fikrünü hem zikr ile müste'nis it
- 2257 Gör ki neyi müntic olur zikr-i Hak
Satrı virür on iki fende sebak
- 2258 Nefy ile isbât miyânında yâr
Arz-ı cemâl ile olur tâb-dâr
- 2259 “Lâ” ile yokluk revîşi muzmahil
Varlığı “illâ”da bulur ehl-i dil
- 2260 “Lâ” ile “illâ” iki mikrâz dur
Sâhib ana sâlik-i murtâz dur
- 2261 Dünya vü ukbâdan iden inkita
Ol iki mikrâza virür ictimâ
- 2262 Mâ-hasal ey sâlik-i uzlet-nümâ
Zikr-i Hudâ'dur sana her dem gıdâ

- 2263 Şâm u seher kuvvet-i cândur o kût
Havsalası meretebe-i lâ-yemût
- 2264 Vâsıl-ı Hak ol dün ü gün zıkr ile
Kalbünü bend it resen-i fikr ile
- 2265 Zıkr-i Hudâ bezm-i safâ nuklidür
Bezm-i safâ kûy-ı vefâ nuklidür
- 2266 Merd isen ol zıkre enîs ol müdâm
Zâtuna ol şükr ile olsun kıyâm
- 2267 Zıkr-i Hudâ'dan k'ola “**ratbü'l-lisân**”
Dilde firâvân ola bahr-ı beyân
- 2268 Zıkre mülâzım gerek ehl-i sülûk
Rütbesin artırmaga hem-çün mülûk
- 2269 Zâkir odur hâline şâkir ola
Derd ü belâ çekmede sâbir ola
- 2270 Dil ki lisân dir ana ashâb-ı kâl
Zıkr iledür kalbine arz-ı cemâl
- 2271 Ger meze-i zıkr ile âlûdedür
Kendüsi deryâ gibi âsûdedür
- 2272 Dil ki gönüldür ana nâm-ı bülend
Zıkr-i hafîden olur ol behre-mend
- 2273 Zıkr-i hafî zıkr-i celî dâyimâ
Zâhir ü bâtın iki yoldur ana
- 2274 İster isen Hazret-i Hak'dan visâl
İsteme zıkrinden anun infisâl
- 2275 Merd-i Hudâ-bîne kılup iktidâ
Bedreka-i ehl-i sülûk ol dilâ
- 2276 Tâ ki işün kat-ı merâtib ola
Rütbe-i râtib sana vâcib ola
- 2277 Kayd-ı zavâhir seni avk itmeye
Şevküni terk itmege sevk itmeye

- 2278 Sâlik odur zikr ile leyl ü nehâr
Bülbül-i gülzâr gibi ola zâr
- 2279 Nâlesi uşşâka şifâ-bahş ola
Narası âfâka safâ-bahş ola
- 2280 Nagmesi kim ışk evini germ ide
Âheni Dâvûd gibi nerm ide
- 2281 Zikr ile gam milkini berbâd ide
Hâtır-ı güm-geştesin irşâd ola
- 2282 Bâg-ı hüviyyetde olup andelîb
Vasl gülistânına olsun karîb
- 2283 Zikri ki mehcûr ola agyârdan
Kâm ala Mansûr gibi dârdan
- 2284 Ancılayın ârife cânlar fidâ
Câna kıla zikr-i Hudâ'yı gidâ
- 2285 Sâlik-i vâsıl odur ey bü'l-heves
Zikr ile dîdâra bula dest-res
- 2286 Şükr ile efzûn ide nagmâsını
Zikr ile hâsıl kıla sevdâsını
- 2287 Mâ-hâsal ol ârife sad-âferîn
Zikr-i Hudâ ile ola kâm-bîn
- 2288 Cümle murâdâtına bulup zafer
Leşker-i nefsi kıla zîr ü zeber
- 2289 Zâd-ı letâyifden ala behresin
Çâk ide münkirlerinün zehresin

VE MİN-SEMERETİHÂ'L-MÜSTAGREBETİ VE ACÂYİB-İ ZEVKİHÂ

- 2290 Niteki câhil vüzerâdan biri
Yani ki gâfil cühelâdan biri
- 2291 Türkî kitâb okur iken nâgehân
Bir amelün şerhini eyler beyân
- 2292 Yani ki bir şahs berây-ı merâm
Okusa ürse bu duâyı tamâm

- 2293 İstedügi yüsr ile hâsıl ola
Kendüsi matlûbına vâsıl ola
- 2294 Pes heves idüp anı ol bî-şuûr
Şâm u seher-gâh o duâyı okur
- 2295 Avav ider her okudukça ürer
Kıssayı tafsîl idicek söz ürer
- 2296 Seg gibi feryâd ile avav-künân
Cehlini izhâr ider ol nâ-tüvân
- 2297 Hâcesi bir subh gelür hidmete
Yaklaşıcak say ile ol hazrete
- 2298 Kelb sadâsın ki işidür hemân
Hayret alur hâceyi niçe zamân
- 2299 Kim bu ne segdür virile râh ana
Halvet-i Paşa ola câ-gâh ana
- 2300 Avav-ı Kıtmîr degül ol sadâ
Mahrem-i ser-vakt-i saâdet ola
- 2301 Şöyle ürer san seg-i çübândur ol
Kelb-i kebîr olmaga bürhândur ol
- 2302 Bir iki sâat içerü girmedi
Avav iden kelbe elem virmedi
- 2303 Gördi ki pâyânı yog ol avavun
Aslı bilinmez o sadâ-yı nevün
- 2304 Cür'et idüp girdi hemân içerü
Gördi ki paşadan imiş ol gulû
- 2305 İtdi taaccüb didi ey ehl-i şân
Seg gibi avav ne içündür hemân
- 2306 İtme musallâda it âvâzesin
Kıl ulular zümresi dervâzesin
- 2307 Didi ki ey hâce hatâ eyleme
Bana bu vech ile cefâ eyleme
- 2308 İşte kitâb al gör anun töresin
Böyle yazar okuyasın üresin

- 2309 Ahmakı gör kim anı fehm itmemiş
Ürmek üfürmek idügin bilmemiş

ED-DEVHATÜ'S-SÂBİA Fİ'T-TEVECCÜH VE- MÂ-YETEFERREU MİNHÜ

- 2310 Sâlik olan şahsa teveccüh gerek
Ehl-i kerâmâta teşebbüh gerek
- 2311 Hüsn-i teveccühde niçe hâl olur
Seyr-i cemâl emrine icmâl olur
- 2312 Her müteveccih ki taleb-kâr ola
Vâsıl-ı seyrân-geh-i dîdâr ola
- 2313 Her amelün vâcib olur niyyeti
Mahz-ı teveccühdür anun hikmeti
- 2314 Asl-ı teveccühden alur kâm-ı dil
Kim ki bulur kâm ile ârâm-ı dil
- 2315 Merd-i Hudâ-bîne teveccüh hemân
Nûr-ı basar gibidür ey çeşm-i cân
- 2316 Vâsıl olan gerçi olur ber-murâd
Kalmaz o nevmîd ü kesîrû'l-fu'âd
- 2317 Devha-i işkun yine nev-bâvesi
Yani teveccühden imiş mâvesi
- 2318 Kim ki teveccühden alur behresin
Nûr-ı mahabbet güm ider çihresin
- 2319 Lîk teveccüh ana dir ehl-i hâl
Nâzır u manzûr ola ayne'l-misâl
- 2320 Dîde-i dil nâzır-ı dîdâr olur
Vuslat-ı cânâna sezâ-vâr olur
- 2321 Ol nazarun gâyeti ey bü'l-heves
Rûtbe-i irfâna bulur dest-res
- 2322 Dil müteveccih gerek ey nükte-dân
Seyr ide manî gözi dîdâr-ı cân
- 2323 Eyle teveccühde basar nûr olur
Mahz-ı nazar rü'yet-i me'sûr olur

- 2324 Ayn-ı teveccüh budur ey râst-bîn
Nûr-ı basar ola cemâle karîn
- 2325 Ancılayın kâr-ı teveccüh-me'âl
Sâlike izhâr ide rûy-ı visâl
- 2326 Mâ-hasal ey ârif-i kâmil-nihâd
Müzd-i teveccühden olur ittihâd
- 2327 Işksız olmaz müteveccih ricâl
Zâhir olur zât ile nûr-ı kemâl
- 2328 Âşık-ı vâsıl müteveccih-be-hâl
Nâkıs-ı câhilde teveccüh muhâl
- 2329 Sâlik-i kâmilde o manâ ayân
Nite ki sahbâda celâdet nihân
- 2330 Câm ayân bâde ayân keyf ü kem
Neş'e nişân virmese nâ-dîde Cem
- 2331 Sâki hayât âbı gibi sırr-ı kâm
Câmı pes-i perdede saklar merâm
- 2332 Pes müteveccih gerek ashâb-ı dil
Olmaya ol bezm meyinden hacîl
- 2333 Şöyle teveccüh gerek ammâ ayân
Nâm u nişân bulmaya kevn ü mekân
- 2334 Yâr ola mer'î pes-i mir'âtdan
Olmaya merdi o hikâyâtdan
- 2335 Rûşen olan râya reviş göstere
Arz-ı dehân itmeye dış göstere
- 2336 İşte bu vech ile teveccüh müdâm
Tâlibine göstere vech-i merâm
- 2337 Yâr cemâline ola rû-be-rû
Dökmeye göz yaşlarını sû-be-sû
- 2338 Hazret-i Hallâk-ı cihân-âferîn
Ol müteveccih kulın ister yakın

- 2339 Bud ile kurbı idüben ber-taraf
Gevher olur destine varan hazef
- 2340 Hîn-i teveccühde görür yârını
Seyr kılur cân gözi dîdârını
- 2341 Hîn-i teveccüh niçe bin sâl olur
Işk ile her sâlde bin hâl olur
- 2342 Böyle teveccüh ne müvecceh kemâl
Oldı me'âli o kemâlün visâl
- 2343 Ayn-ı visâl içre hüveydâ cemâl
Şevk-i cemâl ortada mir'ât-ı hâl
- 2344 Hâli gerek âşka andan cemâl
Hâceye pâ-bend olamaz re's-i mâl
- 2345 Şugl-i bevâtında teveccüh mühim
Niyet-i zâhir gibi ol münkasım
- 2346 Âbid-i bî-niyet-i nâkıs-namâz
Arz idemez âlem-i bâlâya râz
- 2347 Nite ki merd-i müteveccihde kâm
Mahz-ı teveccüh durur ey nîk-nâm
- 2348 Merd-i Hudâ-bîne olur farz-ı ayn
Nûr-ı teveccüh nazar-ı maşrikayn
- 2349 Pendümi tut tâlib-i dîdâr isen
Vuslat-ı cânâna sezâ-vâr isen
- 2350 Hâl-i nazar hâlet-i dil bir gerek
Zâhir ü bâtın mütevâtir gerek
- 2351 Dîde ki agyârı taleb-kâr ola
Kalbi koyup kalba harîdâr ola
- 2352 Eyler o bâzâr-ı amelden ziyân
Kizb ile memlû ider anı zebân
- 2353 Gönli gözi bâtıl ile kûr olur
Hakk ile âlûde iken dûr olur
- 2354 Kendüyi sâlik sanur ol nâ-dürüst
Râh-ı talebde görinür kârı süst

- 2355 Her neye eylerse teveccüh ayân
Seyr ider anı nazarından nihân
- 2356 Böyle teveccühde nedür fâ'ide
Mahz-ı hasâretdür ana âide
- 2357 İsterin ey Bâri Hudâ her zamân
Nûr-ı teveccüh dile virsün nişân
- 2358 Sırr-ı letâyif dile salsun sürûr
Ayn-ı teveccüh pür olur mahz-ı nûr

**VE-MİN SEMERETİHA'L-MÜVECCETÜ'L-AHLÂ EL- VÂKIATÜ Lİ-MÎRZÂ
MAHDÛM KÂÎÎ-BATHÂ (?)**

- 2359 Kâdi-i Bagdâd ki Mahdûm idi
Zâtına Mirzâ lakab-ı Rûm idi
- 2360 Cedd idi ol âlime seyyid şerif
Hayli nesîb idi o şân-ı latif
- 2361 Gâh olurdu ki o kâmil-vücûd
Eyler idi nûr-ı cemâle sücûd
- 2362 Işk-ı mecâzîden alup behresin
Garka-i nûr eyler idi çihresin
- 2363 Yani ki her hüsn ü cemâl ıssını
Rûy-ı celâl ile kemâl ıssını
- 2364 Zâtına manzûr idinüp her zamân
Eyler idi sânia şükr-i revân
- 2365 Yüz tutıcak rûy-ı mübârek ana
Vird olur idi “**fetebârek**” ana
- 2366 Gâlib olup zâtına vecd ile hâl
Varını târâc ider idi cemâl
- 2367 Zâtı teveccühde gözi seyrde
Şâhid-i îmânı büt-i deyrde
- 2368 Her müje bir mîha dönüp bî-gümân
Kasr-ı safâdan gözin ırmaz ayân

- 2369 Kendi anun ışkına mir'ât iken
Hüsnine her zerresi mişkât iken
- 2370 Ol dahı âyîne olurdı ana
Eyler idi remz ile arz-ı likâ
- 2371 Pes o teveccüh anı medhûş idüp
Kulzüm-i efkârımı pür-cûş idüp
- 2372 Eyler idi dürr-i visâli kenâr
Sâhil olurdı ana kar-ı bihâr
- 2373 Göz ki bedîdâr ola dîdâr ana
Arz-ı cemâl itmeye mi yâr ana
- 2374 Göz kadehin pür kıla râh-ı hayâl
Neş'esi virmez mi neşân-ı visâl
- 2375 Kâdi-i Bagdâd'a hezâr-âferîn
Işk ana manzûr ola ayne'l-yakîn
- 2376 Nâmı gibi zâtı da mahdûm imiş
Gâfile mechûl ana malûm imiş
- 2377 Âferîn anun nazar-ı pâkine
Dîdesi mir'ât ola idrâkine
- 2378 Tâb-ı cemâle eyü sabr eylemiş
Âteş ile cânına cebr eylemiş

ED-DEVHATÜ'S-SÂMİNE Fİ'S-SABR VE MÜTEALLİKATİH

- 2379 Sâbir olan vâsıl-ı maksûd olur
Sabr ile ser-cümle murâdın bulur
- 2380 Sabr ki sermâye-i irfân ola
Genc-i nihân anda nümâyân ola
- 2381 Âşık isen pîşeni sabr it hemân
Râm ola tâ ki sana ârâm-ı cân
- 2382 Sabr idenün puhte olur hâm işi
Sabr iledür âşık-ı bed-nâm işi
- 2383 Âşık isen tut sözüm ey bü'l-heves
Sabr ile her kâruna bul dest-res

- 2384 Vird-i zebânun k'ola ism-i sabûr
Sırrını mestûr ide Rabb-ı Gafûr
- 2385 Merd-i hıred-mendün odur pîşesi
Sabr ola her gussada edîşesi
- 2386 Tâ ki anun katresi deryâ ola
Zerresi hurşîd-i dil-ârâ ola
- 2387 Dürrini bezl ide o deryâ sana
Eyleye lutfını hüveydâ sana
- 2388 Mâ-hasal ey âşık-ı sâhib-nazar
Sabr ile kıl her işi ger hayr u şer
- 2389 Merdüm-i sâbir mütefekkir gerek
Nâkes-i âcil mütehayyir gerek
- 2390 Şahs-ı acûl olma taleb-kâr isen
Nimet-i tevhîde sezâ-vâr isen
- 2391 Sabr ile tahsîl olunur her kemâl
Merdüm-i müstacile râhat muhâl
- 2392 Nahl-ı te'ennî ki vire berg ü bâr
Sabr ola anlara şîâr u disâr
- 2393 İvmek ile ev yapamaz ehl-i hâl
Hâtır-ı faâle virür infiâl
- 2394 Lîk iven yıksa evin vechi var
Beyti bozar eyleyen inkâr-ı kâr
- 2395 Gel berü ey sâlik-i sâhib-hüner
Ol yola kıl kendüzünü râh-ber
- 2396 Sabr asâsın ele al dâ'imâ
Tâ ki tahammül ola pâlîk-i pâ
- 2397 Bedreka-i akla uyan râst-rev
Dirhem-i sabrın ile virmez girev (?)
- 2398 Nakl-ı tahammülde te'emmül gerek
Ehl-i tekebbürde tenezzül gerek
- 2399 Sabr gerek ehl-i dile hâsılı
Tâ ola her matlabınun vâsılı

- 2400 Merdüm-i bî-havsala bî-sabr olur
Gönli murâdâtını nâdir bulur
- 2401 Sabrsızun kârı kalur nâ-tamâm
Nâdir olur ana husûl-i merâm
- 2402 Sabr ile kıl her işüni merd isen
Kutb-ı cihân-gerd gibi ferd isen
- 2403 Olma acûl eyleme terk-i vakar
Tâ seni manzûr idine ayn-ı âr
- 2404 Sûfi ki müstacil-i bî-âr ola
Fili anun kendine gaddâr ola
- 2405 Sûfi ki müstacel ola zâtına
Döndi har-ı nefsi ulag atına
- 2406 Nefs atına binme ulag olma sen
Yıl gibi tâ kim gezesin sag esen
- 2407 Nâkes-i müstacil-i fâsid-mizâc
Eyleyemez kimse ile imtizâc
- 2408 Merdüm-i âkil müte'ennî olur
Kârı tesellî vü temennî olur
- 2409 Ey seg-i nefsi gibi bî-sabr olan
Her talebinde niçe hüsrân bulan
- 2410 Pendümi tut sâlik-i dâniş-ver ol
Olma acûl eyleme kendün melûl
- 2411 Gün ki te'ennî ile devvârdur
Dâ'ire-i âleme pergârdur
- 2412 Seyrine bir adım olur garb u şark
Seyrini kılca idemez kimse fark
- 2413 Lîk acûl olmag ile her şerâr
Lahza-be-lahza görünür bî-karâr
- 2414 Ol acele söndürür ocagını
Hasret odı tîre kılur dâgını

- 2415 Nûrı gider zulmete tebdîl olur
Necmi fenâ burcına tahvîl olur
- 2416 Bâd ki müstacil-i çâlâkdür
Dem-be-dem ârâm-gehi hâkdür
- 2417 Milket-i dünyâyı gezer der-be-der
Bir yiler onmazdur ol ehl-i sefer
- 2418 Âb dahı âcil ü meyyâldür
Anun içün hâkde pâ-mâldür
- 2419 Hâk velî ehl-i vakâr olmagın
Sabr u teennî ana yâr olmagın
- 2420 Huld gibi münbit-i ezhâr olur
Müsmire eşcâr ile pür-bâr olur
- 2421 Âkil isen pend ile ol sûd-mend
Gâfil isen sana zarardur bu pend
- 2422 Matkab-ı cehl ile olan süfte-dil
Dürr-i kelâmumdan olur münfail
- 2423 Merd gerek nükte-şinâs olmaga
Her sözi bir sırta esâs olmaga
- 2424 Remz ile söz fehmin iden ehl-i derd
Dâyiresinde olur elbette ferd
- 2425 Hâsılı sevmez acele kâr-ı ışk
Fikr ü teennî götürür bâr-ı ışk
- 2426 Kim bu sevâdı ideyin dir beyâz
Mihberesinden pür olur sad hıyâz
- 2427 Remzümi fehm idene sad âferîn
Ayagı altı ola çerh-i berîn
- 2428 Ehl-i letâyif gerek ey nüktedân
Fehm ide tâ kim bu zebândan beyân

HİKÂYET-İ MÜNÂSİB

- 2429 Ehl-i seferden nitekim bir acûl
Menzile irken bulayın dir vüsûl

- 2430 Kor rüfekâsını konakda dürüst
Yola düşer kendüsi çâlâk ü cüst
- 2431 Anlar ile gitmege sabr eylemez
Kim bile reh-zen ola yolda dimez
- 2432 Bir niçe hem-râh ile bî-havf u bîm
Hâsıl iken gitmede havf-ı azîm
- 2433 Göz göre yolsuzluk idüp ol gabî
Menziline togru gider ok gibi
- 2434 Çün yolu ugrar giderek bir püle
Reh-zeni var her yanı şîr-i yele
- 2435 Bildi neye ugraduğın derd-mend
Tuydı ki zâtına iderler gezend
- 2436 Gâh dönüp gitmegi fikr eyledi
Geh rüfekâ nefini zikr eyledi
- 2437 İş bu tereddüdde iken nâgehân
Oldı hemândem niçe reh-zen ayân
- 2438 Üstine togruldı kimi tîr ile
Kimi hücûm eyledi şemşîr ile
- 2439 Kimisi destinde tutardı sinân
Niçe sinân nîze-i subân-nişân
- 2440 Her birinün narası gâyet mehîb
Kendüleri şîr-sıfat bî-nehîb
- 2441 Başına üşdiler idüp izdihâm
Eylediler zahm ile cismin tamâm
- 2442 Kendüyi bu resme görüp gark-ı hûn
Bildi ki baht olsa gerek vâjgûn
- 2443 Derd ile bir kez yine âh eyledi
Hilkat-i eflâki siyâh eyledi
- 2444 Didi eger sabr ide idüm ayân
Olmaya idüm yola tenhâ revân
- 2445 Böyle gezend irmez idi cânuma
Kimse yapışmazdı girîbânuma

- 2446 Merdüm-i bî-sabr çekermiş belâ
Kârı peşîmânlık imiş dâyimâ
- 2447 Sabr ile deprenmemişim hayf hayf
Şimdi mahal gerdenümi kesse seyf
- 2448 Olmuş iken böyle murâkıb hemân
Katl ile hâk itdi yirin reh-zenân

ED-DEVHATÜ'T-TÂSİA Fİ'L-MURÂKABETİ VE MÂ-YETAALLAKU BİHÂ

- 2449 Sâlik olan merd-i murâkıb gerek
Maksadına himmeti gâlib gerek
- 2450 Ehl-i sülûkun o dahı kâridur
Şûr ü şegab semtini izhâridur
- 2451 Şahs-ı murâkıbdaki fikr-i güzîn
Şevkine mir'ât-ı safâdur hemîn
- 2452 Her kim ol âyîneye yüz virmeye
Devlet-i dîdâr ana el virmeye
- 2453 Eyle o mir'âta heves sûfiyâ
Tâ göresin hilkatüni pür-safâ
- 2454 Zâhir olup nûr ile dîdâr-ı Hak
Gösterile âtiye vü mâ-sebak
- 2455 Ey niçe zühhâd-ı murâkıb ayân
Aldı safâ behresini râygân
- 2456 Lîk murâkıbdagı seyr-i cemâl
Lâyık odur olmaya rü'yâ-misâl
- 2457 Yani ana ayn ola manzûr-ı ayn
Virmeye şek kalbine noksân u şeyn
- 2458 Öyle safâdan ki ola behre-mend
Himmet-i sûfî ata arşa kemend
- 2459 Ferşde arş ola hüveydâ ana
Zîr ola bu âlem-i bâlâ ana
- 2460 Seyr-i makâmâtı idüp ber-araf
Nûr ide zâtın şeref-i “**men-aref**”

- 2461 Gördüğü dîdâr ola ancak hemân
Mahv ide agyârı ser-â-pâ ayân
- 2462 Mâ-hasal ey sâlik-i sâfi-derûn
İster isen kim ola kadrün füzûn
- 2463 Râ-i murâkıbdaki rây-ı cemîl
Zâhir ü bâtın sana olup delîl
- 2464 Ol ki mücellâ ide mir'âtunı
Vâsıl-ı arş eyleye mirkâtunı
- 2465 Göstere kendin sana envâr-ı zât
Zâyil ola maglata-i kâyinât
- 2466 Göz yumup açınca dü-âlem tamâm
Dîdene cümle ola manzûr-ı tâm
- 2467 Lîk gerekmez nazar-ı iltifât
Ayna yakışmaz eser-i gayr-ı zât
- 2468 Seyr-i cemâl eyleyen ashâb-ı hâl
Gayre nazar kılmagı saymış vebâl
- 2469 Kendi vücûdın bile mahv eylemiş
Aynı ile ilmîni sehv eylemiş
- 2470 Yani ki gayriyyet-i kayd-ı vücûd
Lâ-büd olur hâyil-i bezm-i şuhûd
- 2471 Varlığı mülkin o sebebden hemân
Ber-taraf itmiş üdebâ-yı cihân
- 2472 Gerçi murâkıb görünür gayr-ı zât
Aynıdur ammâ ki iden seyr-i zât
- 2473 Ol ikilik oldu yine müttehid
Girmede mâ-beyne ebed gayr u zıd
- 2474 Seyrine âyîneyi me'vâ kılan
Zâtını zâtıyla temâşâ kılan
- 2475 Şekl-i taaddüdde kılup ketm-i sır
Niçe bin âyîneye gösterdi bir

- 2476 Şahs-ı murâkıb ki turur sad hezâr
Her birinün matlabı dîdâr-ı yâr
- 2477 Zât bir ammâ mütekâsir sıfât
Arada bir maglatadur mümkinât
- 2478 Zât-ı murâûbda taayyün muhâl
Mahv ider ol hâleti bezm-i visâl
- 2479 Fehm idene râbıta-i ittisâl
Müşkil-i hallâl olur ey ehl-i hâl
- 2480 Rû'yet-i dîdâra olan âşinâ
Lücce-i tevhîdde eyler şinâ
- 2481 Gevher-i yektâ olur anun ayân
Hâlet-i yektâda taaddüd nihân
- 2482 Merd-i murâkıb ana gavvâs olur
Behresi lâ-büd güher-i hâs olur
- 2483 Ol güher-i sâf bir âyînedür
Zâhiri dür bâtını gencînedür
- 2484 Bir güher âyîne ki rahşân ola
Nûr-ı cemâl anda nümâyân ola
- 2485 Merd-i murâkıb ki olur bü'l-heves
Himmet ile ana bulur dest-res
- 2486 Tâlib-i dîdâra budur muktezâ
Görmeye âyînesi seng-i kazâ
- 2487 Bir güher âyîne ki nâ-dîdedür
Seng-i melâmetden o pûşîdedür
- 2488 Mazhar-ı dîdâr olan ey ehl-i dil
Lâbüd ider tana taşın müzmahil
- 2489 Kim ki cemâl-i Hak'a âşık durur
Vech-i taleb ana muvâfık durur
- 2490 Âşık-ı tâlib ki murâkıb ola
Rû'yet-i matlûb ana tâlib ola
- 2491 Sûret-i maksûda taleb-kâr olup
Vech-i tefekkür ana dîdâr olup

- 2492 Say ide bir vech ile kim âşikâr
Kaplaya mir'âtını dîdâr-ı yâr
- 2493 Mâ-hasal ol şahs-ı murâkıb ki cüst
Eyleye noksân-ı kemâlin dürüst
- 2494 Fikri vü zikri heme dîdâr olur
Rü'yet-i agyâr ana bir mâr olur
- 2495 Her neye baksa görünür vech-i dost
Destine âyîne sunar magz u post
- 2496 Aynını seyr üzre olur ayn ile
Yârı kenâr eyler o mâ-beyn ile
- 2497 Seyr ü temâşâsı anun bâ-husûs
Vuslat-ı dîdâra görünür nusûs
- 2498 Böyle murâkıbdaki fikr-i latîf
Lâ-büd olur müntic-i vasl-ı şerîf

SEMERETÜN LATÎFETÜN MÎNHÂ

- 2499 Biri kuzâtun bana kıldı beyân
Bü'l-aceb ahvâl misâl-i gümân
- 2500 Şâir idi mahlası Meylî anun
Sâf idi âyînesi haylî anun
- 2501 Didi ki bir kaç gün olup haste-hâl
Kapladi âyînemi gerd-i melâl
- 2502 Bezm olıcak bî-dil ü bî-ihiyâr
Mey göricek cura gibi hâksâr
- 2503 Toldı derûnum niçe efkâr ile
Geçdi günüm şâm u seher zâr ile
- 2504 Fısk u fücûr üzre idüm her zamân
Fârig olup tevbeler itdüm hemân
- 2505 Lîk zuhûr itdi bana bazı hâl
Düş degül ammâ ki misâl-i hayâl
- 2506 Âb-ı revân yanına varsam eger
Ol su sadâsın sanur idüm haber

- 2507 Yani ki elfâz gelürdi bana
Âb-ı firâvândaki sît ü sadâ
- 2508 Şule-i âteş ki gürülder ayân
Şiddet-i sarsardaki âh u figân
- 2509 Cümle gelürdi bana lafz u hurûf
Remzi maânîde bulurdum sunûf
- 2510 Gâh anı tevhîd işidürdüm dürüst
Mâyil olurdum ana cân ile cüst
- 2511 Geh sanur idüm anı gavgâ-yı sûk
K'eyler o gavgâ-yı Yehûdâ-yı sûk
- 2512 Gâh işidürdüm su sadâsın ayân
Mâ-sadak-ı zezeme-i râhibân
- 2513 Âhir-i kâr itdi kafâdan zuhûr
Bana hitâb eyledi bir pür-sürûr
- 2514 Kendüsi nâ-dîde sözi âşikâr
Söyledi gûyâ fusahâ-yı diyâr
- 2515 Başladı itdi bana çok rîş-hand
Eyledi efâlümü cümle pesend
- 2516 Didi ki bildün mi niçe zâtsun
Mazhar-ı mecmû-ı kerâmâtsun
- 2517 Her ne dilersen anı işle hemân
Sana su'âl olmaz anı bil ayân
- 2518 İlm-i şerîf olmag ile reh-nümâ
Geldi o söz haylice fâsid bana
- 2519 Bana husûsa kimi sevsem hemân
Şeklini âteşde iderdi ayân
- 2520 Hâl dilinden diyicek besmele
Sâkit olup gelmez olurdu dile
- 2521 Nâr-ı fûrûzâna görüp meylini
Mahz-ı şerer buldum anun zeylini

- 2522 Gördüm o sözler beni idlâl ider
İlm ü amel semtini pâ-mâl ider
- 2523 Anladum ol mühmeli iblîsdür
İşi güci şirret ü telbîsdür
- 2524 Tevbemi bozdurmagadur niyyeti
Yüz çevirüp itdüm ana laneti
- 2525 Kuvvet-i İslâmum idüp iktizâ
Tutmadum ol sözlere gûş-ı rızâ

**VE'D-DEVHATÜ'L-ÂŞİRE MİNE'L-RAVZATİ'L-UHRÂ MÜZEYYİNETÜHÜ
Bİ-AHKÂMİ'R-RIZÂ**

- 2526 Sâlik odur taşlasa anı kazâ
Sîne gerüp vire o zahma rızâ
- 2527 Âşika elbette rızâ kâr olur
Yâra inâd itmek ana âr olur
- 2528 Âşık olur sâhib-i tab-ı selîm
Zatın ider kûy-ı rızâda mukîm
- 2529 Niteki bir der-beder abdâl ıfık
Tekye simâtında çekerken kaşık
- 2530 Şöyle ki ol lecc ü inâd eyleye
Karşu turup pîrine söz söyleye
- 2531 Tekyeden eylerler ol abdâlî red
Anda virilmez ana cây-ı nemed
- 2532 Sûfi dahı böyledür ey ehl-i hâl
Söyleyemez şeyhine karşu makâl
- 2533 Lafz-ı irâdetdeki fehvâ ki var
Hüsn-i rızâ semtin ider âşikâr
- 2534 Mâ-hasal ey sâlik-i sâfi-derûn
İster isen Hak yolına reh-nümûn
- 2535 Semt-i rızâdan sakın itme ibâ
Vâsıl ider yâra seni ol rızâ
- 2536 Ehl-i irâdet ki inâd eyleye
Kala dalâletde fesâd eyleye

- 2537 Nakd-i rızâ sâlike sermâyedür
Sayine efâline pîrâyedür
- 2538 İtse o sermâyeyi ger der-bagal
Gevher-i maksûda sarılsa mahal
- 2539 Hüsn-i rızâdan ki dili olsa dûr
Kûy-ı fenâda ana yokdur huzûr
- 2540 Bâis odur fâtıhası beyatun
Manide mazmûnidur ol hüccetün
- 2541 Anun için hâtıme ihlâs olur
Zâtı müridün güher-i hâs olur
- 2542 Işk-ı Hudâ bahr-ı kaarnâkdür
Lüccesi sâfi vü dahı pâkdür
- 2543 Fi'l-mesel ol bahre sade fdür rızâ
Ol dahı bir gevher ider iktizâ
- 2544 Yani edebdür ana rûşen güher
Işka virür hüsn-i rızâdan haber
- 2545 Şems-i mürebbî ana mürşid durur
Gevhere vü bahre müsâid durur
- 2546 Dürr ü sadef bahr-ı mürebbî kamu
Arza kılupdur dil-i sâlikde rû
- 2547 Ol niçe dildür ki bu bahr-ı revân
Oldı derûnında ser-â-pâ nihân
- 2548 Böyle gerek dil ki ana heft-yem
Tolsa eger kalmaya bir katre nem
- 2549 Şöyle girân dildür o tûfân ana
Virmedi bir katrece hüsrân ana
- 2550 Ehl-i rızâ böyledür ey bü'l-heves
Semt-i inâdı dilemez bir nefes
- 2551 Sâlike kim pîşe ola ihtilâf
Olmaz anun hâtırı mir'âtı sâf

- 2552 Hüsni rızâ semtini terk eyleme
Mürşidüne redd ile söz söyleme
- 2553 Yoksa seni bî-sır ider ol hilâf
Bezmün olur sûret-i rezm ü mesâf
- 2554 Sâlik isen pendüm işit mâ-hasal
Kimse ile eyleme ceng ü cedel
- 2555 Sûret-i zâhirde rızâdur bu hâl
Kim idesin terk-i inâd u cidâl
- 2556 Hâlet-i bâtında velî sûfiyâ
Ehl-i sülûk ol işe dirler rızâ
- 2557 Mürşid-i kâmil ne buyursa hemân
Râm olasin emrine hidmet-künân
- 2558 Çünkü seni vâsıl-ı Hâk eyleye
Vuslat-ı matlûbuna irdün diye
- 2559 Bâr-ı Hudâ sana yiter muktezâ
Her ne ki gönderse dir ana rızâ
- 2560 Derd ile kim şifte-hâl olasin
Cism-i zaîf incele nâl olasin
- 2561 Sâlik isen incinüben zînhâr
Olmayasın acz ile nâlân u zâr
- 2562 Ayn-ı şikâyetdür ol âh u figân
Kim kılasın derd-i derûnun ayân
- 2563 Şöyle ki ammâ olasin müstmend
Telhî-i derdi bilesin hem-çü kand
- 2564 Ehl-i rızâdan sayılırsın tamâm
Şükr ile her kârün olur müstedâm
- 2565 Lafz-ı rızâda bulunur niçe sır
Bin bir ile oldu hisâbım bir
- 2566 Gâfil olan sâlik ol esrârdan
Kim bile mahrûm ola dîdârdan
- 2567 Pendümi gûş itmegi ikdâm kıl
Kalbini rızâ bâdesine câm kıl

- 2568 Tâ olasin neş'e-i ışk ile mest
Cüra misâli göresin dehri pest
- 2569 Mazhar-ı dîdâr ola sâgar sana
Her neye baksan görine lâ-bekâ
- 2570 Rûşen olan kalbe rızâ yâr olur
Kalb-i rızâ bilmeyene zârr olur
- 2571 Mürşid-i kâmil ki anı kıldı farz
Seyrine sırr oldı anun sath-ı arz
- 2572 Söz budur ey merd-i Hudâ hâsılı
Râh-ı rızânun olasin vâsılı
- 2573 Tâ ki sana el vire âsâr-ı ışk
Muntazam ide işüni kâr-ı ışk
- 2574 Niteki her âşık-ı vâsıl hemîn
Oldı rızâ ile visâle karfîn
- 2575 Remz-i latîfe irişür bu kelâm
Hâsıl olur anun ile her merâm

SEMERETÜHÂ'L-LATÎFETÜ'L-AHLÂ EL- MECMÛATÜ Bİ-YEDİ'R-RIZÂ

- 2576 Ehl-i sülûkun biri virdi haber
Didi ki bir âşık-ı hûnîn-ciger
- 2577 Yani ki abdâl-ı fûrû-beste-kâr
Münkesirü'l-bâl ü perîşân-diyâr
- 2578 Kendine bir tekyede tutmuş makâm
Cây-ı sükûn kalbine virmiş merâm
- 2579 Derd ile seyyâh-ı cihân-gerd iken
Dâ'iresin bekleyici ferd iken
- 2580 Tekye-nişînün düşer ayagina
Nâzır olur terbiyeti bâgına
- 2581 Kendüsi bir âşık iken nîm-darb
Gün gibi malûm iken şark u garb
- 2582 Eyler anun hizmetini ihtiyâr
Eylemez artuk dahı geşt ü güzâr

- 2583 Var imiş ol tekye-nişînün meger
Bir iki torlağı melâ'ik-siyer
- 2584 Her biri olmuş yalabık bir ışık
Cismine tennûreleri yaraşık
- 2585 Anları gördükde ol abdâl cüst
Âşık-ı şûrîdesi oldu dürtüst
- 2586 Yanlarına düştü hemîn sâye-vâr
Lebleri esrârına oldu gubâr
- 2587 Kayda giriftâr olup ol derd-mend
Her birinün turreti atdı kemend
- 2588 Çünkü bu hâli giderek tuydı pîr
Oldı be-gâyet müte'ellim darîr
- 2589 Gayret-i ışk eyledi âhir zuhûr
Kalbi ol abdâldan itdi nüfûr
- 2590 Didi yıkıl git zararum görmedin
Sana tarîkat kötegin urmadın
- 2591 Hâyin imişsin yûri ey nâ-bekâr
Sende ne nâmûs görünür ne âr
- 2592 Çünkü o seyyâha yetişdi bu söz
Hâtırı saht oldu vü döndürdi yüz
- 2593 Didi ki sen turma yıkıl git hemân
Tâ bana kalsun ol iki nev-cüvân
- 2594 Kimseye mülk olmadı bu hânkâh
Anda olan birbirin eyler tebâh
- 2595 Sırr-ı rızâdan eger olsa habîr
Hiç cedel itmezdi ol abdâl u pîr

**HÂZİHİ'N-NEHRÜ'L-CÂR ALÂ-TARÎKİ'L-MÜNÂCÂTÎ Lİ'LLÂHİ'L-
GAFFÂR MİN-SÜKKÂN-I RAVZATİ'Ş-ŞETTÂR**

- 2596 Eyle Hudâyâ dilümüz gülsitân
Magfîretün cüyını idüp revân

- 2597 Ravza-i îmânımız tâze kıl
Feyzüni bî-gâyet ü endâze kıl
- 2598 İrgüre şettâra bizi râh-ı râst
Şatr-ı şatın eşkümüzün kılma kâst
- 2599 Dîdemüzi nergis-i bîdâr kıl
Rü'yet-i dîdâra sezâ-vâr kıl
- 2600 Bâg-ı reyahîn olıcak dînimüz
Gül gibi bûyâ olur âyînimüz
- 2601 Gülşen-i amâlümüzü rûzgâr
Tâze vü reyyân ola leyl ü nehâr
- 2602 Mürşidümüz besdür ana bâgbân
Hâr u has-ı reybi ider bî-nişân
- 2603 Devre girüp zikr ile girdâb-veş
Yaş dökelüm derd ile tollâb-veş
- 2604 Tek açılıp gonçe-i bâg-ı murâd
Neşv ü nemâ bula riyaz-ı fu'âd
- 2605 İnlemezüz derd ile bülbül gibi
Seyr-i cemâl eyler isek gül gibi
- 2606 Âhı duhânın şu ki sünbül bilür
Her kanamış dâğı karanfûl bilür
- 2607 Vâsıl-ı şevk eyle Hudâyâ bizi
Târik-i dünyâ göreler tâ bizi
- 2608 Meslek-i ahyâra olalum revân
Bülbül-i dil bilsün anı gülsitân
- 2609 İstemezüz kim sula bustânumuz
Hâr-ı alâyık tuta dâmânumuz
- 2610 İsterüz anı yaşumuz nehr ola
Hâsilumuz mâ-sadak-ı dehr ola
- 2611 Tohm-ı talebden bite bir nev-nihâl
Her yüce şâhı ola amâle dâl
- 2612 Devha-i maksûdı berûmend ider
Reşhamuz ol bâğı ki hürsend ider

- 2613 Elde gerek lîk kilîd-i amel
Girmeye tâ gülşene hâr-ı halel
- 2614 Mâ-hasal ey sâni-i Âmurzgâr
Magfîretünden olalum behre-dâr
- 2615 Aglayalum inleyelüm âb-vâr
Devr idelüm şevk ile dollâb-vâr
- 2616 Gül görelüm gülşenümüz pür-bahâr
El açalum davete gûyâ çenâr
- 2617 Serv gibi râst olan itikâd
Hüsn-i amel bâgına virmez fesâd
- 2618 Cûy-sıfat âyinemiz sâf kıl
Zâtuna dil bâgını vassâf kıl
- 2619 Yâ bize tag üstü hemîn bâg ola
Yasemen-âsâ yüzümüz ag ola
- 2620 Gülşenümüz gayre ki pâ-mâl olur
Bülbülümüz münkesirü'l-bâl olur
- 2621 Mücrim ü âsî vü güneş-kârunuz
Bende-i mahzûn u şerimsârunuz
- 2622 Eylemesek rahmetüne itimâd
İtmez idük nâmemüzi pür-sevâd
- 2623 Lutfuna kaldı işümüz yâ ilâh
Yoksa bizi eyledi isyân tebâh
- 2624 Kul ki bile lutf ile Mevlâsını
Cür'et idüp artura gavgâsını
- 2625 Ehl-i hiref cümle sipâh u mülûk
Hidmetine hufyeten eyler sülûk

**“ET-TURUKU İLALLÂH Bİ-ADED-İ ENFÂSİ'L-HALÂYIK” MAZMÛNINA
MUVÂFIK MESLEK-İ ERBÂB-I HIREFE TARÎKAT-I NÜFÛS-I MUHTERİFE
ITLÂK OLUNDUGI REMZÜN BEYÂNINDADUR**

- 2626 Yine hüner bahrı hurûş eyledi
Geldi dile niçe güher söyledi

- 2627 Esdi meşiyetle nesîm-i himem
Mevcini gösterdi bihâr-ı kıdem
- 2628 Ey niçe nâ-dîde güher râygân
Sâhil-i deryâya döküldi ayân
- 2629 Kanda bulunur acebâ cevheri
İde ferâhem bu kadar gevheri
- 2630 Niçe nihâyetsüz ise rîk ü mevc
Öyle durur nev-i beşer fevc fevc
- 2631 Her biri bir meslege sâlik velî
Yani birer sanata sunmuş eli
- 2632 Sâniî bir sunı velî bî-kerân
Ehl-i sanâyi sana besdür nişân
- 2633 Kendine hidmet sanur eyler amel
Kesb-i direm zâtına tûl-i emel
- 2634 Yok haberi gayre mülâzımdur ol
Yani ki mâ-fevkine hâdimdür ol
- 2635 Emr-i Hudâ'dur sebab ol hidmete
Aslda mahdûm odur ol millete
- 2636 Dîni sakınmakda idüp ihtimâm
Kılsa emânetle o kâra kıyâm
- 2637 Ücret ile kendine gösterdi yüz
Sûret-i zâhirdeki müjde ne söz
- 2638 Vardur anunçün yine müzd-i hafî
Ecr-i Hudâ ücreti hem muhtefî
- 2639 Kalb-i muâmilde olan râstî
Ecr-i mesûbât ide der-hâstî
- 2640 Hâsılı erbâb-ı sanâyi ki var
Cümle sülûk ehlidür ey râst-kâr
- 2641 Hidmet ider rıfk ile üstâdına
Rağbet ider ehline evlâdına
- 2642 Kendiden evvelce telemmüz kılan
Hidmet-i üstâda telezzüz kılan

- 2643 Sadr-ı hilâfet gözedür zât için
Hidmeti üstâdına isbât için
- 2644 Ana kılur ragbeti her nev-heves
Emrine fermân-ber olur her nefes
- 2645 Âkıbetü'l-emr ki üstâd ola
Lâzım-ı üstâd anı irşâd ola
- 2646 Yani ziyâfet kıla eşrâfını
İşledüğü sanatun esnâfını
- 2647 Hayr duâ ile anı bad-ez-în
Eyleyeler ruhsat ile kâm-bîn
- 2648 Ol dahı üstâd oluban müstakil
Eyleye şâkirdlerin müştakil
- 2649 Anla bu manâyı sülûk-ı hafî
Şeyh bil üstâdın anun muhtefî
- 2650 Ol ki halife anılır letçidür
Yani târîkinde tarîkatçıdır
- 2651 Resm-i emânet amelinde anun
Oldı riyâzet emelinde anun
- 2652 Sonra ki üstâd anı âzâd ider
Sanki hilâfet virür irşâd ider
- 2653 Cümle bölük halkı nefer kısmı hep
Zümre-i huddâm-ı mülûk-ı Arab
- 2654 Ayn-ı mürîdân-ı riyâzet-keşân
Oldı mahâdim ana mürşid-nişân
- 2655 Yine tarîkindeki her ked-hüdâ
Şekl-i tarîkatçıda hidmet-nümâ
- 2656 Hidmet ile tayy-ı merâtib kılur
Her nefer ol emri saâdet bilür
- 2657 Kisb-i kemâl itmek için bad-ez-ân
Hidmet-i dergâha ider ıktırân

- 2658 Mahrem olup sıdk ile mahdûmına
Resm-i terakkî gele malûmına
- 2659 Hâsılı bil remz-i sülûkı tamâm
Sanma ki bîhûde bulurlar merâm
- 2660 Oldı mazâhir çü sülûk-ı avâm
Kendüyi gösterdi cemâl-i kirâm
- 2661 Semt-i hükûmet dahı remz eyledi
Resm-i adîlin bize bir bir didi
- 2662 Yani ki âyîn-i tarîk-i mülûk
Def-i gümân eyledi ayn-ı sülûk
- 2663 Görme misin hükm ile her pâdişâh
İtmek için zabt-ı nüfûs-ı sipâh
- 2664 Eyledi bir şahsı vezîr-i kebîr
Emrine râm oldı sagîr ü kebîr
- 2665 Kimisin eyledi beglerbegi
Oldı cemî-i ümerâdan yegi
- 2666 Kimini hem kıldı emîrû'l-livâ
Bazı sipâh itdi ana iktidâ
- 2667 Her bölügün zâbiti agası var
Her neferün mihter-i bînâsı var
- 2668 Bir harem olmaz ki gürûh-ı gulâm
Kılmaya agalarına ihtirâm
- 2669 Fırka-i nisvâna dahı oldı kâr
Zabt-ı perestâr u kavânîn-i dâr
- 2670 Zümre-i ayâna mukarrer bu hâl
Bulmaya hiç ehl-i nizâm ihtilâl
- 2671 Cümle avâm u dahı evsât-ı nâs
Zabtnı âsâyişe saldı esâs
- 2672 Fi'l-mesel olsa biri germâbe-vâr
Sanki o hammâma olur şehriyâr
- 2673 Ey nice nâtûr u nice ser-terâş
Lâzıma-i gusle gelen nükte-fâş

- 2674 Anma yirin âteş iden külhanı
Gülşene bîgâne olan rûşeni
- 2675 Hidmet ile ser-be-ser âmâdedür
Râh-ı irâdetde hep üftâdedür
- 2676 Zâbit-i hammâm oturur sadrına
Herkes anun hürmet ider kadrine
- 2677 Bunca avâid ana teslîm olur
Anun elinden ele taksîm olur
- 2678 Ol oturur cümlede zâhir kıyâm
Hâce odur gayrisi gûyâ gulâm
- 2679 Her ne dise kimse ana “**İâ**” dimez
Arz-ı vakâr ider inen söylemez
- 2680 Gelse o hammâma kibâr u sigâr
Kılsa selâm ile önünden güzâr
- 2681 Sanki o bir mîr ya destûrdur
Zümre-i çavuş ana nâtûrdur
- 2682 Gusle gelenler ana virür selâm
Tut ki selâmına gelür hâs u âm
- 2683 Ayn-ı sülûk oldu bu evzâ u kâr
Kavm-i edânîde bu yüzden medâr
- 2684 Oldı mazâhir her çü sülûk-ı avâm
Rütbe-i vustâsı muayyen-makâm
- 2685 Sırrı bu remzün sana bürhân olur
Ayn-ı muallimde nümâyân olur
- 2686 Sadr-nişîn oldu debistâna o
Hidmet ider zâtına sad mâh-rû
- 2687 Resm-i taallümde hurûf-ı hecâ
Oldı hemân tohm-ı zemîn-i vefâ
- 2688 Harfi elifden okıdur yâya dek
Himmat ider kâmet-i bâlâya dek

- 2689 Sırr-ı dehân ile olur zülfe dâl
Hikmet ile nutka gelen mîm ü dâl
- 2690 Işk ile pîçîde olur cîm-vâr
Arz-ı cemâl eylese her şîve-kâr
- 2691 Mîm-sıfat çeşm açar açmazdan
Mûy-ı miyân seyrin ider râzdan
- 2692 Ger o perînün birisi dise kâf
Sabr u tahammül görünür kûh-ı Kâf
- 2693 Mâ-hasal ol hâce-i âşüfte-hâl
Hem okıdur hem karalar sad-hayâl
- 2694 Gösterür iken niçe yüz hatt u hâl
Oldı beyâzı o sevâdun muhâl
- 2695 Yani misâlini ne yüzden yazar
Kaddi eliflerle yolından azar
- 2696 Bakmada döğüp söğdüğine zâhirâ
Döge döge anlara eyler duâ
- 2697 Kılssa taavvüz biri hoş-hân olur
Nefs-i muallim ana şeytân olur
- 2698 Der-akab ammâ okusa besmele
Murg-ı dile arz kılur bismile
- 2699 Hâsılı bir dâd u diheşdür hemân
Hâce vü gilmân u halîfe ayân
- 2700 Eyledi Bagdâd-ı debistâna şâh
Server-i talîmi hilâfet-penâh
- 2701 Devletinün bâisi çûb u felak
Mûcib olur hikmet-i “**Rabbü’l-felak**”
- 2702 Kudreti yok gitmege destûrsuz
Bunca biri zabt ola destûrsuz
- 2703 Özge sülûk oldı bu remz-i hafî
İşte budur saltanat-ı muhtefî
- 2704 Hâce vü şâkird eger üstâd-kâr
Lâ-büd olur hâtimededen behre-dâr

HÂTİMETÜ'L-KİTÂBÜ'L-LATİFÜ'L-MAHTÛME Bİ- ŞİKÂYETİ'L-ABDİ'Z-ZAÎF MİN-KUVVETİ ZAFİ'Z- ZAF-I VE'T-TAHRÎF (?)

- 2705 Hazret-i Yezdân'a sipâs-ı şerîf
Hâtimesin buldı bu nazm-ı latîf
- 2706 Ravzaları oldu tarâvet-güzîn
Devhaların kıldı bülend ü berîn
- 2707 Şükr ki vâfir şekerîn mîveler
Nevber-i cennet gibi nev-bâveler
- 2708 Eyledi ashâb-ı dili behremend
Her birisi oldu tenaum-pesend
- 2709 Bâg-ı cihân tâzelenür sâl-be-sâl
Neşvi bizüm bagımızun lâ-yezâl
- 2710 Bergidür evrâk-ı kitâb-ı edeb
Mîvesidür bâg-ı nihâl-i tarab
- 2711 Böyle gülistân-ı mü'ebbed muhâl
Nahlı hazân-dîde degül ber-kemâl
- 2712 Hâki bunun müşk ya anber durur
Yani sevâd-ı hata mistâr durur
- 2713 Her yiri oldu berî hâşâkden
Cûyı akar çeşme-i idrâkden
- 2714 Yok has u hârı meger irâb-ı hat
Nahl-ı hüner mîveleridür nukat
- 2715 Her birisi gayr-ı mükerrer şeker
Kand-ı mükerrer ana nisbet meder
- 2716 Var ise irfân ile agzında dad
Ney-şeker olur sana kilik-i sevâd
- 2717 Hâsılı bî-hâr gülistân budur
Bergî hazândan berî bustân budur
- 2718 Gülleridür ayn-ı maânî bunun
Gonçesi mazmûn-ı mebânî bunun

- 2719 Bülbül-i gûyâlarıdır ehl-i dil
Ey niçe bülbül olur anda hacil
- 2720 Nazma ser-âgâz iden erbâb-ı hâl
Mürg-ı hezârânı kılur deng ü lâl
- 2721 Gülşen-i ışk içre olan andelîb
Derd ile itdükde nevâ-yı garîb
- 2722 Gelse hümâ bezmine usfûr olur
Şehdine ankâ gibi zembûr olur
- 2723 Gel berü ey sâlik-i efsâne-gûy
Böyle gülistâna yaşun eyle cûy
- 2724 Uy bu usûle idegör hây u hûy
Cânuna tâ ola pes-i perde cây
- 2725 Eyle benüm ravzalarumdan güzâr
Bülbülinün savtına ol râz-dâr
- 2726 Hâsıl idersen gül-i bûyâsını
Açıla kalbün güm idüp pasını
- 2727 Bulmaga bir mîvesine dest-res
Mâ-melekün bezl kıl ey bü'l-heves
- 2728 Tâ ola her ravzadaki cûy-bâr
Zâtuna âyîne-i âlem nisâr
- 2729 Mâ-hasalı âlem-i âher budur
Var ise bir cennete benzer budur
- 2730 Nesr ile dîbâce vü üç gülsitân
Heşt behişt ü dü-cihândur hemân
- 2731 Nesri yâhûd oldı misâl-i zemîn
Nazmı zamândur k'ana olmış karîn
- 2732 Birisi bir gevher-i bî-gâye kân
Bahr durur birisi dürr-i bî-kerân
- 2733 Besmele vasfindaki nazm-ı güzîn
Evc-i sipihr oldı o dehre hemîn
- 2734 Noktaları encümidür cezmi mâh
Şeb gibidür anda o hatt-ı siyâh

- 2735 Olmasa her manisi bir âftâb
Virmez idi kalbe ziyâ ile tâb
- 2736 Gerçi ki bir karna karîn oldu ahd
Böyle kemâlini bulunca bu şehd
- 2737 Geh gam-ı asr oldu kavî mâniüm
Geh elem-i azl u taab dâfiüm
- 2738 Viridi keder cîfe-i dünyâ-yı dîn
Olmadı tâbende safâ-yı derûn
- 2739 Ol cihet ile niçe yıl lâl idüm
Bülbül iken münkesirü'l-bâl idüm
- 2740 Tâlia düşnâm idi güftâr bes
Bahtuma şetm eyler idüm her nefes
- 2741 K'ey beni ser-geşte kılan baht-ı şûm
Bir mi görünür sana tûtî vü bûm
- 2742 Dîn u denî kalmadı aldı murâd
Mansıbı dellâl ile kıldun mezâd
- 2743 Zâta nazar kılmadı ashâb-ı câh
Anları adl itdi sanur pâdişâh
- 2744 Türk ü Manav devlet ü ikbâlde
Niçe denî izzet ü iclâlde
- 2745 Hayf ki irfân ile âlî olan
Marifet iklîmine vâlî olan
- 2746 Azl ile ser-geşte gezer bagrı hûn
Kim bile mecnûn ola ol zû-fünûn
- 2747 Sadr-nişîn çok eved insâf yok
Ehl-i nazar âyinesi sâf yok
- 2748 Kim bakup ahvâlüme rahm eyleye
Ehl-i dil ancak buna yazık diye
- 2749 Mâ-hasal erkân cühelâ ile pür
Pîle degül anlara şehvârdur

- 2750 Ben gül-i bâg-ı hünerüm hâr u zâr
Mezbele turpı geçinür kâm-kâr
- 2751 Baht-ı siyeh Şâm'ı bana çok görür
Mısr ile ol kand-i saâdet bulur
- 2752 Bana virüldi güc ile Arz-ı Rûm
Ana sezâ oldı Haleb gibi bûm
- 2753 Sanma hemân ol kara turp oldı şehd
Lezzet-i devletde niçe terk-i ahd
- 2754 Câh u celâletde niçe rûstâ
Çâh-ı rezâletde niçe ezkiyâ
- 2755 Rûz-ı haşr adli su'âl itse Hak
Niçe kimildar bu cevâba tutak
- 2756 Bir yire geldükde udûl-ı kibâr
Şâhumuz olmaz mı bizüm şerm-sâr
- 2757 Eyledi bu zulmi vezîrüm dise
Bilmez idüm ben deyü özr eylese
- 2758 Şerm ile olmaz mı işi vâjgûn
Özri degül mi günehinden füzûn
- 2759 Hâsılı şâhân-ı adâlet-şiâr
Fâzılı lutf ile kılur kâm-kâr
- 2760 Hilkatı cûd üzre durur anlarun
Sabr idemez buhline nâ-dânlarun
- 2761 Lîk vezîrân ider ol yanlışı
Çokdur o kavmün niçe makûs işi
- 2762 Nite ki Kısırâlara arz itdi mühr
Âsaf-ı mevsûf-ı Büzürc-i mihir
- 2763 Nâdir idi ancılayın kârdân
Ehle idi ragbeti fâş u nihân
- 2764 Derdi Acem şehlerine âşikâr
Olmaga mamûr bu dâr u diyâr
- 2765 Seyf ü kalem mâliki serverleri
K'oldı anun her biri dîn mihteri

- 2766 Hoş tutunuz lutf ile ihsân ile
Râgbet idün cûd-ı firâvân ile
- 2767 Mülketünüz tâ bula âsâyîşi
Ahdünüzün adl ola ârâyîşi
- 2768 Kim ki anun sevkine itdi sülûk
Oldı zamânında re'îs-i mülûk
- 2769 Âl-i Berâmik'den olup ashiyâ
Adl ile deprenmese subh u mesâ
- 2770 Bulmaz idi her biri sadr-ı celîl
Tolmaz idi dilleri re'y-i cemîl
- 2771 Çün hulefâ gördiler ol kavmi râst
Oldı saâdetleri bî-naks u kâst
- 2772 Haşre degin lutf ile meşhûrdur
Yirleri gufrân ile pür-nûrdur
- 2773 Niçe resâ'il niçe büzrüg kitâb
Anların evsâfı tolı bâb bâb
- 2774 Sonra Nizâmü'l-mülûk ol nâm-dâr
Sadr-ı vekâletde bulup iştiyhâr
- 2775 Devlet-i Selçûk'a virüpdür nizâm
Dâd u diheş birle o vâlâ-makâm
- 2776 Ehl-i dili hoş tutup eylerdi cûd
Hoş tuta rûhını Hudâ-yı Vedûd
- 2777 Çünki zuhûr eyledi Osmâniyân
Adl ile âbâd olup ol hânedân
- 2778 Niçe vezîrân-ı latîfü'ş-şiyem
Tutdı kemâl ehlini hoş muhterem
- 2779 Ahd-ı Ebü'l-feth'de Mahmûd-nâm
Fazl u kemâlât ile sadr-ı enâm
- 2780 Mısr u Haleb fâtihi Sultân Selîm
Mâ-sadak-ı nass-ı "bi-kalbin selîm"

- 2781 Hazret-i Sıddîk'a çıkar âlden
Yani ki anun gibi ensâlden
- 2782 Pîr Muhammed gibi zât-ı asîl
Olmış idi ana vekîl-i celîl
- 2783 Fazl ile mamûr olup anlar hemîn
Eylediler ehl-i dili kâm-bîn
- 2784 Keşf-i hicâb itdi bu yüzden vücûh
Nükte-i "... " (?)
- 2785 Şimdi ki agyâr-ı sadâret-me'âb
Hâtem ile olduğu dem kâm-yâb
- 2786 Himmet ider niçe binâ yapmaga
Ana binâen niçe dil yıkmaga
- 2787 Fitneye mebnî olur ammâ binâ
Varın ider cümle harâb u hebâ
- 2788 Sorsalar ammâ garazı hayrdur
Turfe-temâşâ vü aceb-seyrdür
- 2789 Şer evidür şekl ile her sürh zer
Anı kişi hayra niçe sarf ider
- 2790 Bir şererinden yana bin hân mân
Yâ niçe mamûr olur anunla hân
- 2791 Nakd-i cerîme niçe göz yaşıdur
Gönderen ol akçeyi su başıdur
- 2792 Her biri ol nukrenün ey nüktedân
Katre-i tûfân-ı gazabdur hemân
- 2793 Bir yire geldükde olur seyl cüst
Su koyar ocagina halkun dürüst
- 2794 Âteş ü âb ile yapılmaz binâ
Mâ-melek ifnâsıdur ol mutlakâ
- 2795 Âlemi yıkmaktan idüp irtişâ
Ehl-i dilün gönlünü yapmak revâ
- 2796 Bî-kec ü gil bî-taab-ı hışt u seng
Niçe imâret yapılr Kabe-reng

- 2797 Akça vü pulsuz niçeler şâd olur
Renc ü taabsız neler âbâd olur
- 2798 Hayr o durur olmaya câbî ana
Harc-ı zevâyiddür o kalup bana
- 2799 Âyidesiz bir niçe ehl-i cihât
Göstereler semt-i vegâda sebât
- 2800 Hayr ile yâd olmag ise niyyetün
Haşre dek anlamag ise himmetün
- 2801 Pendüm ile eyle dem-â-dem amel
Eyleme zinhâr cidâl u cedel
- 2802 Şöyle ki Âlî gibi ehl-i savâb
Ola senün lutfun ile kâm-yâb
- 2803 Niçe kitâbında seni yâd ider
Halkı duâ emrine irşâd ider
- 2804 Yapdıcagın hâne ki mamûr olur
Gûrun ise Mekke gibi nûr olur
- 2805 Cân gibi eyle bu kitâbı pesend
Hâtimesi oldı husûsa ki pend
- 2806 Ravza-i îmânunı kıl pür-bahâr
Hâr u has olmasun ana hâr hâr
- 2807 Bunca letâyif bu kadar nahl-ı pâk
Nev-ber-i nush olmayıcak huşk-ı tâk
- 2808 Müsmir-i pend olsa sana her dıraht
Berg-i tarî gibi açar nûr-ı baht
- 2809 Eyleyelüm Hakk'a münâcât-ı hâs
Behre bula sözlerümüzden havâs
- 2810 Bast-ı kelâm ise yiter ve's-selâm
Eyle cihân-dâra münâcât-ı tâm

BADE HÂTİMETÜ'L-KİTÂB MÜNÂCÂTÜ'L-MÜSTECÂB İLÂ MÜNİMİ'L-VEHHÂB

- 2811 Ey beni yokdan yaradan Kirdgâr
Eyleme bir gün dahı azl ile zâr
- 2812 Hatm olup âlâm-ı reh-i iftikâr
Sadr-ı saâdetde olam kâm-kâr
- 2813 Hâsiyyet-i âlemi malûm kıl
Topragumı çün gil-i mahtûm kıl
- 2814 Derd ü belâ renc ü anâ görmeyem
Gönlümi maglûb-ı hevâ görmeyem
- 2815 Behre bulup devlet-i evlâddan
Kand safâsın alam ol daddan
- 2816 Sözlerüm âfâka olup münteşir
Silk-i cevâhir çekile müstemir
- 2817 Mekr-i eâdîden olam bad-ez-în
Lutf-ı Hudâ ile halâs u emîn
- 2818 Şem-i murâdâtumı Yezdân-ı pâk
İstedüğüm gibi kıla tâb-nâk
- 2819 Magfiredullâh ile mâder peder
Ravza-i cennetde bula zîb ü fer
- 2820 Hem dahı huddâmumı ihvânımı
Cümleten etbâumı hullânımı
- 2821 Hazret-i Hak lutfına mazhar kıla
Zâtumı anlar ile muammer kıla
- 2822 Kalmaya bir nesneye hiç ârzû
Şöyle ide bana metâlib gulû
- 2823 Zıll-ı Hudâ pâdişeh-i kâm-bîn
Sâyesin ide bana şeh-nişîn
- 2824 Yani ki ser-vaktine mahrem kıla
Ülfet-i hâs ile mükerrem kıla
- 2825 Sözlerüme şöyle ide iltifât
Gevher-i nazmumla tola kâyinât

- 2826 Şîr ü şeker gibi kılup imtizâc
Şehd misâli bula kadrüm revâc
- 2827 Muttasıl evsâfını te'lîf idem
Lutfinun esnâfını tasnîf idem
- 2828 Rûy-ı zemîni tuta bu hoş kitâb
Zâhir ola vasf-ı şeh-i kâm-yâb
- 2829 Bir eser-i hâs ola tâ haşre dek
Kutb-ı murâd üzre döne her felek
- 2830 Ol şeh-i sâhib-nazarı hâsılı
Kurb-ı Huda'nun görelüm vâsılı
- 2831 Eyleyelüm hatm-i sühan Âliyâ
Evvel ü âhir bula söz intihâ
- 2832 Hâtîme havfı olıcak lâyîha